

**Kdyně v novém
vizuálním kabátě**

str. 4

**Proměny a změny
kdyňského hřbitova**

str. 9

**Kdyňská "Babička"
slaví 100 let**

str. 33

Obsah

- 2 Ze starostova stolu
- 4 Městský úřad Kdyně informuje
- 11 Informace o činnosti organizací města Kdyně
- 20 Spolky a zájmové organizace
- 25 Zajímavosti z historie
- 26 Sportovní organizace a kluby
- 28 Kdyňský Maxík dětem
- 30 MKS „Modrá hvězda“ Kdyně + TIC Kdyně

Kdyňské listy, ev. č. MK ČR E 11531

Vydává město Kdyně, IČO: 00253464
Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyně.

Vychází čtyřikrát ročně. Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma.

Uzávěrka příštího čísla: 22. 5. 2026
Příspěvky a foto můžete zasílat na e-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz

Pravidla včetně ceniku pro inzerci a pravidla pro uveřejnění článků najdete zde: www.kdyne.cz (v záložce Kdyňské listy, soubory PDF).

Tel.: 379 413 522

www.kdyne.cz

f Město Kdyně

Jazyková korektura: Mgr. Alena Kalíšková, **grafické zpracování:** Jakub Chaba, Eva Mořická, **tisk:** CV Print, Cihlářská 503, 344 01 Domažlice, **redakční rada:** Ing. Ivana Kramlová, Helena Laznová, Antonín Váchal, **foto:** MěÚ Kdyně.

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda“ Kdyně zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky.

Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS Modrá hvězda Kdyně.

www.mkskdyne.cz

Vážení a milí spoluobčané,

poprvé v novém roce opět usedám k prázdnému listu papíru a stejně jako na začátku každého roku s hlavou plnou myšlenek, vizí a plánů, jejichž realizaci máme pro letošní rok připravenou. Úvodníky zpravidla začínám v pozitivním duchu, pro tentokrát udělám výjimku a začnu takovým drobným zamyšlením, nebo spíš dotazem...

Máte auto? Nejspíš ano. Auto je totiž v dnešní uspěchané době prakticky nezbytností. Také mám auto. A kde ho parkujete? Na svém pozemku? V garáži? Výborně! ... nebo jinde? Odpovím si sám – někteří totiž parkují svá auta tam, kde je zrovna místo. A to doslova kdekoliv. Bohužel, veřejnou zeleň nevyjímaje. **V únoru se nám proto naskytl naprosto žalostný pohled na rozbahněnou vozovku v ul. Markově, která se doslova ztratila pod nánosem bahna právě od automobilů zaparkovaných na travnatých plochách. Podobná situace se bohužel opakovala také v obci Hluboká a na dalších místech.** Na toto jsme z pozice vedení města museli neprodleně reagovat, abychom uchránili kultivovaný vzhled našeho města, bezpečí vozovek a v neposlední řadě také samotnou veřejnou zeleň, která nám svoji existencí zpřijemňuje život v zastavěných částech města. Na problematických místech nejen ve Kdyni, ale i ve spádových obcích byly proto umístěny velké kameny, které parkování na travnatých plochách řidičům znemožňují.

Určitě mi teď při čtení mého zamyšlení v duchu oponujete (možná se dokonce rozčilujete) a říkáte si, že parkovacích míst je prostě nedostatek. Ano, souhlasím s tvrzením, že parkovací plochy jsou takzvaně nedostatkovým zbožím. Tato skutečnost však nikoho z nás neopravňuje parkovat na travnatých plochách a ničit tak veřejnou zeleň, kam radíme i „obyčejné“ travnaté plochy. **Situace na sídlišťích, jmenovitě obzvláště v ul. Markově, je skutečně složitá, proto je již připraven projekt komplexní revitalizace této ulice. Jeho realizaci však komplikuje celá řada faktorů – např. odpor některých spolků i místních občanů, v jehož důsledku není možné pokácet některé vzrostlé (a nemocné) stromy, na jejichž místě projekt počítá s vybudováním polopodzemních kontejnerů. Je to jediné logické řešení – zachováme pro občany možnost třídění odpadů a zároveň ušetříme plochu, na které by stály kontejnery právě pro nedostatková parkovací místa.**

vozovka v ul. Markova

Realizace této akce vyžaduje také přeložku některých sítí – např. teplovod a CETIN, pro které je potřeba získat potřebná povolení. I zde narážíme na řadu překážek, přesto se v uplynulých týdnech již začalo blýskat na lepší časy, a tedy i na „nová parkovací stání“. **K parkování v současné době navíc připravujeme dlouhodobě nevyužívaný pozemek v ul. Družstevní, jenž dříve sloužil jako plynofikační stanice. K jeho využití máme připraven projekt a nyní čekáme na možnost zahájení revitalizačních a stavebních prací, které je třeba provést, aby se z opuštěného pozemku stala parkovací plocha, jejíž existence uleví některým veřejným prostranstvím, právě v okolí ul. Markovy.**

Projekty komplexních revitalizací jsou skutečně během na dlouhou trať, ostatně jsme si to již vyzkoušeli např. v Dělnické ulici, jejíž rekonstrukci jsme úspěšně dokončili v loňském roce. Další podobná zkouška nás čeká již brzy – v letošním roce bude ze strany Ředitelství silnic a dálnic ČR zahájena realizace průtahu městem I/22, tj. rekonstrukce vozovky v samotném centru našeho města. **Po vzoru rekonstrukce Dělnické ulice se město Kdyně připojí i k této rozsáhlé akci, v rámci které vymění a rozšíří vodovodní i kanalizační infrastrukturu a opraví chodníky ve svém vlastnictví.** Často se mě dotazujete na harmonogram této akce, ten však bohužel zatím není znám, přestože jednání probíhají již na velmi intenzivní bázi. Celá tato investiční akce podléhá veřejné soutěži, jež se odehrává pod pomyslnou taktovkou realizátora této akce, kterým je právě již zmíněné ŘSD ČR. **Nyní jsme společně v procesu plánování a připomínkování organizace stavebních prací, abychom minimalizovali nepřijemné dopady na vás – na občany. Náměstí je významnou dopravní tepnou, centrem a pomyslným roz-**

cestníkem celého města. V neposlední řadě je v procesu plánování také potřeba zohledňovat skutečnost, že se na náměstí nachází základní škola, školní družina, ale také městská knihovna či městský úřad. Náměstí je rovněž pomyslnou křižovatkou na cestě za zdravotní péči – do zdravotního střediska v ul. Nádražní a k oběma nádražím hromadné dopravy – vlakové i autobusové. Proces přípravy a plánování tak rozhodně nepodceňujeme a tyto priority komunikujeme také se samotným realizátorem, tj. ŘSD ČR.

Dalším silným tématem, které našim městem rezonuje, je rozhledna Koráb. Teď nemám na mysli samotnou horskou chatu s restaurační částí, jež se stala oblíbeným cílem Vašich výletů, ale i vyhledávaným místem pro Vaše setkávání. O tom ostatně podrobněji píše pí místostarostka v článku na str. 6. Já se budu pro změnu věnovat samotné rozhledně, tedy vyhlídkové věži na vrchu Koráb, jejíž technický stav bohužel není dobrý. Rozhledna na Korábu byla stavěna v rámci jedné z tzv. akcí Z v letech 1986 – 1992 pod vedením místního rodáka a tehdejšího čerstvého absolventa ČVUT, Ing. Tomáše Svobody. **Atypická konstrukce rozhledny a její design byl na tehdejší dobu poměrně odvázným počinem, trojboká gondola však měla v minulém režimu i své praktické opodstatnění – bránila totiž pohledu na některá strategická místa. Výstavba objektů v tzv. akcích Z však byla často poměrně živelná, k objektům často neexistuje projektová dokumentace nebo zcela neodpovídá skutečnému stavu. S rozhlednou na Korábu to bylo podobné, jen díky aktivnímu zapojení právě Ing. Tomáše Svobody se nám daří po letech získávat všechny střípky potřebné k revizi**

instalované kameny v ul. Markova

budoucí nový prostor k parkování (ul. Družstevní)

rozhledny, která v minulosti nebyla nikdy provedena. S odstupem více než 35 let je to však skutečně běh na dlouhou trať, na který jsme se vydali již na začátku rekonstrukce samotné horské chaty. Od té doby uplynulo nejen mnoho času, ale uskutečnila se také celá řada schůzek, ale hlavně průzkumů a zkoušek, díky kterým zjišťujeme skutečný stav ukotvení rozhledny. **Jeden z pilířů, v odborné terminologii „patka rozhledny“, byla z důvodu jejího poklesu vyzdvížena a odborně, pod dozorem Ing. Svobody, opětovně podlita potřebnou vrstvou betonu. Z důvodu nevyhovujícího stavu rozhledny byl zpracován dokument k řízení rizik, abychom návštěvníkům samotné rozhledny, ale i přilehlé horské chaty vždy dokázali zajistit jejich bezpečí.** Z odborné analýzy vyplynulo, že rozhledna je za běžných povětrnostních podmínek zcela bezpečná. Byly však stanoveny limity v oblasti rychlosti nárazového větru, za kterých není možné na rozhlednu vystoupat, příp. se zdržovat v její blízkosti. Rychlost větru na vrchu Koráb je proto monitorována a o případném nebezpečí provozovatel horské chaty a rozhledny návštěvníky informuje - zejména na webových a facebookových stránkách.

Dalším často diskutovaným tématem se stala výstavba okružní křižovatky Na Kobyle, tedy na příjezdu do města ve směru od Domažlic, která bude realizována v návaznosti na dlouhodobý investorský záměr výstavby obchodního centra. Opět se jedná o rozsáhlou investiční akci, resp. dokonce dvě akce – výstavbu okružní křižovatky a následnou stavbu obchodního centra, které jsou od sebe neoddelitelné. I v tomto případě jsou jednání mezi jednotlivými investory již ve značně pokročilém stádiu. Město Kdyně se těchto jednání a diskusí často účastní, avšak jen z pozice účastníka řízení. Tato role však není zcela pasivní, ostatně již v samotném začátku jednání o výstavbě obchodního domu se nám podařilo namísto původně plánovaného odbočovacího pruhu

investora přimět k výstavbě okružní křižovatky, která významně zpomalí vozidla na příjezdu do města, a zvýší tak bezpečnost provozu. I tento projekt, dle mých informací, naráží na nesouhlasná stanoviska některých účastníků řízení, a tak se jeho realizace prodlužuje. Osobně mě to velmi mrzí – nový obchodní dům totiž kromě nových nákupních možností a tlaku na cenu ostatních obchodníků ve městě přinese také nová pracovní místa pro naše občany, a to je významně pozitivní efekt.

Chtl jsem se ještě dostat k připravovaným opravám a rekonstrukcím v budovách mateřských školek, můj prostor pro úvodník se však již naplnil. O školkách si tedy povíme příště, to už budou mnohé z plánovaných oprav hotovy, a tak připravované změny a výsledný dopad alespoň sami posoudíte.

Teď už bych Vám chtěl popřát hezké čtení Kdyňských listů, které jsme pro Vás oblékli do nového kabátku, jehož vznik vysvětluje pí místostarostka hned na dalších stránkách. Věřím, že Kdyňské listy pro Vás budou nadále spolehlivým zdrojem aktuálních informací, historických zajímavostí, ale i kulturních tipů. Jejich členění do rubrik, na které jste zvyklí, zůstalo stejné, nová grafika je však vzdušnější, přehlednější a zvolený typ písma je lépe čitelný i pro nás, kteří již nějakou dobu při jejich čtení saháme po brýlích...

Od srdce Vám přeji požehnané Velikonoce v kruhu Vašich nejbližších. Ať se Vašimi domovy rozvoní vůně pečeného beránka, velikonočního mazance, ale i vajíčkové pomazánky. Dopřejte si zasloužené chvíle klidu a odpočinku. Doufáme, že nám o velikonočních svátcích bude přát počasí a dočkáme se teplých jarních paprsků, které nás nabijí potřebnou energií do dalších pracovních dní.

Oskar Hamrus, starosta města Kdyně

Kdyně se představuje v novém vizuálním kabátě

Identita – to je slovo, které v posledních letech slycháme nezvykle často, většinou v souvislosti s digitalizací veřejné správy, kde se po nás, jakožto po občanech, vyžaduje prokázání totožnosti – např. bankovní identitou, identitou občana, apod. Svoji identitu by však mělo mít i město – určité prvky, které jsou pro něj typické a které jej charakterizují. Vizuální identita města je zkrátka jakýsi podpis – nezaměnitelný prvek, díky kterému se město odlišuje od ostatních míst nejen v regionu, ale v rámci celé republiky, příp. i v nadnárodním měřítku.

Tuto úlohu ve své podstatě již odedávna plní městské znaky, příp. městské vlajky, které v sobě nesou určité historické odkazy. V případě našeho města je to věž s otevřenou bránou (která pravděpodobně sloužila k výběru mýta) s dvěma jednoocasými nekorunovanými lvy. Městské znaky však musí respektovat přísné vexilologické zásady a jejich aplikace a způsob použití má přísná pravidla, proto se vedle této tradiční historické identity dnes používá také vizuální identita, která odráží moderní podobu města. Zároveň však vychází z jeho historie a ctí základy, díky kterým město vyrostlo do své dnešní, moderní, podoby.

„Kdyně – protkaná historií, žitá dnes“

Město Kdyně má hlubokou řemeslnou tradici - po generace se zde spřádala a tkala vlna, jejíž pomyslná vlákna jsou propletená celou historií našeho města, stejně jako samotný textilní průmysl, který byl příčinou rozvoje i vřehlasu Kdyně ve světě. Vizuální identita města proto pracuje s iniciálou města – s písmenem „K“, které je vyobrazeno jako příze napnutá na tkalcovském stavu. Kromě průmyslové minulosti je město protkáno panenskou pošumavskou krajinou – hlubokými lesy, nekonečnými loukami a vlnitou kopcovitou krajinou s typickými ranními mlhami. Tento přírodní aspekt Kdyně symbolizuje

hlubinná zelená barva – barva lesů rozkládajících se pod vrchem Koráb, která odráží soulad města s okolní přírodou, do které je Kdyně přirozeně zasazená.

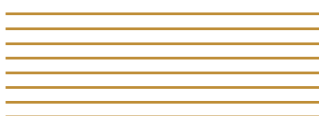
Kompletní vizuální identita města Kdyně se skládá celkem ze 4 základních barev, které v sobě nesou symboliku našeho města.

Se vznikem vizuální identity města samozřejmě nezaniká jeho dosavadní identita v podobě historického městského znaku a vlajky. Vizuální identita tyto tradiční symboly doplňuje a především umožňuje širší spektrum využití na různorodých propagačních materiálech – od tiskovin,

Hlubinná zeleň

tento odstín připomíná temnou, klidnou zeleň podhorských lesů kolem Korábu. Reprezentuje stabilní základ města zakořeněného v přírodě a tradici.

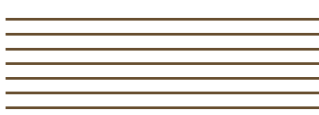
Chodská zlatavá

teplý odstín s nádechem zlaté evokuje tradiční řemeslné materiály, kromě jiného také dřevo, ze kterého byly vyrobeny nejstarší tkalcovské stavy.

Ovčí vlákno

jemný světlý odstín připomíná jemné načechrané ovčí rouno, ale i mlhy nad podhůřím, které jsou pro Kdyně typické.

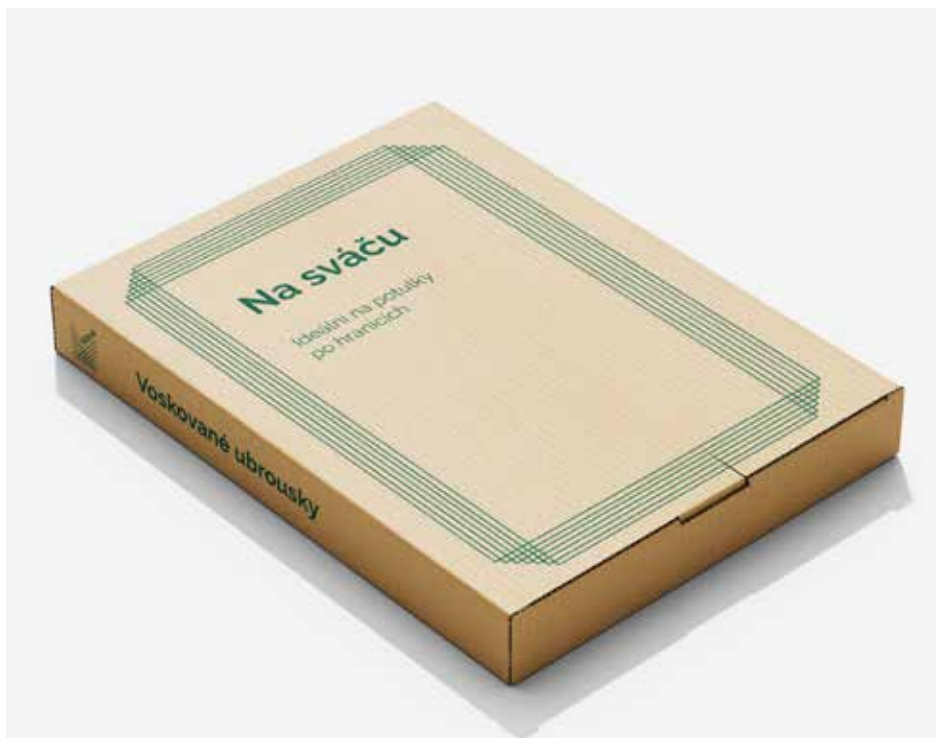
Předěný len

hluboká zemito-hnědá barva odkazuje na přírodní textilní vlákna a ukotvuje barevnou paletu vizuální identity svou stabilitou a venkovskou elegancí.

přes využití na webu či v aplikacích až po dárkové předměty (např. propisky, hrnky, apod.).

Proto dnes v ruce držíte první vydání Kdyňských listů, které jsme rovněž oblékli do nového vizuálního kabátku – do nové vizuální identity. Kdyňské listy vnímáme jako základní komunikační prvek s Vámi – občany, proto je pro nás jejich podoba, ale hlavně uživatelská přívětivost zcela klíčová. V tomto směru myslíme vždy prvotně na naše starší spoluobčany, kteří listy čtou v tištěné podobě, na rozdíl od mnohých z nás, kteří jimi listujeme ve svých telefonech či tabletech. Nový font písma v tištěné verzi listů působí vzdušněji, umožňuje lepší orientaci v textu a větší přehlednost celého obsahu. Grafici pro vás navíc vymysleli skvělé orientační prvky – vlákna na tkalcovském stavu po stranách textu postupně přibývají s množstvím přečteného textu. Je to vlastně podobné, jako když pletete šálu – ve starostově úvodníku máte sotva „nahozená“, první oka na jehlici, u zajímavosti z historie už skoro ukončujete hotovou šálu. I v grafice Kdyňských listů se objevují barvy z barevného spektra vizuální identity, kterým vévodí hlubinná zeleň a chodská zlatavá – obě tyto barvy jsou příjemné na čtení a působí klidně a harmonicky.

Vizuální identita města Kdyně sází na jednoduchost, protože v té tkví nejen krása, ale také dokonalost. Čisté linie loga města symbolizují propletení všech rovin, které jej po staletí utvářely – je to harmonie přírody, řemesel, průmyslu, lidových

tradic, ale i obyčejně neobyčejných lidských příběhů a osudů, které v pohraničí nebyly vždy úplně jednoduché.

Věřím, že nová vizuální identita našeho města se zcela přirozeně proplete s životy nás všech – že s jejím poselstvím budeme souznět a budeme na jeho základech sprádat budoucnost našeho města. Věřím, že budeme společně proplétat nové příběhy, nejen na stránkách Kdyňských listů, ale především svým přístupem ke komunitě – ke svým spoluobčanům.

Přeji nám všem, abychom navázali na všechna historická vlákna a „pletli“ jsme společně kdyňskou budoucnost – vymýšleli netradiční akce s úctou k tradici, navazovali nová partnerství i přátelství, čelili zajímavým výzvám a posouvali naše město vpřed, podobně jako když se plete šála – hladce a obrace...

*Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města*

Jak se šlape na Koráb? ... a jak to šlape na Korábu?

Horská chata Koráb má za sebou prv-
ních pět měsíců provozu po dokončení
rekonstrukce restaurační části ve zcela
novém konceptu, kdy horskou chatu pro-
vozuje samotný vlastník – město Kdyně,
prostřednictvím své společnosti Služby
města Kdyně, spol. s r.o.

Zahájení provozu horské chaty pro nás
bylo velkou výzvou – Koráb se stal našim
„dítětem“ které jsme z prachu dřevomorky
vypiplali do voňavého batolete, které se
muselo začít učit chodit. A jak se to nau-
čilo? Myslím, že celkem obstojně. Ostatně,
nechme mluvit čísla:

- Od otevření dne 11. 10. 2025 byla **horská chata otevřená celkem 64 dní** (pátek–neděle) vč. 3 svátků.
- Víkendová návštěvnost chaty se v závislosti na počasí pohybuje **mezi 300–800 návštěvníky**.
- Vytočili jsme už **více než 150 sudů piva (30 l)**, z toho 125 sudů plzeňského Prazdroje a 30 sudů koutského piva Stacioner. **To je celkem 9 300 velkých piv!**
- Jsme rádi, že k nám chodíte i na kávu – připravili jsme pro Vás **více než 2 500 šálků kávy** Julius Meinl (nejčastěji lungo a cappuccino).
- Ke kávě pro vás připravujeme i dezerty, kterými si u nás rádi sladíte život. **Celkem jste si u nás objednali více než 2 050 dezertů** – zejména naše korábské tiramisu, panna cotta, crème brûlée.
- Nejvíce nás těší, že si u nás po horské túře vždy rádi pochutnáte na zaslouženém obědě či večeři – **personál horské chaty pro vás připravil již více než 3 300 hlavních jídel a 1 350 polévek!**
- A co je váš nejčastější hnací motor ve výšlapu na Koráb? ...to je celkem jasné

– **vrcholem české gastronomie nejen na vrchu Koráb je jednoznačně smažený sýr! Ten si objednalo více než 630 hostů horské chaty.**

- Nezapomínáme ani na naše nejmenší hosty, pro které jsme připravili **Maxíkovy korábské omalovánky, které si doposud vymalovalo více než 300 dětí** (a mnohdy i dospělých).
- Těší nás, že se horská chata Koráb stala vyhledávaným místem pro Vaše rodinná, přátelská, ale i pracovní setkání, oslavy či dokonce svatby a svatební hostiny! **Každý víkend pro vás vyřizujeme cca 8–15 rezervací a dle Vašich přání připravujeme i speciální občerstvení, obzvláště oblíbený je třeba korábský tatarák.**

Horskou chatu pro Vás stále vylepšujeme, ostrý provoz ukazuje na některá slabší místa, jejichž nedostatky ihned řešíme tak, abyste jakožto naši hosté byli vždy maximálně spokojeni! Častým tématem diskusí se stala přítomnost psů na Korábu. Důvodů, proč do restaurační části horské chaty nepouštíme pejsky, je mnoho, není to jen o podlaze, kterou mnozí diskutující jízlivě zmiňují v příspěvcích na sociálních sítích. Ať je to jakkoliv, v každé restauraci je to rozhodnutí provozovatele, zda do vnitřních prostor umožní psům vstup či nikoliv. A horská chata ve své stávající podobě je především restaurací. Není to hospoda, není to útulna, ale není to samozřejmě ani pětihvězdičkový hotel. Je to kromě jiného i prostor pro rodiny s dětmi, místo pro setkávání se, a místo, kde se lidé chtějí najíst – v příjemném prostředí, v klidu a v bezpečí. A je na provozovateli, jak toto svým

hostům zajistí. My jsme se, mj. i s ohledem na uspořádání vnitřních prostor restaurační části horské chaty, rozhodli, že ji i s ohledem na bezpečnost hostů, dětí, ale i personálu (a vlastně i samotných psů) vyhradíme pouze pro hosty. Pejskaře jsme však úplně vyloučit nechtěli, ostatně, mnozí z nás, kdo o této otázce rozhodli, jsou sami pejskaři nebo přinejmenším milovníci psů. Proto jsme pro pejskaře vyhradili vstupní halu restaurace, kde je příjemné posezení vč. zázemí pro pejsky (misky s vodou, příp. na granule). Toto místo je personálem rovněž plnohodnotně obsluhováno, čímž se snažíme, aby se u nás pejskaři necítili méněcenní.

V současné době nás trápí technický stav samotné rozhledny, o kterém podrobněji píše starosta ve svém úvodníku, kde mj. vysvětluje realizaci nezbytných prací ke

stabilizaci věže a prostoru pod věží, který bychom v budoucnu opět rádi využívali. Mnozí z vás si jistě vzpomenou na zdejší vyhlášené diskotéky.

Horská chata Koráb má také vlastní webové stránky, kde kromě stálého menu restaurace vždy také aktuální víkendovou nabídku – www.chatakorab.cz.

Prostřednictvím webových stránek si můžete zarezervovat i ubytování. Hlavní ubytovací část horské chaty v patře objektu rekonstrukce teprve čeká, nicméně – standardy turistického ubytování chata splňuje i ve stávající podobě a nabízí více než 32 lůžek (v jednolůžkových, dvou-, tří- a čtyřlůžkových pokojích se společným sociálním zařízením). Velkou novinkou je vznik apartmánu ve spodní části objektu, který disponuje vlastní plnohodnotně vybavenou kuchyní, koupelnou

a dvěma ložnicemi, z nichž jedna disponuje také obývací, resp. odpočinkovou částí. Apartmán je těsně před dokončením a své dveře turistům otevře ještě před zahájením letní sezóny.

Jaká sezóna nás na Korábu vlastně čeká? Nepochybně bude plná zátěžových zkoušek, ale i příjemných překvapení, na kterých pracujeme společně s MKS Modrá hvězda Kdyně. Určitě se máte na co těšit. Aktuální dění na Korábu můžete sledovat nejen na zmíněných webových stránkách, ale také na Facebooku @chataKorab.

...tak pojďte na vejšlap!

za vedení města Kdyně
a provozovatele horské chaty Koráb
Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města

Kdyně posiluje moderní komunikaci s občany

Nástroje umělé inteligence (AI) na webu města

Město Kdyně rozšiřuje své služby směrem k moderní a rychlé komunikaci s občany. Nově využívá AI nástroje, které pomáhají zefektivnit tvorbu a sdílení informací.

Součástí řešení je nový chatbot, který je dostupný 24 hodin denně. Občanům pomáhá s orientací na webu a s vyhledáním potřebných informací. Pracuje s oficiálními daty města a dokáže vyhledávat nejen v textu webových stránek, ale i v příložených dokumentech.

Novou službu mohou občané využívat již nyní na webových stránkách města www.kdyne.cz. Po otevření stránky se v pravém dolním rohu zobrazí okno, kde návštěvníka přivítá chatbot připravený pomoci. Cílem této novinky je zlepšit informovanost občanů a zajistit, aby se každá důležitá informace dostala ke svému adresátovi včas, přehledně a srozumitelně.

Související službou je AI asistent pro tvorbu článků a příspěvků pro web i sociální sítě a propojuje informace napříč různými komunikačními kanály. Jednou vloženou informací je možné být zveřejnit na více místech současně – na webu, v mobilní aplikaci, SMS nebo e-mailu. Díky tomu se důležité zprávy dostanou k občanům rychleji a přehledněji.

Připravovaný portál - Občan+

Město Kdyně připravuje zavedení nového online portálu Občan+, který rozšíří možnosti elektronické komunikace mezi úřadem a občany.

Projekt navazuje na postupující digitalizaci veřejné správy a souvisí s legislativním vývojem v oblasti poskytování digitálních služeb, zejména se zákonem č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby. Portál Občan+ vytvoří bezpečné prostředí pro elektronický kontakt občanů s městským úřadem. Po jeho spuštění bude možné postupně využívat zejména podávání vybraných žádostí a elektronických formulářů.

sledovat stav podaných žádostí, zapojit se do anket. Tyto základní funkce mohou být podle potřeb občanů i města postupně v čase dále rozšiřovány a doplňovány. Konkrétní rozsah služeb bude zveřejněn při spuštění portálu, o kterém bude veřejnost včas informována.

Přístup do portálu bude umožněn prostřednictvím ověřené digitální identity v souladu s platnou legislativou a ochranou osobních údajů.

Směrování města: otevřenost, rychlost, dostupnost a efektivita

Město Kdyně chce být občanům blíže a nabídnout jim pohodlnější způsob komunikace s úřadem. Zavedením moderních digitálních nástrojů usiluje o to, aby bylo možné vyřídít více záležitostí jednoduše, přehledně a pokud to půjde z pohodlí domova.

Důvodem zavedení moderních technologií není nahradit osobní kontakt, ale rozšířit možnosti tak, aby si každý mohl zvolit způsob komunikace, který mu vyhovuje. Digitalizace zároveň pomáhá zefektivnit práci úřadu a umožňuje pracovníkům věnovat více času složitějším agendám a individuálním potřebám občanů.

Naším cílem je usnadnit občanům vyřizování úředních záležitostí a ještě lépe propojit dění ve městě s každodenním životem a potřebami jeho obyvatel.

*Bc. Ferdinand Kadlec
tajemník Městského úřadu Kdyně*

Tradiční městský ples s netradičním zvukem saxofonu

V sobotu, 21. února 2026, se sálem kdyňské sokolovny po roce rozezněly hudební nástroje dechové hudby Horalka a kdyňské kapely SVOR. To je zkrátka a dobře již známý a oblíbený kontrast PLESU MĚSTA KDYNĚ, který je díky svému konceptu pro všechny – pro milovníky společenských tanců, ale i pro „ROCKověji“ založené povahy. Letošní ples jsme ozvláštnili o jedno unikátní vystoupení, které bylo překvapivě večera. Starosta města Kdyně, Oskar Hamrus, hned po zahájení plesu uvedl na pódium mezinárodního saxofonistu působícího pod jménem DeeSaxx. Jedná se o zcela unikátní pojetí hudby, kdy je reprodukována hudba, zpravidla známé taneční či popové hity, doplněna o živou sólu hru na saxofon. DeeSaxx, vlastním jménem Daniel Otisk, vystupuje po celém světě a je známý mj. svým působením v soutěži Česko a Slovensko má talent, kde v roce 2012 postoupil až do semifinále. Kdyňské publikum DeeSaxxe odměnilo několikrát potleskem, ale především svojí aktivní přítomností na tanečním parketu.

Plesovým večerem provázel Jan Skládal a chybět nesměl samozřejmě ani oblíbený fotokoutek, u kterého se tvořila fronta a různorodé vtipné foto-kreace neznaly hranic. Eleganční róby tak často ozvláštnily vtipné kloboučky, brýle nebo dokonce parohy či různé plastové sečné i bodné zbraně. Pomyslným vrcholem večera je vždy prodej tomboly, ve které své štěstí zkusí snad každý. Kdo jej nemá ve hře, utěšuje se svým štěstím v lásce. Mezi cenami byla kromě televize řada drobných elektrospotřebičů, poukázky na divokou zvěř či různorodé služby, ale i vybavení domácnosti, dekorace, vína a pochutiny či potřeby pro čtyřnohé mazlíčky. Bohatou tombolu jsme pro návštěvníky plesu mohli připravit díky štědrým sponzorům Plesu města Kdyně, kterým tímto ještě jednou děkujeme!

*Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města*

Proměny a změny kdyňského hřbitova

Od začátku letošního roku vstoupil v platnost nový řád veřejného pohřebiště ve Kdyni. Město k jeho úpravě přistoupilo především kvůli zřízení kolumbária a vsypové loučky, které rozšiřují možnosti důstojného uložení ostatků.

Vsypová loučka se od rozptylové liší způsobem uložení popela. Ten se ukládá do vyhloubené jamky. Prostor loučky je přesně zaměřen a každý jednotlivý vsyp je označen geometrickými body. Pozůstali budou moci květiny a svíčky pokládat na vyhrazeném místě.

Součástí řádu veřejného pohřebiště je také řád smuteční obřadní síně ve Kdyni. Ta v loňském roce prošla výraznou obnovou – získala novou fasádu a byla vyměněna okna. V následujících týdnech se bude modernizovat její ozvučení a do budoucna město počítá i s úpravou místnosti pro pozůstalé.

Změny se dotkly i nájemních smluv k hrobovým místům, jsou nyní obsáhlejší. Upraven byl rovněž ceník hrobových míst. Ten se sjednotil a od začátku letošního roku se nově platí podle druhu hrobu (jednotná cena za jednorob, urnový hrob, dvojhrob), nikoliv jako dosud podle výměry v metrech čtverečních a zvlášť za služby. Stávající nájemní smlouvy zůstávají v platnosti až do doby jejich ukončení.

Areal hřbitova se postupně proměňuje. Jak ve svých článcích informuje pan starosta, v posledních letech se poda-

řilo opravit památkově chráněnou zeď, vyměnit vrata, vybudovat zázemí pro sběrné nádoby i upravit zeleň u obřadní síně. Město plánuje v podobných krocích pokračovat.

Ještě nás v letošním roce čeká rozsáhlá revitalizace zeleně v urnovém háji. Z bezpečnostních i estetických důvodů odborná firma pokácí většinu stromů, následovat bude odstranění nevhodné zeleně a parková úprava prostoru. Některé hroby budou opraveny, protože je v minulosti poškodily kořeny stromů. Práce budou probíhat během celého jara a město žádá návštěvníky o zvýšenou opatrnost. O aktuálním průběhu prací budou občané průběžně informováni.

Zájemci o schránku v kolumbáriu, příp. o využití vsypové loučky nebo o další informace k hrobovým místům se mohou obrátit na Bc. Martinu Vaničkovou ze správního odboru Městského úřadu Kdyně, která poskytne veškeré potřebné informace.

*Bc. Martina Vaničková,
referentka Správního odboru MěÚ Kdyně*

Povinné kastrace toulavých koček? Ve Kdyni jsme dávno napřed...

V nedávné době veřejným prostorem zarezonovalo téma kastrací toulavých koček, které mají podle vládního návrhu nově povinně zajišťovat obce – vlastními prostředky, tj. personálními a finančními kapacitami. V této oblasti jsme ve Kdyni, naštěstí, dávno napřed. Problematiku toulavých koček a jejich kastraci jsme začali řešit krátce po našem nástupu na radnici,

protože kolonie toulavých koček a jejich množení byly skutečně palčivým problémem našeho města, obzvláště pak některých lokalit.

V roce 2020 jsme proto implementovali kastrační program, prostřednictvím kterého řešíme nejen kastrace toulavých koček, ale významnou měrou přispíváme také na kastraci vlastních zvířat našich občanů. Kočka je totiž teritoriální zvíře, a nejde ji podobně jako psa jednoduše izolovat v zahradě či kotci, proto každá nekastovaná kočka (i nekastovaný kocour) představuje riziko nekontrolovatelného množení koček. Z důvodu motivace občanů ke kastraci vlastních koček (a kocourů), ať už těch „gaučových“ či s volným

přístupem do zahrady, je kastrační program města Kdyně nastaven na 50% spoluúčast města pro úhradu nákladů na kastraci u partnerských veterinářů.

A jaké jsou výsledky kastračního programu?

Výsledky kastračního programu jsou obtížně definovatelné tak, aby umožnily jakékoliv objektivní srovnání - museli bychom totiž vyhodnocovat to, k čemu ve své podstatě nedošlo, tedy vyčíslit, kolik koťat se díky kastračnímu programu NENARODILO, a to zkrátka není možné. Subjektivním pohledem jsou však přínosy implementace kastračního programu obrovské. Dříve jsme odložená koťata řešili

opakovaně během roku několikrát, takřka s železnou pravidelností, obzvláště v jarních měsících, dnes tyto problémy řešíme již jen sporadicky.

Na téma kastrací koček navíc mezi lidmi koluje celá řada různých názorů, které mají mnohdy spíše až charakter mýtů. Pojďme si vyjmenovat alespoň ty nejznámější:

- Kočka by měla alespoň jednou za život mít kořata.
- Kočka by se měla kastrovat až po první říji, příp. nejdříve v roce života.
- Chování kočky se po kastraci změní – kočka přestane lovit myši.
- Kastrace se týká jen koček, kocoury není nutné kastrovat.
- Kastrace naruší vývoj tělesné konstituce kočky.

Žádné z výše uvedených tvrzení není podle odborníků pravdivé, to mohou ostatně jako laik a majitelka třech kastrovaných koček potvrdit i na základě vlastních zkušeností.

Nekastrované toulavé kočky, příp. i kočky chované volně na zahradě, jsou doslova časovanou bombou. Jedna kočka totiž za pouhý rok svého života dokáže na svět přivést až 4 vrhy koťat, z nichž každý vrh má obvykle 2 – 10 koťat. Kočky mohou být pohlavně dospělé již před završením

prvního roku života (někdy dokonce již ve věku 6 měsíců), kdy samy začínají plodit další kočičí „potomky“. Ano, bez nadsázky lze tedy říci, že kočky se množí prakticky geometrickou řadou a závratnou rychlostí. Nemusi tomu tak ale v praxi být a stačí vlastně málo – KASTROVAT (nejen kočky, ale i kocoury).

Často se v rámci „kastrační praxe“ setkávám s tím, že občané mají ve zvyku toulavé, resp. volně žijící kočky, krmit. Mají tak pocit, že dělají vlastně dobrý skutek a že se o bezprizorní zvířata starají. Realita je však trochu jiná – krmením toulavých koček přispíváte k jejich domestikaci. Kočka tak přestane mít potřebu postarat se o sebe sama a je tak narušena její přirozená schopnost k přežití ve volné přírodě – přestane mít potřebu zajišťovat si sama potravu, lovit myši, apod. Tím se jinak soběstačné zvíře stává závislé na člověku, začne vyhledávat jeho přítomnost, protože velmi dobře a rychle začne chápat rovnici: člověk = snadno dostupné jídlo. Tímto lidským chováním se tak kočky dostávají stále více do intravilánů měst, kde ve velkém množství začínají být některým občanům na obtíž, zejména pak rodičům s dětmi, kteří mají strach z různých nemocí či z kočičích výkalů v pískovištích. Ve Kdyni i ve spádových obcích proto pískoviště zakrýváme plachtami a s tzv. krmiči koček se snažíme spolupracovat – vybírat

odlehle lokality, kde kočky nebudou svou přítomností lidem vadit. Jakmile jsou totiž domestikovány, ve smyslu potravní závislosti na člověku, v přirozeném přírodním koloběhu už zpravidla své místo lovce nenajdou.

Další informace o kastrovačím programu, jeho fungování, vč. databáze partnerských veterinářů naleznete přímo na webových stránkách spolku KasProCats: www.kasprocats.cz, příp. na www.obcekastruji.cz, kde je rovněž možné o kastraci vaší kočky požádat online.

*Ing. Věra Řihová, MPA
mistostarostka města Kdyně*

Městská knihovna ve Kdyni informuje

V úvodu mého článku mi dovolte malé ohlédnutí za uplynulým rokem. Máme radost, že zájem o čtení a nové knihy je stále hodně velký. V současné době navštěvuje naši knihovnu 858 čtenářů, z toho 241 dětí. Těší nás, že se podstatně zvýšil zájem o návštěvu knihovny z řad maminek s nejmenšími dětmi, rovněž návštěvy mateřských i základních škol ze Kdyně i okolí jsou mnohem častější.

Již několik let vybíráme nejpilnější čtenáře roku v dospělé i dětské kategorii. Svě

prvenství si stále udržuje paní Blanka Drncová (242 knih), druhé místo obsadila paní Oldřiška Berková (131 knih), na třetím místě je paní Vladislava Bláhová (130 knih). Z řad dětí zaujala 1. místo Michaela Kozáková (162 knih), druhé místo obsadil Benedikt Kuboň (153 knih), třetí místo patří Apolence Kreslové (142 knih). Gratulujeme i touto cestou našim nejpilnějším čtenářům.

Pro připomenutí uvádím skutečně akce od ledna letošního roku. S cestopisnými přednáškami nás poprvé navštívili manželé Gregorovi – měli jsme možnost poznat Albánii, Makedonii a Řecko. Petr Nazarov se s námi toulal Českou Kanadou, s Tadeášem Šimou jsme opět na kole

projížděli Afrikou. Již několik let k nám přijíždějí se svými zážitky z cest manželé Špillarovi, tentokrát jsme s nimi procestovali Filipíny. Z jiného šálku byla beseda se spisovatelem, autorem detektivek, muzikantem a zakladatelem plzeňské skupiny Burma Jones Václavem Křivancem. Napsal i známou píseň Samba v kapkách deště. Tento vystudovaný učitel se už přes 25 let věnuje problémovým dětem.

Další akce se připravují, sledujte nás na facebooku a webových stránkách.

*Irena Hambeková
vedoucí knihovny
www.knihovnakdyne.cz*

Zimní měsíce plné zážitků a nových zkušeností v Mateřské škole v Markově ulici ve Kdyni

Zima v Mateřské škole v Markově ulici ve Kdyni přinesla dětem období plné objevování, spolupráce a radostných setkání. Každý týden přinášel nové podněty, dobrodružství i příležitosti učit se přirozeně – hrou, prožitkem a společnými aktivitami.

Spolupráce se základní školou

Velkým obohacením byla spolupráce se Základní školou v Komenského ulici v Domažlicích, kde se děti účastnily zajímavých pokusů společně se žáky základní školy. Spolupráce však neprobíhala jen tam – paní učitelka této základní školy, Gabriela Milsimerová, přijížděla opakovaně také k nám do mateřské školy a s dětmi během několika dnů realizovala další pokusy přímo v „domácím“ prostředí. Děti tak měly možnost objevovat, zkoumat a klást otázky, a to zábavnou a srozumitelnou formou.

Budoucí prvňáčci na návštěvě

Naši předškoláci navštívili školy, které je již brzy přivítají jako prvňáčky – Masarykovu základní školu ve Kdyni, ZŠ a MŠ Prapoříště a Základní školu v Koutě na Šumavě. Děti si prohlédly třídy, poznaly paní učitelky a nasály atmosféru školy. Odcházely plné dojmů a mnohé už teď s nadšením vyprávějí, jak se těší do školy a co všechno se chtějí naučit.

Mezigenerační setkávání

Třída Myšek navázala krásnou spolupráci s centrem sociálních služeb Doma ve Kdyni, které podporuje seniory a pomáhá jim zůstat ve svém přirozeném prostředí. Díky této spolupráci si děti vyzkoušely hry napříč generacemi a strávily společné chvíle plné sdílení i radosti. Seniorky jim vyprávěly o svém dětství – o kulíčkách, hadrových panenkách

i zimním ježdění na pytlích se slámou, a pobavily děti vyprávěním o jízdě na hrncích po sněhu. Společně si zahrály obrazykové bingo, které školka dostala jako dárek, a děti na oplátku představily své oblíbené hry právě babičkám a dalším klientkám služby – pexeso a domino.

Starší děti dlouhodobě spolupracují také s Domem seniorů Kdyně, kde společně zpívají, cvičí a hrají deskové hry. Setkávání přináší radost oběma generacím a vytváří krásné vztahy.

Lyžařský kurz

Lyžařský kurz proběhl v Kašperských Horách na kopci Liščí vrch (Lišák). Pod vedením lyžařské školy Scholl for fun udělaly děti obrovské pokroky. Pro mnohé to byla první zkušenost na lyžích, kterou zvládly s odvahou a radostí.

Česko-německá spolupráce

V mateřské škole proběhla také česko-německá animace realizovaná ve spolupráci s Tandem – Koordinačním centrem česko-německých výměn mládeže za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti.

Děti se hravou formou učily jednoduché německé fráze, počítaly do šesti a zapojily se do jazykových her. Součástí projektu byla také česko-německá party s písněmi, výrobou masek, pohoštěním i fotokoutkem.

Masopustní průvod obou školek

Naše mateřská škola společně s Mateřskou školou v Dělnické ulici se vydaly na tradiční masopustní průvod městem Kdyně. Děti v krásných maskách, za doprovodu veselých harmonikářů, rozdávaly radost všem kolemjdoucím. V parku

u muzea zazpívaly písničky a užily si prázdnou masopustní atmosférou.

Milým překvapením byla návštěva pana starosty a paní místostarostky, kteří dětem přinesli sladkou odměnu. Po návratu do obou školek čekaly na děti ještě výborné masopustní šišky od šikovných kuchařek.

Nechybělo ani maškarní veselí ve třídách spojené s výrobou masek a společným programem plným smíchu a radosti.

Lesní dobrodružství

Téma „lesní zvěř“ obohatila dětem svoji návštěvou lesní pedagožka Markéta Skallová z Domažlických městských lesů. Děti se s ní učily poznávat stopy zvířat, dozvěděly se, která zvířata lze v zimě přikrmovat, která zimují a jaké krmivo jim skutečně prospívá. Program byl plný praktických ukázek a zážitků, které dětem pomohly ještě více se propojit s přírodou.

Spolupráce s muzeem

Děti navštívily také Muzeum příhraničí, užily si pohádku na půdě, zazpívaly si za doprovodu violy, získaly razítko na ruku a prohlédly si expozice muzea. Na cestu domů si odnesly obrázky k vymalování.

Zimní období v mateřských školách ve Kdyni ukázalo, jak důležité je propojování škol, generací i kultur. Děti měly možnost objevovat svět kolem sebe, učit se novým věcem a zažívat radost z poznávání i společných setkání.

*Bc. Ivana Kreslová
ředitelka MŠ Kdyně Markova*

Kde nás můžete kontaktovat a sledovat

www.kdyne.cz

Město Kdyně

podatelna@radnice.kdyne.cz

Pohyb, vzdělávání i zpětná vazba klientů

Ať je zima nebo se blíží jaro, u nás v Krámečku je stále co dělat. Pravidelně tu probíhají cvičení pro seniory, trénuje se paměť a konají se přednášky Akademie vzdělaného seniora. Děje se u nás ale mnohem víc věcí a řada z nich nebývá příliš vidět. Třeba naše přímá práce s Vámi, v rodinách, ve Vašich domovech. Nedávno jsme našim klientům rozdali dotazníky a anonymně jsme zjišťovali, jak naši službu vnímají, co jim chybí. Tak se na to všechno pojdme podívat.

V rámci Akademie vzdělaného seniora u nás v březnu přivítáme pracovnice z Úřadu práce v Domažlicích. Dostanete tak příležitost se zeptat na vše, co Vás zajímá k příspěvkům na péči, průkazům pro osoby se zdravotním postižením či k superdávce. V dubnu pak díky zooložce Národního parku Šumava, Dr. Elise Beloti, Ph.D., pronikneme do života šumavských rysů. A v květnu již tradičně zakončíme celou Akademii společně s panem starostou Oskarem Hamrusem, který nám přiblíží aktuální dění ve Kdyni. Všechny přednášky jsou zdarma.

Pravidelně vždy druhé pondělí v měsíci můžete také dorazit na cvičení pro seniory, nenáročný protažení kloubů je vhodné pro každého, i když máte nějaké zdravotní omezení. Cvičíme každý měsíc až do června. „V únoru se řady našich cvičících seniorů výrazně rozrostly, z čehož máme velkou radost, protože pohyb výrazně prospívá psychice, působí jako prevence řady onemocnění, ale hlavně pomáhá seniorům zvládat běžné denní činnosti, a tím si déle udržet soběstačnost. A o to přesně usilujeme,“ připomíná důležitost této aktivity ředitelka centra sociálních služeb,

Mgr. Lucie Routová. V březnu a květnu nás dál čeká oblíbený trénink paměti s Karlou Burdovou. Součástí jsou praktická cvičení, abyste věděli, jak můžete procvičit mozkové závity i sami doma. Konkrétní termíny akcí a jejich bližší popis najdete na letáčích v klubu Astra v Sokolské ulici, na vývěsce Krámečku, na našich sociálních sítích nebo webových stránkách v sekci kalendář akcí. Akce jsou otevřené nejen našim klientům, ale také veřejnosti, proto se nebojte k nám dorazit.

Navíc jsme navázali krásnou spolupráci zaměřenou na mezigenerační setkávání s Mateřskou školou v Markově ulici. V rámci projektu Škola života se tu potkávají senioři s dětmi ze třídy Myšek a společně píšou dopisy, vyprávějí si o masopustu, přišívají knoflíky, pečou perníčky a mnoho dalšího podle jednotlivých období. Poza to nezůstávají ani aktivity v klubu Astra, kde jsme si v posledních týdnech kromě tradičního hraní Binga vyráběli masopustní masky, krmítka pro ptáčky, ale také jsme oslavili MDŽ nebo se setkali s panem farářem.

Dotazníkové šetření aneb zpětná vazba od klientů

Na přelomu ledna a února jsme uspořádali anonymní dotazníkové šetření mezi našimi klienty, abychom zjistili, jak jsou spokojeni s našimi službami, s vystupováním našich pracovnic či jejich chováním k nim. Ptali jsme se i na to, co potřebují k tomu, aby mohli žít doma důstojně, co by rádi změnili, či co jim chybí.

Jsmo rádi, že z dotazníků vzešlo, že klienti jsou s našimi službami spokojeni a že naše služba je často jejich pomocnou berličkou v rozhodnutí, že mohou zůstat doma. „Když jste tady vy, můžu i já žít doma.“ „Díky sestřičkám a jejich pomoci můžeme žít doma. Díky.“ „Zatím jsem velmi spokojen, při každé návštěvě mi všichni vychází vstříc, za což velice děkuji.“ „Velice si vážíme přístupu (empatie) všech milých pečovatelek, sestřiček! Kolikrát je jejich péče nadstandardní, dá-li se o tom takto hovořit. Cítíme v jejich obětavé péči srdce!“

Považujeme ale za nezbytné zmínit i to, na co mnoho našich klientů v dotaznicích naráželo, že postrádají možnost doprovodu k lékařům v Domažlicích či v Klatovech. Nejčastěji jde o odborná vyšetření a kontroly, které bohužel nejsou dostupné přímo ve Kdyni. „Rozumíme tomu. Víme, že když člověk potřebuje k lékaři a nemá rodinu nebo někoho blízkého, kdo by ho odvezl, není to jednoduchá situace. I proto bychom rádi vysvětlili, jak to s doprovodem v rámci naší pečovatelské služby je. Doprovod je běžnou součástí naší služby. Klienty doprovázíme k lékařům, na úřady nebo na další potřebná místa. Děláme to rádi a je to přirozená součást podpory, kterou poskytujeme. Zajišťujeme ho ale v rámci Kdyně a okolních obcí, kde službu poskytujeme a kde je také financována. Doprovod do vzdálenějších měst, jako jsou Domažlice nebo Klatovy, znamená několik hodin času jedné pracovnice. A v té době by se nedostalo na ostatní klienty, kteří doma čekají na nezbytnou pomoc s hygienou, jídel, léky nebo další běžnou péčí. Naši povinnosti je zajistit základní péči všem, kdo ji mají nasmlouvanou, a to bohužel při cestách mimo naše území není možné,“ vysvětluje Routová.

Co tedy dělat, když potřebujete k odbornému lékaři mimo Kdyni? Pokud Vám zdravotní stav neumožňuje cestovat běžnou dopravou (nejčastěji autobusem nebo vlastním autem), můžete požádat svého praktického lékaře nebo specialistu o vystavení žádanky na sanitní převoz. Lékař posoudí, zda máte na tuto dopravu nárok. Další možností je příspěvek na mobilitu, který vyplácí Úřad práce lidem s průkazem ZTP nebo ZTP/P. Tento příspěvek je určen právě na opakované cesty k lékaři. Příspěvek následně můžete využít například na cesty s využitím taxi služby. S podáním žádosti může pomoci rodina, blízcí nebo pracovníci úřadu. Pokud si nejste jisti, jak postupovat, klidně se na nás obraťte. Rádi Vám poradíme, vysvětlíme možnosti a pomůžeme s dalším postupem.

Mgr. Tereza Kazdová,
sociální pracovnice Doma ve Kdyni
- centrum sociálních služeb, p.o.

Cena komunálního odpadu na rok 2026 je 3372,65 Kč/t.

Za rok 2025 bylo z obce Kdyně svezeno technickými službami celkové množství 1 112,29 t komunálního odpadu. Za uložení tohoto odpadu bylo celkem zapláceno 2 369 774 Kč.

V minulém roce, stejně jako v předešlých letech, obec využila slevu pro ukládání obecních komunálních odpadů podle §157 zákona č.541/2020 Sb. o odpadech. Limit byl na množství 822,24 t, což už jsme ke konci roku jako obec poprvé překročili, a tím se platí plná cena bez slevy. V letošním roce obec uplatňuje slevu pro ukládání komunálních

odpadů na množství 772,95 t. Každý rok se množství do slevy postupně snižuje dle zákona o odpadech 541/2020 Sb. Lze tedy předpokládat, že tento rok bude sleva vyčerpána někdy na podzim a poté se bude hradit plná částka. Ve stručnosti tedy je to tak, že cena za ukládání komunálního odpadu se každý rok navyšuje a limit, na který obec uplatňuje slevu, se snižuje.

Produkce komunálního odpadu za předešlá léta:

2022	1 110,14 t
2023	1 240,09 t
2024	1 094,48 t
2025	1 112,29 t

Zde je vidět, že množství vyprodukovaného odpadu je každý rok přibližně stejné. Nový zákon o odpadech z roku 2020 tlačí na snižování produkce komunálního odpadu zvyšující se cenou, což se u nás moc nedaří.

Dále žádáme pejskaře, aby si uklízeli exkrementy po svých mazlíčcích - „členech rodiny“, jak s oblibou říkají, a nevyužívali travnaté plochy a zatravněné ostrůvky, obzvláště na parkovišti za lékárnou nebo u lip na náměstí. I ty totiž bude muset někdo sekat.

Martin Fremuth, ředitel TS Kdyně

Krádež solárního panelu a poškození technologie vodojemu v Prapořišti

V uplynulých dnech došlo k závažnému incidentu na vodojemu v Prapořišti. Dosud neznámý pachatel odcizil solární panel, poškodil anténu a zničil zámek vstupních dveří. Celá událost se odehrála v době, kdy probíhá rekonstrukce oplocení kolem objektu.

Krádež solárního panelu způsobila zkrat v napájení, který následně vedl k úplnému vyhoření technologického rozvaděče. Poškozena byla řídicí technika nezbytná pro správné fungování vodojemu – zařízení, které zajišťuje dodávku pitné vody pro celou obec Prapořiště. Jen samotná škoda na materiálu přesahuje částku 96 000 Kč, a to bez započtení práce a dalších souvisejících nákladů.

Tento čin je nutné jasně odsoudit. Jedná se o majetek sloužící všem obyvatelům

obce a jeho poškození má přímé dopady na kvalitu a kontinuitu zásobování pitnou vodou. V důsledku tohoto jednání došlo dnes i k výpadku v zásobování vodou v Prapořišti, což zbytečně komplikovalo situaci místním obyvatelům.

Pokud má kdokoli informace týkající se krádeže solárního panelu, pohybu podezřelých osob nebo nestandardního chování v okolí vodojemu, žádáme je, aby neprodleně kontaktoval Policii České republiky na lince 158.

Rostoucí počet útoků na vodárenskou infrastrukturu

SOVAK ČR (Sdružení oborů vodovodů a kanalizací) nás v nedávné době informoval, že v celé republice roste počet jak fyzických, tak kybernetických útoků na vodárenskou infrastrukturu. Jedná se o objekty, které jsou důležité pro každodenní život nás všech – pro pitnou vodu, požární ochranu i chod obcí.

Apelujeme proto na občany, aby byli vímaví vůči dění v okolí těchto technických zařízení. Pokud si všimnete poškozených oplocení, otevřených objektů, osob pohybujících se bezdůvodně v blízkosti vodojemu či jiných provozních

zařízení, dejte prosím vědět buď přímo nám, nebo Policii ČR. I zdánlivě drobný postřeh může pomoci předejít podobným škodám.

Ceny vodného a stočného schválené od 1. 1. 2026 (Kč/m³)

	vodné	stočné	celkem
bez dph	41,39	37,08	78,47
s 12% dph	46,36	41,53	87,89

Ing. Václav Opat, jednatel VaK Kdyně, spol. s r.o.

Hřejivá zima plná nápadů aneb zimní kronika ZŠ a MŠ Prapořiště

Zatímco venku panovala pravá paní Zima, za okny naší školy a školky bylo pořádně živo. Období od prosince do února u nás nebylo jen o mrazivých ránech, ale především o hřejivých společných setkáních, dětském smíchu a nekonečné řadě nápadů. Od adventního těšení přes zimní radovánky v družině až po tvoření – nahlédněte s námi do naší zimní kroniky a připomeňte si okamžiky, které nám v uplynulých měsících dělaly radost.

Škola od vánočního stromečku až k bazénu

Prosinec u nás začal tradičně – školu i školku navštívil Mikuláš se svou družinou. Bylo krásné sledovat, jak počáteční strach v dětských očích střídá hrdost a úsměv. I když nám plány na společné rozsvícení vánočního stromu ve Kdyni i v Prapořišti překazila chřipková epidemie, náladu jsme si zkazit nenechali. Vše jsme si vynahradili vánoční besídkou pro rodiče i prarodiče, které jsme potěšili pásmem koled a básniček, a společně jsme si užili vánoční atmosféru.

V lednu vyměnili žáci druhé a třetí třídy navíc za plavecký bazén. Plavecký výcvik si všichni užili a udělali velké pokroky. Kromě sportu jsme dbali i na zdraví – společně s kamarády z mateřské školy jsme přivítali zubní techničku, která dětem ukázala, jak správně pečovat o zoubky, aby byly jako perličky.

Konec prvního pololetí jsme oslavili společně a slavnostně. Pro děti z mateřinky a školáky byl připraven slavnostní

pololetní oběd, který podtrhl význam tohoto dne a vytvořil u stolu příjemnou rodinnou atmosféru. Leden byl také významným měsícem pro naše budoucí školáky. Proběhl zápis do první třídy a my už teď můžeme říct, že se na všechny nové kamarády v září moc těšíme!

Start druhého pololetí přinesl otevření nového kroužku Logohrátky. Ten je zaměřen na hravý rozvoj řeči a správnou výslovnost. Děti si tak formou zábavných aktivit osvojují dovednosti, které jsou pro jejich školní úspěch i sebevědomí klíčové.

Školní družina plná tvoření a sněhových radovánek

V družině jsme ani v mrazu nezháleli. Opět jsme navštívili KC Pivovar v Domažlicích, kde za podpory Diecézní charity Plzeň vznikají oblíbené tvořivé dílničky pro děti. A když nám paní Zima dopřála bohatou sněhovou nadílku, hned jsme toho využili. Zimní radovánky na čerstvém vzduchu byly pro všechny tou nejlepší odměnou.

Mateřská škola za pštrosem i pohádkami

Ani v naší školce v zimě nezhálíme. Toto období je pro nás časem objevování a společných zážitků. Děti si oblíbily pravidelné návštěvy knihovny, kde se „potápějí“ do světa příběhů, a také společná odpovědná s rodiči v rámci akcí „Mámo, táto, pojď si hrát.“ Velkým dobrodružstvím je pro nás poznávání přírody. Máme to štěstí, že v okolí můžeme pozorovat ovce, kozy, osla, a dokonce i pštrosa nebo krávy. Na vycházkách do lesa se zase učíme poznávat stopy zvířete a naslouchat zvukům přírody. A když napadne sníh? To se školka promění v jedno velké hřiště plné bobování a zimních her, které dětem přináší radost z pohybu na čerstvém vzduchu.

Pozvání k jarnímu setkání a zápisu

Zima pomalu předává žezlo jaru a my vás srdečně zveme na nadcházející akce.

Zejména vás zveme k zápisu do naší mateřinky, který proběhne zároveň se dnem otevřených dveří. Přijďte se podívat do našich prostor, seznámit se s prostředím školy a nahlédnout pod pokličku našeho každodenního tvoření.

Také vás zveme na velikonoční besedu s panem farářem Adamcem, který nám přiblíží tyto svátky z jiné perspektivy. Součástí bude i tvoření s paní Oli Hanákovou, se kterou si vytvoříte krásnou velikonoční dekoraci. Pokud se chcete o tomto svátku dozvědět více a strávit příjemné odpoledne, jste u nás srdečně vítáni!

Zimní kronika končí, ale ta jarní právě začíná. Přijďte napsat její první stránky společně s námi – ať už u zápisu, nebo při velikonočním tvoření.

Kolektiv ZŠ a MŠ Prapořiště

Život v naší Mateřské škole v Dělnické ulici

Naše Mateřská škola v Dělnické ulici je už desítky let místem, kde se setkává radost, tvořivost, dětská fantazie a odborná pedagogická práce. Každý den se snažíme vytvářet prostředí, v němž se děti cítí bezpečně, přirozeně a vítaně. Nabízíme vlnidné a podnětné prostředí, které podporuje celkový rozvoj dítěte - sociální, emoční a vzdělávací.

Rodiče s nejmenšími dětmi jsou srdečně vítáni v klubu MRŇOUSKŮ, který se koná každý pátek od 10 hodin. Klub nabízí přirozenou možnost adaptace dětí na prostředí mateřské školy, kdy si mohou společně s rodiči vyzkoušet hru, poznat paní učitelky a postupně si vytvořit kladný vztah ke školce ještě před nástupem. Nově se může naše zařízení pochlubit novou tělocvičnou, která dětem nabízí bezpečné a podnětné prostředí pro pobyt a hry. Naší vizí a cílem je podporovat u dětí přirozenou radost z pohybu a vést je ke zdravému životnímu stylu již od útlého věku.

Pokud se ještě ohlédneme za rokem 2025, mezi hezké okamžiky tohoto roku patřila vánoční besídka, kterou jsme letos pojali jako zahradní slavnost s vystoupením dětí. Akce se moc povedla a my jsme si mohli společně s rodiči užívat předvánoční atmosféru a zvenku obdivovat novou fasádu naší školky, za kterou MÚ Kdyně moc děkujeme. Ohlasy rodičů byly velice kladné. Vánoční atmosféra u nás ve školce je vždy výjimečná a plná radosti.

V novém roce 2026 nás čeká kurz bruslení na zimním stadionu v Domažlicích s odborným a proškoleným dohledem. Všem děkujeme za příjemnou a vstřícnou spolupráci.

Neméně oblíbenou a tradiční akcí školky je MASOPUST, který je součástí našeho programu již mnoho let. Barevný průvod masek, tance, zpěv a dětská veselost v tento den ožívají ulice Kdyně. Společně si připomínáme lidové tradice s veselou náladou.

Rok 2026 je pro školku v Dělnické ulici výjimečný - slavíme 40 let od jejího otevření. Toto výročí je příležitostí ohlédnout se za historii, připomenout si všechny pedagogy, děti a zaměstnance, kteří školkou prošli. Chystáme slavnostní setkání, výstavu

fotografií a doprovodný program, jímž připomeneme vývoj až do současnosti.

V březnu se blíží také zápis nových dětí a i na ten se velmi těšíme. Zveme rodiče spolu s dětmi na dny otevřených dveří, které se budou konat v termínech:

pondělí 23. 2. 2026	9.00–10.00.
pátek 6. 3. 2026	9.00–10.00
pondělí 9. 3. 2026	14.30–15.30

Děti budou mít možnost seznámit se s učitelkami a novým prostředím mateřské školy, mohou si pohrát, zazpívat i se zapojit do tvořivých aktivit. Rodiče mohou využít pohodlný předzápis, který proces zápisu zrychlí a zřehlední. Najdete jej na našich internetových stránkách - www.msdelnickakdyne.cz. K dispozici je i náš Facebook - Mateřská škola Dělnická, přes který se na naše webové stránky také prokliknete.

Všem budoucím předškoláčkům rádi poskytneme bezpečné, podporující a laskavé prostředí, kde mohou každý den objevovat svět v doprovodu zkušených pedagogů.

Naše mateřská škola je prostředí, které spojuje děti, rodiče a učitele. Nesmíme zapomenout na naše paní uklízečky a kuchařky, bez nich by provoz nebyl možný. Zdravá a vyvážená strava je jednou z našich velkých priorit. U nás jídlo nejen výborně chutná, ale i krásně vypadá na talíři.

Jsmo hrdí na to, že už čtyři desetiletí můžeme být s Vámi a vytvářet společně prostředí plné pohody, respektu a odborné péče o děti. Těšíme se na Vás.

za kolektiv MŠ Eva Marečková

Pestrý život na 1. stupni ZŠ ve Kdyni

Návštěva filmového festivalu Juniorfest

Začátkem listopadu navštívili žáci třetích ročníků festival pro děti a mládež Juniorfest v Domažlicích. V rámci programu zhlédli norskou pohádku Medvědí princ, která je zaujala svým příběhem i výtvarným zpracováním. Kulturní akce byla pro žáky příjemným zpestřením školní výuky.

Pyžamový den na 1. stupni

V pátek 14. listopadu se na 1. stupni uskutečnil Pyžamový den. Touto akcí se škola rozhodla podpořit organizaci Dům Ronaldy McDonald, která pomáhá rodinám vážně nemocných dětí v průběhu jejich léčby. Poskytuje jim zázemí, podporu a možnost zůstat spolu i v náročném období.

Akce byla zároveň symbolickou oslavou 2. výročí otevření pražského Domu Ronaldy McDonald v areálu Fakultní nemocnice Motol. Toto v České republice unikátní zařízení nabízí bezplatné ubytování rodinám dětí podstupujících náročnou léčbu. Za dobu svého působení pomohlo již více než 550 rodinám z celé České republiky.

Díky těm, kteří se do Pyžamového dne zapojili, se nám společně podařilo udělat něco dobrého.

Malování na plechové dózy

Na konci listopadu proběhla na naší škole netradiční výtvarná dílna. Tu si žáci 1. stupně nenechali ujít. Společně s lektory z výtvarné dílny RoZi art, kterou vedou manželé Chumovi, se děti pustily do malování plechových dóz. Tato výtvarná dílna byla jedinečná tím, že děti nemusely malovat jen na papír – plechové dózy s víčkem se tak staly jejich malířským plátnem. Pod vedením lektorů se žáci učili pracovat s barvami a pryskyřičnými samolepkami, které ozvláštnily jejich výtvary. Každá dóza se tak proměnila v originální umělecký kousek.

Koňský povoz

Na začátku prosince se kdyňské náměstí zaplnilo smíchem a veselím dětí – město Kdyně připravilo pro nejmenší netradiční adventní překvapení v podobě projíždky koňským povozem.

Malí účastníci nastupovali do vozu taženého klidnými, dobře vycvičenými koňmi, kteří se s nimi proběhli kolem náměstí. Všichni byli nadšení, a i přesto, že bylo chladnější počasí, užili si skvělou atmosféru blížících se Vánoc.

Mikuláš zavítal mezi školáky

Předvánoční čas zpestřila žákům tradiční mikulášská návštěva. Do tříd přišel Mikuláš v doprovodu čertů a andělů, kteří dětem připomněli lidové zvyky i význam dobrého chování. Mikuláš četl z „Knihy hříchů“ a překvapil tak děti tím, že věděl spoustu detailů z jejich školního života. Setkání proběhlo v příjemné atmosféře. Na závěr obdržely děti mikulášské balíčky s ovocem a drobnými dobrotami.

Vánoční skřítek potěšil děti na prvním stupni

V adventním čase se v naší škole objevil nečekaný návštěvník – vánoční skřítek z dalekého severu. Během prosince postupně navštívil všechny třídy 1. stupně, včetně přípravné třídy, a přinesl s sebou spoustu radosti, smíchu i společných zážitků.

Nejmladší děti z přípravné třídy se hned pustily do práce a skřítkovi vymyslely jméno, aby se u nás cítil jako doma. V dalších třídách už nezahálel – s dětmi pekl voňavé perníčky, zkoušel si matematiku, učil se vyjmenovaná slova a společně počítali i slovní úlohy. Nechyběl ani pohyb, když si se žáky vyzkoušel rozcvičku.

Radost byla o to větší, když skřítko navštívil jeho kamarád. Od té chvíle byli na všechno dva a dobré nálady ve třídách ještě přibýlo. Děti jim s nadšením ukazovaly, co všechno už umí, a skřítki se na oplátku postarali o pravou vánoční atmosféru.

Poslední školní den před Vánoci se oba skřítki se školou rozloučili a společně odletěli zpět na severní pól. Zanechali po sobě nejen vzpomínky na milé setkání, ale i úsměvy, které k Vánocům neodmyslitelně patří.

Předvánoční představení

V předvánočním období navštívili žáci kino, kde zhlédli divadelní představení „Vánoční zvoneček vypravuje“ v podání Liduščina divadla. Pohádka o vánočním zvonečku nabídla dětem milý příběh s vánoční tematikou, doplněný o hudbu a výraznou scénografii.

Výuka angličtiny na počítačích

Poslední hodina anglického jazyka před vánočními prázdninami se u pátáků nesla v netradičním duchu. Místo učebnic a sešitů usedli žáci k počítačům a angličtina se tentokrát učila prostřednictvím digitálních aktivit s vánoční tematikou. Díky okamžité zpětné vazbě na obrazovce měli hned přehled o tom, jak se jim daří. Využití počítačů umožnilo zapojit všechny žáky bez ohledu na jejich jazykovou úroveň. Každý pracoval svým tempem a mohl si úkoly případně zopakovat. Hodina tak nebyla jen

o procvičování angličtiny, ale také o rozvoji digitálních dovedností a spolupráce. Učení bylo zábavné, takové hodiny si všichni přejí zařazovat častěji.

Poslední školní den roku ve znamení vánočních akcí

Poslední školní den roku 2025 proběhl ve slavnostním a pestrém duchu. Program zahrnoval Random fest, školní jarmark, třídní besídky i vánoční volejbalový turnaj. Žáci i pedagogové si společně užili řadu aktivit, které příjemně zakončily kalendářní rok. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci těchto dní a přispěli k jeho vydařené atmosféře.

Živý betlém a Tříkrálová sbírka

V neděli 21. prosince se farní dvůr ve Kdyni proměnil v živý betlém, kde žáci místní školy přiblížili návštěvníkům vánoční příběh. V kostýmech andělů, pastýřů, králů i dalších postav předvedli divadelní scénky zachycující narození Ježíška a okouzlili tak všechny přítomné. Akce se setkala s velkým zájmem místních obyvatel a stala se krásnou součástí příprav na vánoční svátky.

Žáci naší školy se ale tradičně nezastavili jen u divadelního představení. V lednu se aktivně zapojili i do Tříkrálové sbírky, která proběhla 10. ledna, a přispěli tak na pomoc potřebným. Ukázali, že tradice, radost a ochota pomáhat k sobě opravdu patří.

Malí lyžaři z přípravné třídy

V polovině ledna se několik dětí z přípravné třídy vydalo na čtyřdenní lyžařský kurz, který pro ně připravila Lyžařská a snowboardová škola SCHOOL4FUN.

Malí účastníci si užili nejen první krůčky na sněhu, ale také zábavné hry a soutěže, které jim pomohly seznámit se s lyžařskou technikou hravou formou. Pod dohledem zkušených instruktorů děti získaly jistotu na svahu a mnoho nových zážitků, které jistě dlouho zůstanou v jejich paměti.

Výuka v mobilním planetáriu

Za žáky 5. ročníku zavítalo mobilní planetárium z Plzně. Prostřednictvím sférické projekce ve školní hale si zpestřili výuku. Díky názorné ukázkou získali reálnější představu o fungování vesmíru a prožitkem si rozšířili své znalosti o něm.

Ochutnávka jablek a mléčných výrobků

V naší škole se v uplynulých dnech uskutečnila zajímavá akce v rámci projektu Ovoce a mléko do škol. Žáci měli možnost zapojit se do ochutnávky mléčných výrobků a různých druhů jablek a hravou formou se dozvědět více o zdravém stravování.

Na připravených stolech nechyběl bílý jogurt, žervé a ani několik druhů sýrů. Každý z výrobků mohly děti nejen ochutnat, ale také porovnat jejich chuť, konzistenci a vůni. Velký zájem vzbudila i ochutnávka jablek různých odrůd, které se lišily barvou, sladkostí i kyselostí. Mnozí žáci byli překvapeni, kolik podob může mít obyčejné jablko.

Akce měla za cíl vést děti k pozitivnímu vztahu ke zdravým potravinám a ukázat jim, že vyvážený jídelníček může být nejen prospěšný, ale i chutný. Podle reakcí žáků se ochutnávka setkala s velmi kladným ohlasem a některé děti objevily chutě, kterým dosud příliš neholdovaly.

Den otevřených dveří na 1. stupni

Krátce po začátku nového roku otevřela naše škola své dveře veřejnosti. V pondělí 12. ledna se zde uskutečnil den otevřených dveří na 1. stupni, určený budoucím žákům, jejich rodičům, bývalým žákům i dalším zájemcům. Návštěvníci měli možnost nahlédnout do výuky během prvních čtyř vyučovacích hodin, prohlédnout si prostory školy, seznámit se s nabídkou vzdělávacích aktivit a setkat se s pedagogy. Akce nabídla příležitost poznat školu zblízka a získat představu o jejím každodenním fungování.

Návštěva předškoláků

V lednu zavítaly do školy děti z MŠ Dělnická a MŠ Markova ve Kdyni a děti z MŠ Brniřov, které se připravují na nástup do první třídy. Předškoláci měli možnost nahlédnout do výuky v prvních ročnících a vyzkoušet si, jaké je to být opravdovým školákem. Přivítali je žáci prvních tříd spolu s pedagogy, kteří pro ně připravili milý a přívětivý program. Návštěva byla pro děti příjemným zážitkem a zároveň důležitým krokem před blížícím se zápisem.

Zápis do 1. ročníku

V polovině ledna proběhl na naší škole zápis dětí do 1. ročníku. Uskutečnil se v pátek 16. ledna a v sobotu 17. ledna v pavilonu 1. stupně. Pro budoucí školáky byl připraven pestrý program plný tvořivých a pohybových aktivit, díky nimž si mohli hravou formou vyzkoušet, jak to ve škole chodí.

Celou akci zpestřila účast žáků 9. ročníku, kteří se převlékli za pohádkové postavy a provázeli malé návštěvníky. Jejich pomoc i nadšení přispěly k příjemné a uvolněné atmosféře zápisu. Součástí programu byl také fotokoutek, který potěšil děti i jejich rodiče.

Zápis proběhl v klidném a přátelském duchu a pro mnohé děti i rodiče se stal prvním hezkým setkáním se školním prostředím. Těšíme se na budoucí školáky.

Prvňáčci slavili první vysvědčení slavnostním obědem

První vysvědčení si naši nejmladší školáci užili opravdu slavnostně – ve školní jídelně je čekal slavnostní oběd jen pro ně!

O barevnou a veselou výzdobu stolů se postaraly paní asistentky, které stoly ozdobily tak, aby se děti cítily jako na opravdové oslavě. A co bylo na talíři? Paní kuchařky připravily lahodnou hamburskou kýtu, která voněla po celé škole a rozzářila dětské oči. O servírování se postarali šikov-

ní učni společně s panem mistrem z SOU Domažlice. Každý prvňáček dostal svoji porci a všichni si příjemně užili společnou chvíli u stolu. Malé sladké překvapení a pochvala za první půlrok školy potěšily každého. Děti si odnesly nejen plné žaludky, ale i krásnou vzpomínku na svůj první školní úspěch. Tento slavnostní oběd ukázal, že i malé školní radosti mohou být velkým zážitkem – a že ve škole se slaví nejen známky, ale hlavně společné chvíle a radost z učení.

spolupracující tým 1. stupně MZŠ Kdyně

Lyžařský výcvik

Co se děje na 2. stupni?

První pololetí školního roku je za námi a stejně jako všechna předchozí přineslo řadu úspěchů, zajímavých projektů i tradičních školních akcí. Veškeré novinky, které se během tohoto pololetí udály, jste mohli nově sledovat také na Instagramu.

Školní rok byl odstartován adaptačními kurzy šestých ročníků a preventivním programem pro všechny zbývající ročníky. V rámci těchto akcí došlo k posílení vzájemné spolupráce mezi žáky, komunikačních a sociálních dovedností. V prvních ročnících proběhlo sřivací dopoledne, v jehož průběhu se děti sblížovaly pomocí her a různých aktivit.

Během pololetí se žáci zapojili do několika sportovních projektů. Prvním z nich byl Týden basketbalu na ZŠ, kterého se zúčastnili žáci prvního stupně. Velmi úspěšný byl přespolní běh, v němž se žákům podařilo kvalifikovat se z 1. místa do krajského kola. V silné konkurenci vytrvalců vybojoval náš tým skvělé 4. místo v Plzeňském kraji. Dále se uskutečnily atletické závody ve skoku do výšky. V kategorii mladších žáků se na 2. místě umístil Pavel Luong ze 7.C a na 3. místě Vojtěch Stodola ze 7.C, v kategorii starších žáků obsadil 3. místo Jakub Blechta z 9.B. V lednu se již tradičně konal lyžařský výcvik pro sedmé ročníky.

Škola se i nadále věnuje mezinárodní spolupráci. Během posledních dvou let proběhlo několik setkání se žáky prvního stupně Waldschmidtschule v Eschlkamu, mimo jiné společná návštěva výstavy Landesgartenschau v německém Furth im Wald. I na druhém stupni se daří výuce německého jazyka. Důkazem jsou skvělé výsledky okresního kola Soutěže v německém jazyce. Adéla Plesslová ze 7.B obsadila 1. místo v první kategorii, a postoupila tak do krajského kola. Na olympiádě v anglickém jazyce se v okresním kole na 3. místě umístila Sofie Forro z 8.A.

Škola vede žáky k zodpovědnému využívání přírodních zdrojů, recyklaci a pozitivnímu vztahu k přírodě. Již od roku 2008 je škola zapojena do vzdělávacího programu Recyklohraní, který zahrnuje plnění úkolů v průběhu celého roku. Mezi akce podporující kladný vztah k přírodě patřila exkurze na Šumavu či branná vycházka, během níž žáci poznávali své okolí, a beseda pro 1. stupeň s pracovníky Domažlických městských lesů.

V době adventu rozdávali naši žáci i zaměstnanci školy radost skrze charitativní sbírky, např. byly obdarovány děti z ZDVOP Koala Janovice nad Úhlavou a o Vánocích naši čtyřnozí kamarádi z Útulku Domažlice.

Uplynulé pololetí bylo dále bohaté na kulturní akce všeho druhu, konkrétně balet Malý princ na Nové scéně DJKT, muzikál Encanto pořádaný Základní uměleckou školou J. Jindřicha Domažlice, umělecké výstavy v Muzeu příhraničí ve Kdyni, slam poetry ve kdyňském kině, filmový festival Juniorfest, literárně historická exkurze do centra Prahy, světová výstava Titanic a návštěva Národního pedagogického muzea a knihovny J. A. Komenského.

Pedagogičtí pracovníci pravidelně pro žáky připravují projektové dny a aktivity obohacující běžnou výuku. Doposud proběhl školní Halloween, pyžamový den, školní jarmark, Vánoční random fest, Den s fyzikou či Valentýnská pošta. V pololetí také proběhla školní soutěž ve vaření.

Do konce tohoto školního roku nás čeká exkurze do Francie a další zajímavé exkurze. Všechny tyto akce přispívají k získání a osvojení znalosti a dovednosti i mimo školní třídu a díky tomu jsou naši žáci průběžně připravováni na další cestu životem. Vždyť právě mottem MZŠ Kdyně je „Škola pro život“.

kolektiv učitelů 2. stupně MZŠ Kdyně

Sřívací dopoledne 1. ročníky

Tým přespolní běh

knihovna J. A. Komenského

Okresní kolo soutěže

Sbírka pro útulek

Exkurze Šumava

Okresní kolo olympiády

Setkání rodáků ve znamení vzpomínek a fotografií

Dne 2. února 2026 uspořádali Patrioti Kdyně tradiční a dlouholetou akci – setkání rodáků města Kdyně. Setkání proběhlo v prostorách ČCE Kdyně a přilákalo přibližně šedesát návštěvníků všech generací.

Hlavním hostem byl pan Šlajer, který je s touto akcí již řadu let neodmyslitelně spojen. Smyslem setkání bylo společně ohlédnouti za historii města prostřednictvím promítání starých fotografií. Snímky zachycující dávnou podobu ulic, domů, významných budov i každodenní život obyvatel vyvolaly mezi přítomnými živé vzpomínky a podnítily bohatou diskusi.

Pan Šlajer během večera poutavě vyprávěl o minulosti města, připomínal

konkrétní osoby i události, a doplňoval tak fotografie o zajímavé historické souvislosti. K vyprávění se postupně přidávali i samotní účastníci – mnozí poznávali na snímcích své příbuzné, sousedy či sami sebe v mladších letech. Každý měl možnost připojit vlastní vzpomínku nebo drobný příběh, čímž se z promítání stalo skutečně společné a srdečné setkání.

Atmosféra byla velmi přátelská a neformální. Bylo patrné, že podobná setkání mají pro místní obyvatele velký význam – nejen jako připomínka historie, ale především jako příležitost k osobnímu setkání a sdílení společné identity.

Závěrem patří upřímné poděkování všem účastníkům, kteří si našli čas a přišli společně zavzpomínat. Právě díky jejich ochotě sdílet své příběhy, doplňovat vyprávění a přispět vlastními vzpomínkami mělo setkání jedinečnou a srdečnou atmosféru. Poděkování náleží také panu Šlajerovi za jeho poutavé vyprávění a dlouholetou

ochotu podílet se na této tradici, stejně jako ČCE Kdyně za poskytnutí prostor a vstřícnost.

*Lukáš Dohnal
místopředseda spolku*

Já jim ještě ukážu!

Divadelní spolek Máj se 31. ledna 2026 představil premiérou dlouho připravované inscenace k 10. výročí svého vzniku s názvem Já jim ještě ukážu! Sami jsme byli zvědaví, jak našim divákům představíme nové prvky i nové technické vybavení našeho divadla. Všichni jsme s napětím očekávali ohlasy na tento nově vytvořený žánr. Humor, napětí i několik písniček jsme se snažili propojit dohromady a vytvořit tak opět něco nového. Myslíme si, že se nám náš záměr podařil a že času stráveného s námi snad nikdo nelitoval. Chceme poděkovat vám všem za podporu, těm, kteří nám nezištně pomáhají, i vám, kteří navštěvujete naše divadelní představení. Rovněž děkujeme za vaše ohlasy a konstruktivní kritiku, která nám velmi pomáhá se zdokonalovat. Ovace ve stoje po vystoupení byly pro nás krásnou tečkou za tímto večerem. A to je přesně ono! Právě proto to s takovým nadšením děláme – protože právě tohle nás motivuje k naší

další činnosti. Velmi se těšíme, až pro vás budeme připravovat zase něco nového. Už teď můžeme prozradit, že brzy začneme nacvičovat krátkou pohádku, se kterou se představíme na Chodských slavnostech. Pro velký zájem z vaší strany chceme vytvořit i další pokračování vánočního muzikálu. Teď nás ale čekají reprízy a především postupová soutěž ve Žluticích, kam

už se všichni moc těšíme. A samozřejmě se těšíme i na vás všechny – na prknech, která znamenají svět!

*Jitka Votavová
foto: Julie Lavingrová*

Úspěch pionýrské skupiny Jitřenka Kdyně

Republikové finále pionýrského Sedmikvítku - část "Clona" přilákalo desítky mladých fotografů a opět ukázalo, kolik talentů a kreativity se skrývá mezi pionýry.

Soutěž, která je zaměřena na fotografie a videa, nabídla účastníkům možnost zachytit svět kolem sebe s fantazií, všímavostí a nadšením. V kategorii fotografie se

soutěžilo ve třech tematických okruzích - ÚSMĚV, PŘÍRODA, TÁBOR. Celkem bylo do soutěže zasláno 96 fotografií, které dokázaly, jak rozmanitý a pozoruhodný může být pohled mladých lidí na svět. Pionýrská skupina Jitřenka Kdyně si v roce 2025 odnesla z celorepublikové soutěže 1. místo v kategorii PŘÍRODA A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ. Toto nejvyšší ocenění získala Natálie Nováková, žákyně 8 třídy Masarykovy základní školy ve Kdyni, s fotografií "Když život pomalu pomine".

Natálce gratulujeme a přejeme jí hodně inspirace při dalším focení.

Žaneta Nováková

Masopustní veselí na Podzámčí

Rok se s rokem opět sešel a celým Podzámčím se zase nese smích a zpěv za doprovodu harmoniky Štěpána Husníka. Takový je náš masopust, na kterém se schází takřka celá vesnice. Průvod masek vždy vychází od rybníka. Letos se jich sešlo celkem 27. Počasí nám tentokrát opravdu nepřálo. Naštěstí již odpoledne nepršelo, ale padal sníh. Celý průvod se nakonec po několika hodinách vrátil do našeho MKS, kde na všechny čekala výborná teplá polévka. Masopustní veselice pak pokračovala za doprovodu harmoniky až do večerních hodin.

A co všechno jsme ještě stihli na sklonku minulého roku? O prvním adventním víkendu jsme v sobotu uspořádali naši tradiční zabijačku. Již od brzkých ranních

hodin jsme pilně pracovali, abychom si mohli po vykonané práci sednout v našem vyhrátém MKS a pochutnat si na všech zabijačkových dobrotách. Příjemnou atmosféru nám dotvářely harmoniky Štěpána Husníka a Ondry Buška.

Již druhý den v podvečer se všichni podzámčtí sešli u rozsvícení našeho vánočního stromu u kapličky. Pozvání mezi nás

opět přijal i kdyňský farář, pan Karel Adamec. Vánoční koledy, teplý džus, svařáček a samozřejmě ani vánoční cukroví nechybělo, a tak se celý večer nesl v příjemném duchu adventního času a přátelského setkání. V pátek 5. prosince se děti dočkaly mikulášské nadílky. I ti největší hříšníci nakonec Mikulášovi slíbili, že se polepší, a tak čerti z Podzámčí opět odešli s prázdným pytlkem.

Silvestra jsme jako obvykle oslavili v našem MKS. Rozloučení s minulým rokem se opět protáhlo až do brzkých ranních hodin. A již o tři dny později jsme se v sále znovu sešli, tentokrát na naší volební valné hromadě.

Jaro už nám pomalu klepe na dveře. Na začátku března si společně zatančíme na našem hasičském minibále a o velikonočním tvoření chlapci upletou pomlázky a děti budou vytvářet dekorace. A samozřejmě máme v plánu i jarní brigády. Snad nám počasí bude přát a sluníčko nás bude hezky hřát, aby nám šla práce pěkně od ruky.

*PharmDr. Lucie Nechtová
náměstek SDH Podzámčí*

Hotel Transylvánie = zimní tábor Pionýrské skupiny Jitřenka Kdyň v Zelené Lhotě od 15. 2. do 21. 2. 2026

Neděle 15. února

Dnes děti poprvé zavítaly do chodeb hotelu Transylvánie. Do hotelu, který je plný příšerek a ne tak ledajakých. Setkaly se s postavami, které hotel běžně navštěvují a byly rozděleny do skupin, díky kterým bude možné snáze posoudit, kdo si zaslouží stát se součástí Draculova personálu. Dobrodružství ale teprve začíná!

Pondělí 16. února

Dnes jsme se v hotelu konečně usadili. Po setkání s poustevníkem, jenž se zmínil o existenci dalšího upíra, jsme se neprodleně vydali po jeho stopách — avšak bez úspěchu. Tajemná skupina, na niž jsme cestou narazili, naše podezření nepotvrdila. V nalezeném grimoáru jsme však objevili monogram spojený s Draculovou zesnulou ženou. Tajemství, na něž po dlouhá léta sedal prach, se tak začíná pozvolna odhalovat.

Úterý 17. února

Úterý se pro nás neslo ve znamení pátrání. Po rychlém úklidu jsme se vydali prozkoumat okolí v naději, že objevíme místo, kde se schází podezřelá skupina, s níž jsme se setkali již včera. Tajemným bludištěm jsme se dokázali proplížit natolik blízko, že jsme vyslechli celou zlověstnou seanci tohoto podivného spolku. Pod rouškou noci tak došlo k dramatickému odhalení: Draculova žena žije!

Středa 18. února

Zjištění, že Draculova žena Marta stále žije, pro nás bylo velkým odhalením, a proto jsme se rozhodli k tajemnému spolku přiblížit ještě více. Skutečnost, že Marta předstírala vlastní smrt a stala se vůdkyní spolku, jehož hlavním cílem bylo vyhubení upírů, se nám zdála více než absurdní. Díky našim schopnostem jsme si však členy spolku natolik získali, že nás v podvečer tajným rituálem přijali do svých řad. Na oko jsme pak tuto událost náležitě oslavili.

Čtvrtek 19. února

Na začátku čtvrtka se Dracula po letech znovu setkal s Martou. Z jejich dlouhého rozhovoru vyplynulo, že se přidala k temnému řádu, aby mohla ovlivňovat jeho kroky a ochránit tak před smrtí svou dceru i manžela. Po zbytek dne jsme se snažili získat informace, které by nám pomohly naše nepřátele zlikvidovat. Marty skutečné úmysly však byly odhaleny a ona byla zajata vlastními následovníky. Během nočních hry se nám ji ale podařilo vysvobodit a dovést zpět k Draculovi.

Pátek 20. února

Páteční den dostaly starší děti příležitost vyzkoušet si roli táborových vedoucích. Zatímco instruktoři zaujali jejich místa, starší děti připravily několikahodinový program, jehož prostřednictvím se pokusily dovést táborový příběh do samotného závěru. Po celý den jsme tak bojovali proti temnému spolku, abychom ochránili Dracula i všechna ostatní monstra v hotelu. A povedlo se! Po večeri následovalo už jen vyhodnocení, odměňování a společná zábava. Hrozba, která visela nad Hotelem Transylvánie, byla úspěšně zažehnána.

Děkuji všem dobrovolným vedoucím za jejich pěkný program a hlavně za jejich čas!

Ivanka a Petr

Adventní čas v kdyňské farnosti

Letošní advent poprvé nabídla farnost Kdyně široké veřejnosti nové komunitní aktivity, které spojily tradici, zábavu a možnost prožít adventní čas z duchovního hlediska.

Program začal koncem listopadu Mikulášskou bojovkou, během které děti plnily úkoly spojené s tradicemi a legendami. Bojovka vyvrcholila na začátku prosince, kdy účastníci získali odměny, Mikuláš navíc předal svoji nadílku.

3. prosince se uskutečnilo **Svatobarborské putování s živými postavami svatých**, nechyběly sv. Barborky, sv. Ambrož, který rozdával bonbony, a také sv. Lucie. Pan farář Karel Adamec doprovázel slovem putování starou Kdyní. Atmosféru dokouzlili hudbou a zpěvem bratří Cvekovi. Farní kuchařky napekly dobroty a zahrály svařeným vínem a čajem. Nakonec přivezli dva koníci svatého Mikuláše v kočáře. Svatý Mikuláš ukázal dětem interiér kostela a rozdával nadílku. Do košíčku Mikuláši přispělo město Kdyně a MKS Modrá hvězda. Vše završila poutní bohoslužba v kostele sv. Mikuláše v neděli 7. prosince, kterou sloužil pro všechny poutníky P. Karel Adamec. I tentokrát Mikuláš naděloval dětem dobroty, ale uděloval i cenné rady.

Další akcí, do které za zapojila farnost Kdyně, bylo pohádkové čtení v Domě v kožichu aneb "**Pohádky o sto let zpátky**". Za farnost se čtení zhostil pan farář Karel Adamec. Za město Kdyně se ujali čtení pohádkového příběhu pan starosta Oskar Hamrus a paní místostarostka Věrka Říhová. V chodském kroji přijela čist chodské pohádky paní Martina Pincová. Četla z knihy kdyňské spisovatelky Hany Štěpánkové, jejíž 135. výročí narození jsme si letos připomínali. Další čtenářkou pohádek byla paní ředitelka MKS Kdyně, paní Jana Podskalská. Přečíst dětem pohádky přišli také paní Dana Žáková a Pavel Jakšl. Děti navštívil i kdyňský ponocný, pan Ondřej Janda, který je nechal zatroubit na svůj roh. Podle starých receptů napekla paní

Jaroslava Balounová vánočky, perníčky nebo perníkový závin z časů hrabat z koutského zámku.

V Domě v kožichu se tak propojila historie a láska k tradici, folklóru, knížkám, rodu a rodině. Ve tři sta let starém domě vedle sebe usedli lidé, jejichž předci zanechali celému kraji nedocenitelné dědictví. Pohádky poslouchali při svíčkách děti i dospělí, dodržovali staré zvyky a tradice jako je krájení jablíčka, lití oliva či pouštění lodiček.

17. a 18. prosince proběhlo **poetické promítání pohádky Tři oříšky pro Popelku na farní půdě**, pořádané ve spolupráci s MKS Kdyně. Akce nabídla návštěvníkům klidnou a kouzelnou atmosféru. Farní hospodyňky rozvoněly půdu vánočním cukrovím, perníky a jinými dobrotami, sladkými i slanými. Vůně starého dřeva, chvojí, čaje a svařáku prostoupila celou faru. Společně tak všichni s pohádkovou Popelkou Libuškou Šafránkovou vykouzlili tu pravou vánoční atmosféru.

Vyvrcholením adventního programu byl v neděli 21. prosince v podvečer **tradiční živý betlém**, který zaznamenal rekordní účast. Návštěvníci mohli sledovat scény a příběh o narození Páně a zapojit se do společného prožití vánočního poselství.

V nádherném a prostorném areálu farního dvora připravili představení živého betlému lidé z farnosti, paní učitelky a žáci Masarykovy základní školy ve Kdyni. Betlémské světlo rozdávali skauti z Prapoříš.

Všechny společné předvánoční akce přinesly radost, naději a posílily spolupráci místních komunit - spojily farnost, městské kulturní středisko, skauty, Masarykovu základní školu a další dobrovolníky. Farnost tím nabídla veřejnosti nejen možnost účastnit se komunitních setkání, ale také nahlédnout do života farnosti, do duchovního rozměru adventu a umožnila prožít tuto dobu v atmosféře očekávání, přípravy a sdílení společné práce a výsledné radosti.

Všechny akce, jež se konaly za společného úsilí farnosti Kdyně a MKS Kdyně, ukázaly na mimořádný zájem veřejnosti.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na nápadech, přípravách a uskutečnění celého adventního programu. Velice si toho vážíme.

*S poděkováním za farnost
Daniela Cvachová a Martina Matějková*

Foto: Zdeněk Zrůst

Vážení turisté, milí přátelé pohybu v přírodě a příznivci našeho regionu,

dostává se vám do rukou první letošní vydání čtvrtletníku Kdyňské listy. S přicházejícím jarem se probouzí nejen příroda v našem malebném Pošumaví, ale i čilý ruch v našem odboru. Než se však naplno vydáme vstříc novým kilometrům, pojďme se společně ohlédnout za uplynulými měsíci, které byly naplněny setkáváním a nezapomenutelnou atmosférou.

Ohlédnutí za zimní sezónou: Tradice, které spojují

Závěr loňského roku se nesl ve znamení magického adventu. Rýzmborský staročeský advent, uspořádaný v historických prostorách hradu Rýzmbek, překonal všechna očekávání. S velkou radostí můžeme konstatovat, že tuto akci navštívilo úctyhodných 557 návštěvníků. Vůně svařeného vína, lidová řemesla a genius loci hradního areálu vytvořily kulisy, které nás dokonale naladily na sváteční vlnu.

Ani vánoční svátky nás neudržely doma. Dne 26. prosince proběhlo tradiční setkání na Korábu. Celkem 25 turistů v doprovodu svých čtyřnohých přátel vystoupalo k vrcholu, aby v prostorách nově otevřené chaty popřáli přátelům a vychutnali si zasloužené občerstvení. Na tuto vlnu pohody navázala i novoroční vycházka na Rýzmbek. Pětadvacet nadšenců zde oslavilo příchod roku 2026 prvním společným opékáním špekáčků, čímž jsme symbolicky zahájili letošní turistickou sezónu.

Bilancování a kultura: Od schůze až po country bál

Polovina ledna patřila výroční členské schůzi, kde jsme kriticky i s hrdostí zhodnotili činnost klubu v uplynulém roce.

Hasičský ples SDH Kdyně

V sobotu 24. ledna 2026 se uskutečnil tradiční hasičský ples Sboru dobrovolných hasičů města Kdyně. K tanci a poslechu vyhrávala po celý večer dechová hudba Chodovarka z Chodové Plané společně s kapelou FOX band. Pro všechny přítomné byla připravena bohatá tombola. Nezapomněli jsme ani na ženy. Zhruba stovka karafiátů byla připravena pro ženy na dámskou volenku. Květiny byly rychle rozebrány, tombola rozdána a přišel na řadu vrchol večera. Přesně o půlnoci se na

Zároveň jsme vytyčili ambiciózní plány pro rok letošní. Že turisté nejsou jen lidé s batohem na zádech, ale i milovníci dobré zábavy, jsme dokázali v sobotu 7. února 2026.

V sálu pohostinství ve Starci se uskutečnil Country bál, kde k tanci i poslechu brilantně zahrála bluegrassová kapela Aurora Bluegrass Band. Sál byl zaplněn do posledního místa a atmosféra byla vynikající – proběhly oblíbené soutěže ve zručnosti a pět nejodvážnějších účastníků spojilo bál s tradičním zimním tábořením pod širým nebem.

Co nás čeká v nejbližší době?

Navazujeme na úspěšné kulturně-poznávací zájezdy z minulého roku (připomeňme návštěvu výstavy Tutanchamon či plavbu parníkem do Tróji). Na sobotu 14. března jsme pro vás připravili výlet vlakem na výstavu „Titanic“. Expozice na výstavišti v Praze-Letňanech nás provede fascinujícím příběhem legendárního zaoceánského parníku. Zájemci se mohou hlásit dle pokynů ve vývěskách.

Hlavní událost roku: 125 let KČT Kdyně

Letošní rok je pro nás rokem jubilejním. Slavíme 125. výročí založení KČT – odbor

Kdyně. Ve spolupráci s oblastním výborem KČT Plzeňského kraje pořádáme:

Jarní setkání turistů Plzeňského kraje na Rýzmborku - významná událost, která do našeho regionu přivede milovníky turistiky z celého kraje.

Za Kdyni štihlejší (54. ročník) - tradiční pochod s bohatou historií, který je otevřen široké veřejnosti, rodinám s dětmi i organizovaným sportovcům.

Pozvánka platí pro všechny, naše akce nejsou pro uzavřený klub. Srdečně zveme mládež i širokou veřejnost. Kromě účasti na výletech budeme vděční i za pomocnou ruku při brigádách na zvelebování hradu Rýzmbek, který je naší společnou pýchou.

Kde najdete aktuální informace?

Vývěsní skříňky naproti kinu a na náměstí ve Kdyni.

Webové stránky: online kalendář akcí na našem oficiálním webu.

Těšíme se na společná setkání na stezkách i u hradních ohňů!

*Za výbor KČT – odbor Kdyně,
Lubomír Zlámal, předseda*

sále rozzářil měsíc Ferina. O jeho pohyb po „noční obloze“ se postaral jeden z nejstarších členů sboru, pan Václav Mráček. Měsíček putoval po obloze necelou třičtvrté hodinu a ihned zaplnil celý taneční parket.

Velké díky patří všem sponzorům a podporovatelům, oběma kapelám i všem, kteří se plesu zúčastnili.

*Ondřej Bušek
SDH Kdyně*

A co jsme během uplynulých měsíců dělali my, skauti?

V listopadu se naši vedoucí zúčastnili skautského plesu v Domažlicích, který byl uspořádán k výročí 110 let skautingu. Ples byl úžasnou příležitostí setkat se se skauty z okolních středisek, zatančit si a užít si velkou „nálož“ zábavy. Tímto děkujeme organizátorům za nádherný večer, na který bude naše „parta vedoucích“ ještě dlouho vzpomínat.

V prosinci k nám do klubovny zavítal i Mikuláš se svou výpravou. Jako správní skauti jsme ale vždy připraveni, a tak i na takovou výjimečnou událost jsme měli pár básniček v kapse. Samozřejmě jsme nesměli chybět ani na každoroční akci „Staročeský Rýzemberk“, která se konala 6.12. Atmosféru celé události jsme doplnili o naše vynikající skautské topinky, jež i přes nastupující zimu rozdávali naši skauti s úsměvem na tváři. Jak je již zvykem,

než jsme se odebrali ke štědrovečerním tabulím, obdarovali jsme spoustu milých tváří betlémským světlem a následně jsme si 23. 12., obklopeni svými nejbližšími, zazpívali vánoční písničky v sokolovně v Prapořístích. S duchem Vánoc a omrzlými tvářemi jsme se rozloučili a těšili se, až se po novém roce opět setkáme.

Do nového roku 2026 jsme „vjeli“ na bruslích při novoročním bruslení 2.1. na zimním stadionu v Domažlicích, na to se každý rok velmi těšíme. Při lednových schůzkách jsme si sdělili, jak jsme si užili Vánoce a co pěkného na nás čekalo pod stromečkem. Počasí nám přálo a my jsme díky sněhové nadílce mohli chodit sáňkovat, koulovat se, zkrátka si užívat pořádnou zimu. Byly to chvíle plné smíchu, ale také sněhu za krkem či v botách.

Všichni ví, že skauti nelení, a tak jsme se 25. 1. objevili mimo jiné i na dětském maškarním bále v Prapořístích. Připravili jsme si pro přichozí spoustu her, tance a samozřejmě došlo i na vyhodnocení nejkrásnější masky v sále. Rozhodování ovšem nebylo vůbec snadné.

Teď už pilně trénujeme na velikonoční turnaj, scházíme se každý týden na schůzkách a plánujeme další dobrodružství. Tím úplně nejdůležitějším je samozřejmě letní tábor, kterého se nikdo z nás nemůže dočkat. Držte nám palce, ať se všechno vydaří a snad se brzy na nějaké báječné akci opět potkáme!

Nikol Hudcová

Tříkrálová sbírka 2026

Začátek roku je v naší republice tradičně spojený s Tříkrálovou sbírkou. Letos vyšli koledníci do ulic již po šestadvacáté! Sbírka je spojena se svátkem Tří králů, kdy si připomínáme památku mudrců, kteří se z pouštních oblastí na východě přišli poklonit novorozenému Ježíši v Betlémě. Na toto putování navazují novodobí tři králové, kteří chodí dům od domu, zazpívají, rozdají trošku radosti a přitom vybirají na dobrou věc.

V letošním roce výtěžek ze sbírky z farnosti Kdyně a Mrákov přispěje těmto potřebným v našem okolí: Karolínce z Libkova, která bojuje s následky nehody. Její zdravotní stav se velice lepší po rehabilitacích na Slovensku, které ale nejsou hrazeny pojišťovnou. Kája jich již několik absolvovala, ale jsou potřeba i další, každá stojí 6 000 Euro. Dále přispějeme na provoz Azylového domu v Domažlicích, Sociálně terapeutických dílen sv. Josefa v Meclově a Domažlicích a Domova pro matky s dětmi v tisni v Havlovicích.

Letos se koledníci z okruhu kdyňské farnosti vypravili na cestu v sobotu 10. ledna, začínalo se v 9 hodin v parku u muzea. Následující čtvrtek začalo na Městském úřadě ve Kdyni velké počítání a v pokladničkách bylo sečteno celkem 137 535 Kč ze Kdyně, 14 653 Kč z Prapoříš, 12 822 Kč ze Starce, 14 595 Kč z Hluboké, 17 662 Kč z Brniřova, 31 891 Kč z Chodské Lhoty, 10 405 Kč z Nové Vsi, 9 074 Kč ze Slavivovic

a Vilova, 4 767 Kč ze Stanětic, 5 972 Kč z Libkova, 32 205 Kč z Pocinovic, 8 330 Kč z Loučimi, 15 570 Kč ze Zahořan, 6 240 Kč z Hříchovic, 2 875 Kč ze Sedlic, 7 828 Kč z Mezholez, 4 352 Kč z Úsilova, 23 903 Kč ze Všerub a 12 349 Kč z obcí Dobříkov, Smržovce, Branišov, Lomec a Nové Chalupy. Celkem se tedy vybralo 373 028 Kč. V kasičkách bylo také 211,62 Euro.

Další počítání proběhlo na Obecním úřadě v Koutě na Šumavě, kde napočítali 58 987 Kč z Koutu n. Š., 9 770 Kč z Oprechtic, 13 710 Kč za Spáňova. Celkem to bylo 82 467 Kč.

Po sečení výtěžku ve Kdyni, Koutě i proměněných Euro jsme odesílali na účet pořádající charity nádherných 460 631 Kč! Pro srovnání - vloni to bylo 438 759 Kč.

V Mrákovské farnosti koledníci vyráželi ve stejný den v 8 hodin ráno z fary a když se vrátili, ve svých kasičkách přinesli 28 756 Kč z Mrákova a Smolova, 10 241 Kč ze Štítovek, Nového Klíčova a Mlýnečku, 19 265 Kč z Tlumačova, 29 134 Kč ze Starého Klíčova. Celkem jsme odesílali 87 396 Kč, v loňském roce pro srovnání 73 320 Kč.

Za dobré dílo byly děti odměněny, v Mrákově ještě v den koledování, kdy na fare bylo potřeba sníst vše, co věnovalo ZOD Mrákov. Také mohou jít bruslit na stadion do Domažlic. Ve Kdyni na koledníky čekal v kině film, který si mohli vychutnat, přestože se kino opravovalo! Díky za podporu MKS Modrá hvězda.

Přispět na sbírku jste mohli i bezhoto-
vostně, tato sbírka ještě není uzavřena, její výsledky můžete sledovat na www.trikralovasbirka.cz/vysledky, zde rozkliknete volbu Diecéze plzeňská a Diecézní charita Plzeň, pak už uvidíte ŘKF Kdyně nebo Mrákov.

Ze srdce děkuji za každou korunu, kterou jste podpořili letošní „tříkrálovku“.

Děkuji koledníkům i všem dobrovolníkům! Tak snad zase příští rok!

*P. Karel Adamec
ŘK farnost Kdyně*

Archivář Matěj Šlais

Známy kdyňský archivář Matěj Šlais se narodil v Hluboké 23.května 1896, tedy před 130 lety jako prvorozený syn drobného zemědělce. Své dětství prožíval v malé zemědělské usedlosti svých rodičů v Dobříkově. Do školy začal chodit v Hluboké a následně do měšťanské školy ve Kdyni. V roce 1912 se začal učit v knihkupectví M. F. Krátkého v Domažlicích. V té době sedával na lavičce v podloubí Prunarova domu na náměstí již nemocný básník Jaroslav Vrchlický se svojí ošetřovatelkou. Matěj Šlais, který je často potkával, vyprávěl: „Každý den jsem se snažil najít si příležitost, abych se mohl milovanému básníkovi poklonit, měl jsem potom celý den velikou radost.“ V roce 1915 se Matěj Šlais vyučil a záhy nastoupil svoje první pracovní místo v knihkupectví pana Jana Kuneše ve Kdyni. Sám měl rád poezii, čítával básně Jana Nerudy, Vítězslava Háška nebo Rudolfa Mayera. Sám také skládal verše, ve kterých opěvoval svou první lásku a krásy rodného kraje. Jeho básně byly otištěny v novinách Posel od Čerchova, Lada, Domažlické listy a jiné. Na jaře roku 1917, kdy probíhala první světová válka, byl odveden k 35. pěšímu pluku, který byl poslán na rumunskou frontu. Ve zdraví se dočkal konce války v roce 1918. Roku 1919 si otevřel v Komenského ulici v čp. 111 ve Kdyni knihkupectví. Majitelem tohoto domu byl v dřívější době Ludvík Oswald, který v něm provozoval kovářské řemeslo. Není bez zajímavosti, že v této kovárně pracoval kovář pan Petr z Hájovny. Jeho kovářské umění můžeme vidět

u hrobu rodiny Kailovy blízko kostela, kde vytvořil kovovou ohrádku. V roce 1874 celý dům vyhořel.

Matěj Šlais fotografoval vše ve městě i v jeho okolí. Vzniklé pohlednice vydával vlastním nákladem. Tyto fotografie mají dnes pro nás velkou dokumentární hodnotu. V roce 1974 byla jeho velká výstava fotografií umístěna v sále Modré hvězdy při příležitosti oslav 350. výročí udělení důležité městské výsady a práva Kdyňským (uděleno 24. prosince 1624 Janem Filipem Kratzem ze Scharfensteinu, pánem na Ryzmberku). Matěj Šlais od svého mládí uplatňoval archivářské sklony a sbíral vše, co mělo vztah k rodnému Kdyňsku: pohlednice, fotografie, místní noviny (Kdyňskou stráž vydávanou od roku 1926), plakáty a letáky. Od roku 1925 vystřihuje z novin všechny zprávy o Kdyni a okolí. Nalepuje je na listy papíru, a vytváří tak jedinečnou a neobyčejně rozsáhlou kroniku Kdyňska. Zúčastňoval se veřejného a kulturního života ve městě a byl členem mnoha spolků. Navíc psal ještě básně a články, ve kterých oslavoval a propagoval svůj rodný kraj. Jeho básně byly vydány ve třech sbírkách: Kytice vzpomínek (1922), Z rodného kraje (1940) a Domov a kraj (1946).

V roce 1955 se mu splnil životní sen - byl pověřen vybudováním okresního archivu v Domažlicích. S velkým elánem se dal do práce. Zachraňoval písemnosti důležité pro historii domažlického okresu a všech jeho obcí. Objížděl, někdy i na kole, úřady, školy i jiné instituce a shromažďoval cenný archivní materiál, jenž následně odvážel

do okresního archivu, který měl tehdy zázemí v Chodském hradě v Domažlicích. V archivu písemnosti třídil, sepisoval a přehledně ukládal, aby byly k dispozici badatelům. V roce 1960 byl okresní archiv přemístěn z Domažlic do Horšovského Týna. Pan Matěj Šlais se stal jeho stálým zaměstnancem. Věnoval archivu mnoho regionálních publikací a starých ročníků místních novin ze Kdyně a Domažlic. V archivu je uložena i jeho početná sbírka již zmíněných fotografií ze Kdyně a okolí.

V okresním archivu v Horšovském Týně byl pan Matěj Šlais zaměstnán ve své době jako snad nejstarší archivář v republice. Přes svůj pokročilý věk denně dojížděl do Horšovského Týna, aby se mohl věnovat s velkou láskou svému oblíbenému povolání. Jeho čínorodý život se uzavřel 8.dubna 1976, tedy před padesáti lety. Odpočívá v blízkosti kostela sv. Mikuláše na starém hřbitově ve Kdyni.

*Rudolf Štajer
Archiv Rudolfa Štajera*

Kamarádství ohne Grenze aneb s fotbalem za zážitky

V březnu uplyne rok od našeho prvního sportovního setkání s hráči a trenéry fotbalového klubu z příhraniční obce Stachesried. Cílem těchto setkání je nabídnout dětem širší škálu zážitků a nových možností, prohloubit jejich znalosti o regionu, poměřit sportovní síly a také si nenásilnou formou vyzkoušet řeč sousedů z druhé strany hranice.

Během uplynulého roku jsme prožili fotbalové turnaje jak na české, tak na německé straně hranice. Utkali jsme se o Putovní pohár přátelství – ten si však budeme muset vybojovat zpět, protože jej loni získali hráči ze Stachesriedu.

Už teď si ale brousíme zuby na to, že obrovský zlatý pohár, který do projektu věnoval starosta města Kdyně Oskar Hamrus, přivezeme zpět domů. Další turnaj, jenž je již nyní v přípravách, se uskuteční na jaře roku 2026.

Mezi zážitky naší roční přeshraniční spolupráce patří návštěva zemské zahradní výstavy Landesgartenschau, jazyková animace s Dančou Cvachovou, výlet na sousedský stachesriedský Oktoberfest nebo společná návštěva Centra vodní zábavy ve Kdyni, která se uskutečnila 28. února 2026.

Bazén se toho dne zaplnil smíchem, povzbuzováním i zdravým sportovním napětím. Děti ze starší přípravy SK Kdyně, doplněné o několik hráčů z mladší přípravy, a tým SV Stachesried společně absolvovaly plavecký trénink, vyzkoušely si různé vodní aktivity a s nadšením se pustily i do závodů v plavání.

Program byl opravdu pestrý – fotbal ve vodě, přetahování lanem, vodní volejbal i spousta smíchu při dovádění na tobogánu. Nechyběly ani chvíle zaslouženého odpočinku a sdílených zážitků ve vířivce.

Celé dopoledne probíhalo pod odborným dohledem a vedením Martiny Hlaváčkové, sestry olympijské účastnice Ilony Hlaváčkové, která dětem nabídla skvěle připravený program a zároveň jim byla velkou inspirací.

Sportovní organizace a kluby

Poděkování patří městu Kdyně a starostovi panu Oskarovi Hamrusovi za podporu programu sportovních aktivit a důvěru, kterou našemu projektu dlouhodobě věnuje, i za podporu tohoto plaveckého dne.

Děkujeme také panu řediteli Centra vodní zábavy Janu Zelenkovi a všem zaměstnancům bazénu. Díky jejich ochotě, vstřícnosti a milému přístupu proběhlo celé dopoledne v přátelské a pohodové atmosféře. Postarali se nejen o hladký průběh všech aktivit, ale i o spokojená a plná bříska našich budoucích fotbalových hvězd – a za to jim patří opravdu velký dík.

*Za tým SK Kdyně 1920
trenér Ferda Kadlec a kolektiv
dobrovolníků z řad maminek a tátů.*

13. ročník turnaje ve stolním tenise v Hluboké

TJ Sokol Hluboká pořádala 13. prosince 2025 již 13. ročník turnaje ve stolním tenise. Do místního kulturního domu dorazilo 22 příznivců stolního tenisu, z toho 3 ženy a 4 junioři do 15 let. Kromě 8 místních hráčů se zúčastnili i hráči z Hostouně, Kdyně, České Kubice, Domažlic a Bláževoje. Hráči byli rozděleni do tří skupin, muži a ženy 15–65 let ve dvou skupinách a děti a senioři ve skupině jedné. Vítězem celého turnaje se stal Radek Baštář před Vratislavem Baštářem ze Sokola Bláževoje. Třetí příčka patřila Karlu Šlajerovi ze Sokola Hluboká, který vyřadil Pavla Lúčana z České Kubice. Vítězem skupiny děti a senioři se stal nejstarší hráč Václav Vogeltanz z TJ Sokol Hluboká, druhé místo vybojovala Petra Jiříková z TJ Sokol Hluboká a třetí příčka patřila Jiřímu Němcovi ze Kdyně. Poděkování

patří spisovatelce paní Janděčkové, která byla i účastnicí turnaje, za věnování knih do tomboly. Nechybělo ani občerstvení, za které děkujeme paní Strnadové. Všem hráčům děkujeme za vzornou účast na turnaji, z něhož si každý z nich odnesl věcnou cenu. Následující 14. ročník se bude

konat na počest 100 let od založení Sokola Hluboká. Sportu zdar!

*Václav Vogeltanz
předseda oddílu stolního tenisu
foto: František Strnad*

Výroční schůze TJ Sokol Hluboká

V sobotu 21. února se v Hluboké od 17:00 hodin uskutečnila výroční schůze TJ Sokol Hluboká. Konala se na počest 100 let od založení Dělnické tělocvičné jednoty, předchůdce dnešního Sokola. Bilancování uplynulých sta let a nastínění plánu do roku 2030 se zúčastnilo 33 členů a 5 hostů, včetně kdyňského starosty Oskara Hamruse, zástupce SDH Hluboká a dvou členů stolního tenisu z České Kubice. Uplynulých sto let zhodnotil ve své zprávě Václav Vogeltanz. Předsedou byl opět zvolen František Strnad. Do naší organizace byly slavnostně přijaty 4 děti a jedna žena. Sokol nyní čítá 64 členů. V současné době zde pracují tři samostatné oddíly (stolního tenisu, základní a rekreační tělesné výchovy a turistiky).

*Václav Vogeltanz
předseda oddílu stolního tenisu*

Zimní běh okolo Kdyně

16 stupňů, 12,5 kilometrů, 118 nohou, 475 výškových metrů, 5. ročník, 2 rekordy – to jsou hlavní čísla, která provázela již tradiční běžecký závod. Poslední únorový den se ve kdyňské hasičárně scházeli účastníci zimního běhu okolo Kdyně. Zaregistrovalo se 59 závodníků, kteří se rozdělili do devíti kategorií. Poprat se museli s nelehkou 12,5 km dlouhou trasou vedoucí po kopcích v okolí Kdyně, jako je ikonický Koráb, Kravař nebo Škarman. Díky nezvykle teplému a jasnému počasí si závodníci mohli užít i nádherné výhledy. Kochání se krajinou se zřejmě netýkalo vedoucích závodníků, kteří trať proběhli v neskutečném čase.

V letošním ročníku byly totiž překonány traťové rekordy mezi ženami i mezi muži. Postarali se o ně Jiří Voják časem 50:23 a Jana Vojáková 55:19. Pro všechny

závodníky bylo v hasičárně připraveno občerstvení a samozřejmě i vyhlášení nejrychlejších. Do cíle doběhli všichni a snad i všichni byli spokojeni se svým výkonem. Určitě všichni byli spokojeni s počasím, které bylo dost teplé a pořadatele nutí k zamyšlení nad jménem závodu, protože tak si zimní běh nikdo nepředstavuje. Necháme se překvapit, co si na nás počasí připraví příští rok.

Velké poděkování patří SDH Kdyně, kteří pomáhali se zajištěním a organizací závodu a městu Kdyně za finanční podporu. Je skvělé, že jsou stále lidé, kteří rádi pomohou a svůj volný čas obětují ostatním. Proto mě mrzí, že se najde i pravý opak těchto lidí. Letos to byli nějací „dobráci“, kteří nám před závodem poničili značení trasy.

Martin Sokol

Valná hromada okrsku číslo 9 Kdyně

V pátek 6.2. 2026 se v hasičárně ve Kdyni konala valná hromada okrsku číslo 9 Kdyně. Přítomní členové zhodnotili uplynulé období, starosta okrsku Antonín Váchal ve své zprávě přednesl souhrn činnosti všech jedenácti sborů okrsku číslo 9 Kdyně. Byl zvolen výkonný výbor okrsku na další volební období, navrženi funkcionáři do odborných rad okresního sdružení a vyšších orgánů. Velitel okrsku Richard Antony poděkoval Václavu Sokolovi za vše, co za třicet let vykonal ve funkci velitele SDH Kdyně. Starosta OSH Petr Drahoňovský předal Lence Šimánkové a Anetě Drahoňovské osvědčení trenéra požárního sportu třetí třídy.

Děkujeme všem obcím z okrsku Kdyně za podporu, všem hostům za účast a kdyňským hasičům za obsluhu a poskytnuté prostory. Za výborné občerstvení patří poděkování firmám - Zeos lahůdky & catering a Farma Hájek.

*Jaroslava Balounová
náměstek starosty okrsku*

Zlatá a stříbrná medaile do Hluboké

Sportovní a tělovýchovná organizace Rokycany (STOR) uspořádala 1. 12. 2025 třetí ročník Rokycanské sportovní ligy seniorů.

Startovní listinu naplnilo 57 trénovaných seniorů Plzeňského kraje. Soutěžilo se ve 3 kategoriích mužů i žen: 60–67 let, 68–74 let a 75 let a více. Soutěž probíhala v 5 disciplínách - šipky na terč, hod míčem na basketbalový koš, člunkový běh, hod kroužkem na tyčku a střelba na branku florbalovou holí.

Těto soutěže se zúčastnila i 13členná výprava z okresu Domažlice, viz. snímek - stojící vzaďu zleva: Jana Fictumová, Petr Ouřada, Dana Ticháčková, Josef Holub, Dana Herbriková, Karel Bradáč, sedící uprostřed zleva: Václav Horn, Anežka Jandová, Zdeňka Kunešová, Karel Šlajer, Jan Královec, vpředu sedí zleva: Jaroslav Kuneš a Bedřich Řechka.

*Karel Šlajer
jeden z mnoha sportujících seniorů*

Medaili přivezli:

Kategorie ženy 68–74 let:

1. místo	Dana Herbriková
TJ Sokol Domažlice
2. místo	Anežka Jandová
Hasiči Domažlice

Kategorie muži 68–74 let:

2. místo	Bedřich Řechka
TJ Sokol Domažlice
3. místo	Jan Královec
Sportovní klub Psohlavec Domažlice

Kategorie ženy 60–67 let:

2. místo	Jana Fictumová
Hasiči Domažlice |
|----------|------------------------------------|

Kategorie muži 60–67 let:

1. místo	Karel Šlajer
TJ Sokol Hluboká
2. místo	Václav Horn
TJ Sokol Hluboká

Kategorie muži 75 let a více:

1. místo	Jaroslav Kuneš
Jiskra Domažlice |
|----------|------------------------------------|

3. místo	Karel Bradáč
Klub českých turistů Domažlice |
|----------|--|

Jak do muzejního parku přišlo jaro

Za velkou kamennou bránou, za kovovými mřížemi se ve středu města rozkládá veliký park plný stromů, květin, ale i různých zvířátek, která se teď na jaře s prvními slunečními paprsky probouzejí k životu. Nebojte se, kamarádi, nebydlí tu medvěd, ten vás v našem parku nepřekvapí. Kolem stromů tady skáčou jen neposedné veverky – zrzečky i černé uličnice, které jsou na kůře stromů lépe maskované. Na jaře jsou veverky obzvláště zvědavé a po únavné zimě mají chuť objevovat svět, sotva je sluníčko polechtá na čumáčku, už vesele skáčou po celém parku. Sedněte si chvilku potichu na lavičku a dívejte se do korun stromů, určitě nějakou z nich zahlédnete. Ale dávejte cestou dobrý pozor, kam šlapete! V parku totiž roste spousta jarních kytiček, např. petrklíče a sněženky, tak ať nějakou nezašlápnete!

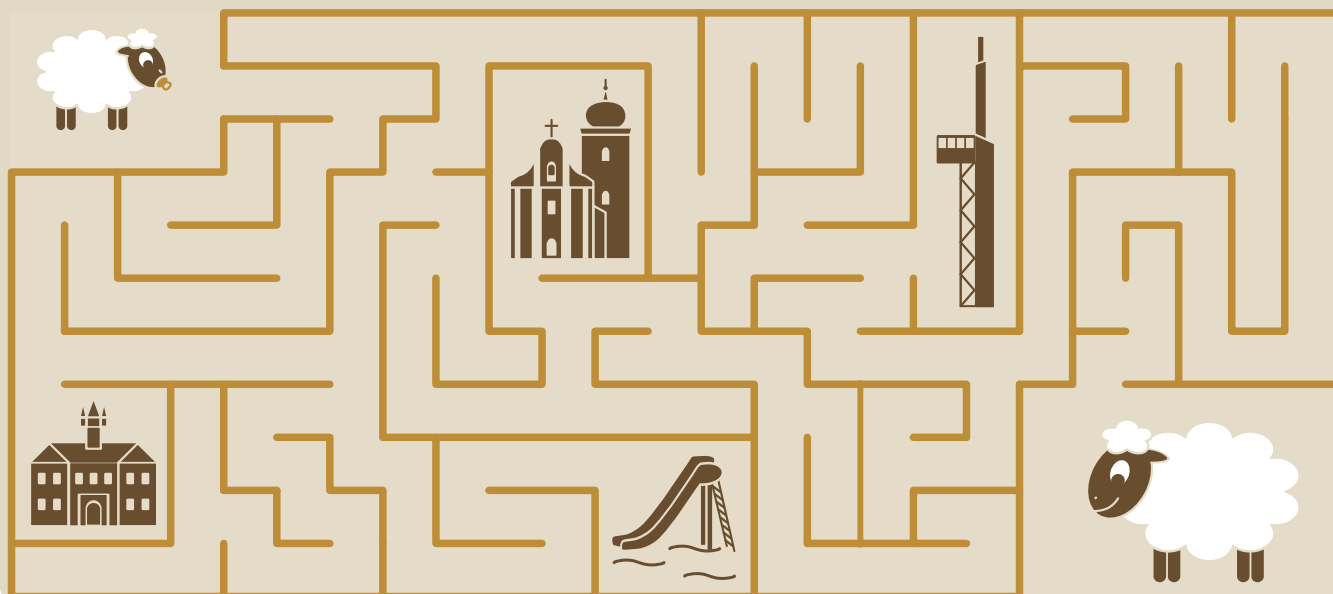
V našem parku díky směrovkám s obrázky rozhodně nezabloudíte. Můžete navštívit třeba děvčata z muzea – Vladku a Hanku, které ve svém muzejním

království mají spoustu zajímavých le-táčků, omalovánek, ale taky dobrot v naší regionální lednici – třeba jogurty, tvarohy, sýry nebo klobásky. Mňam! ... A taky vám prozradím jedno tajemství – Vladka s Hankou mají kromě lednice i mrazák se zmrzlinou! ... ale pšššš! To bude naše tajemství!

Až si dáte něco dobrého na zub, a půjdete muzejním parkem dál, až do zadní zahrady u stodoly „Tochorovny“, dojdete k velké dřevěné ohradě. Cestou už možná uslyšíte hlasité bečení! To vás budou vítat královny našeho parku – ovečky Švajnerky.

S letošním jarem do muzejního parku přišlo také mnoho radosti! Narodilo se nám jehňátko! Malý huňatý neposeda plný radosti se narodil na svátek Radovana, a tak mu tohle jméno i díky jeho radostné povaze zůstalo. Je to zkrátka náš ovčí princ Radovan s dlouhýma nohama, který v parku objevuje svět. Jenže! ... zvědavý neposeda se občas zatoulá, kam nemá. Pomůžete mu najít cestu zpět k mamince? A poznáte, kam všude se naše jehňátko zatoulalo?

K OVEČKÁM

Jaro má svůj svátek!

Víte, kamarádi, že jaro má svůj svátek? Stejně jako vy všichni máte svůj svátek – den, kdy slavíte své jméno. Jaro má svůj svátek na Velikonoce! Všichni se na ně těšíme! Kluci budou plést pomlázky, učit se říkanku na koledování, holky zase budou barvit vajíčka a pomáhat mamince s velikonočním mazancem nebo s tradičními jidáši. Velikonoce mají, podobně jako Vánoce, zvláštní jména pro jednotlivé dny ve Svatém týdnu. Pojdte si k nim něco povědět:

Květná neděle **29. března 2026**

Začátek Svatého týdne

Modré pondělí **30. března 2026**

Den velkého úklidu

Šedivé úterý **31. března 2026**

Den vymetání pavučin

Škaredá středa **1. dubna 2026**

Na Škaredou středu se nesmíte mračit, jinak vám to zůstane celý rok!

Zelený čtvrtek **2. dubna 2026**

Zvony odlétají do Říma, pečou se jidáše, mělo by se jíst zelené jídlo (třeba špenát, mňam!)

Velký pátek **3. dubna 2026**

Tajemný den – vodníci chodí po souši. Neměli bychom si nic půjčovat, půjčená věc totiž může být začarovaná!

Bílá sobota **4. dubna 2026**

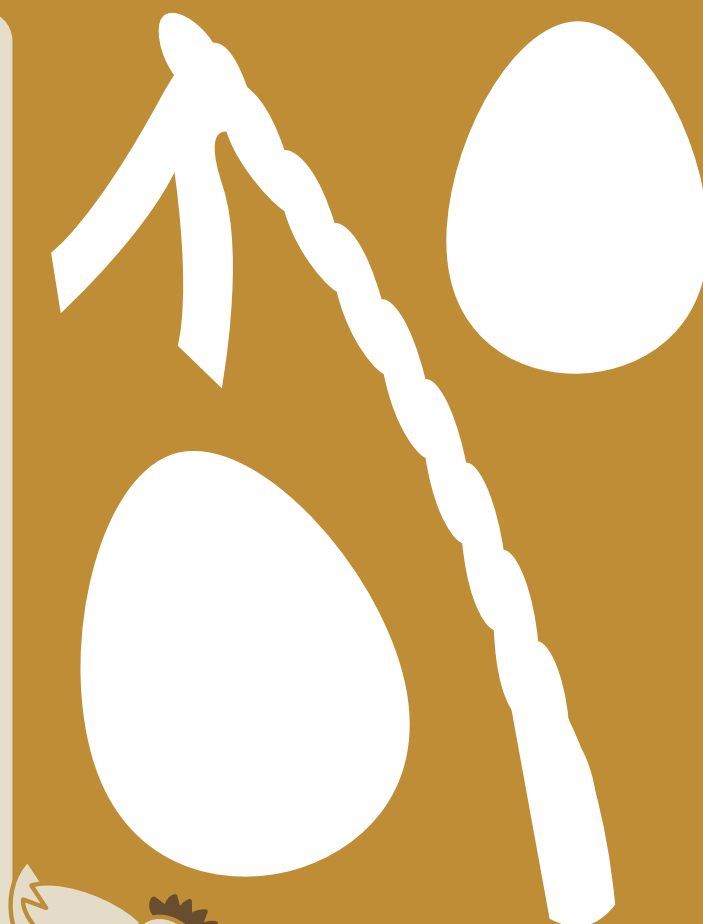
Zdobí se vajíčka, pletou se pomlázky

Velikonoční neděle **5. dubna 2026**

Boží hod velikonoční – hlavní svátek

Velikonoční pondělí **6. dubna 2026**

Velikonoční koleda – omlazení děvčat, koledování vajíček a taky polévání vodou

Jak ozdobíte vajíčka a pomlázku?

Kluci, nezapomněli jste velikonoční říkanku na koledování? Pojdte si ji raději zopakovat, budete ji potřebovat na Velikonoční pondělí:

Hody, hody, doprovody,
dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.

Za kamny v koutku,
na vrbovém proutku,
proutek se ohýbá,
vajíčko kolíbá,
proutek se zláme,
slepička z něj spadne.

Vajíčko se odkoulí
do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp, slepička kdák,
paní mámo, máte mi ho dát!

165 let od narození Emila Tšidy

V lednu letošního roku jsme si připomněli 165 let od narození Emila Tšidy, významného sokolského a vlastivědného pracovníka, regionálního znalce a obdivovatele Kdyňska a Pošumaví, od daného kulturního nadšence a pokrokového občana města.

„Emil Tšída narodil se 13. ledna 1861 v zněmčené rodině Tschidů, kteří přišli asi před 100 lety z Uher do Nové Kdyně na pomezí bavorském. Česky učil se zprvu jen u kamarádů, v rodině mluvilo se německy. Také první jeho zaměstnavatelé byli Němci. Jak a čím byl přiveden k uvědomělému češství, těžko říci. Jistě byl tu i jeho ušlechtilý a po spravedlnosti toužící duch rádcem i vůdcem nejlepším...“

Cvičil v Sokole, zpíval v Hlahole a řemeslnické Besedě, formoval se na mnohých místech. Nejvíce ho ovlivnil čas strávený během studia v Plzni, kde se naplno projevil vlastenecký duch. Když se vrátil r. 1883 do Kdyně, aby se ujal otcovy výroby strojního vyšívání, byl pevně odhodlán působit mezi lidmi s apelem na českou identitu.

„...A nebyly to liché fráze a kázání o vlastenectví a všeobecné horlení proti jiným, ale krutý a těžký boj ve vlastní rodině, jimž počal Tšída uskutečňovat svůj ideál...“

Chodil od domu k domu a vyptával se lidí, od obce k obci a poznával smýšlení města a okolního kraje, který mu byl domovem.

„...Tady začal se svým vlastenectvím a přestaviv v roce 1887 továrnu, dává firmě hrdé jméno „Bratří Tšidové, první česká továrna na strojní vyšívání...“

Národní ráz dával i vzorům, jež vyráběla jejich rodinná firma, jejímž zaměstnanci byli především Němci, podobně jako odběratelé i partneři. Ještě v období Rakouska-Uherska přešel na vedení českého účetnictví, což tehdy představovalo významný čin a především jeho otci tím radost neudělal.

„...když pak otec zahlédl české účtování synovo, zabědoval, že závod jde vstříc jistě zkáze...“

Aktivně se zapojoval i do sokolského hnutí – působil jako starosta Sokolské župy Kdyňské i Šumavské a patřil také k těm, kteří stáli u zrodu župy Plzeňské. Tšída byl nejen na Kdyňsku vnímán jako výrazná osobnost českého národního života a přesvědčený vlastenec. Vedle veřejné činnosti se proslavil také jako autor odborných spisů a studií věnovaných zemským hranicím na Chodsku a historii kdyňského kraje.

E.Tšída (spolu se svým bratrem) stál bezpochyby za významným rozvojem Kdyně. Jeho přičiněním byla vystavěna ve Kdyni škola, podpořil založení místního pěveckého spolku Jindřich Jindřich, sám byl nadšeným zpěvákem, ovládal hru na housle. Byl zdatným organizátorem a kulturním pracovníkem s otevřenou myslí. Pro kdyňské publikum zajistil zbudování tehdejšího biografu. Zastával mnohé funkce v zastupitelstvech (radní, lesní radní, náměstek starosty). Svoji lásku ke kraji vetknul do mnohé historické, místopisné a národopisné práce. Stál u zrodu kdyňské sokolovny nebo usiloval o velebení Korábu jako místa pro turismus, odpočinek a sport.

Výčet jeho činností by vydal na samostatnou publikaci. Tšidův odkaz je vlastně dosud kolem nás. Procházkou po náměstí jej připomíná třeba lipové stromořadí.

Zemřel 1. prosince 1926, rozloučení a pohřeb se uskutečnily v Plzni, za velkého zájmu veřejnosti.

Město i celý kraj mu jeho celoživotní práci oplatily vybudováním památníku.

„Sokolská župa Plzeňská a jednota ve Kdyni postavily svému bývalému starostovi bratru Emilu Tšidovi na Ráji v Kdyni památník, který byl odhalen v neděli, dne 8. května t. r. K odhalení uspořádala župa Plzeňská zájezd spojený s turistickým výletem přes Všeruby, Maxov, Prenet na Č. Kubici. Župa Šumavská přijela přímo do Kdyně. Byl krásný, slunný den; příroda voněla květy i jehličím a dodávala hávem svým slavnosti zvláštního lesku. O 12½ hodině vyšel průvod z letního cvičiště jednoty kdyňské. Zúčastnili se ho ve velikém počtu všechny složky obou žup, sbory baňské, deputace městské rady Plzeňské a nesčetné občanstvo z celého okolí. Průvod ubíral se za zvuků hudby kolem bývalé továrny bratří Tšidové přes Prapořiště na vrch „Ráj“, odkud jest nádherný pohled do dalekého okolí...“

„Památník jest zbudován na místě, které k návrhu bratra Tšidy získala jednota kdyňská, aby na něm v roce 1931 postavila památník na oslavu vítězství českých vojsk nad cizáky. Památník jest z tvrdého horského kamene s dvěma deskami, podobou bratra Em. Tšidy a s nápisem:“

„Svému starostovi bratru Emilu Tšidovi, věrnému synu, znalci a zvelebiteli kraje tohoto, obhájci jeho češství, Sokolská župa Plzeňská, Sokol Kdyňský.“

Vrch Ráj nedaleko Kdyně patřil k Tšidovým milovaným místům a právě zde byl vybudován jeho památník. Stojí na místě s dalekými výhledy do krajiny, v níž se v průběhu času odehrávaly složité a dramatické dějiny. Zvraty se nevyhnuly ani samotnému památníku a v době obsazení pohraničí (1938-1939) byl zničen. Podařilo se zachránit pouze reliéf, který byl později uložen ve věži zříceniny hradu Rýzmberek.

Kdyňští sokolové usilovali o obnovu památníku už v roce 1968, jejich snaha však tehdy zůstala nenaplněna. Památník se zásluhou někdejšího starosty p. Jana Löffelmana a přispěním

města Kdyně, Nové Vsi, České obce sokolské i Klubu českých turistů znovu tyčí na vrchu Ráj od roku 2009. Památník obnovili podle původního návrhu, současně vyčistili a upravili celé návrší. Stalo se tak u příležitosti 140. výročí založení kdyňského Sokola.

Při prohlídce expozice Turistického informačního centra a Muzea příhraničí Kdyně návštěvník objeví také odkaz bratří Tšídů. Na jedné ze stěn visí vzorník výšivek – připomínka proslulé zručnosti paní Tšídové i celé této pro Kdyni významné rodiny. Rozsah a význam Tšídovy činnosti by vydaly na samostatnou publikaci; tento článek je jen stručnou připomínkou osobnosti, která výrazně ovlivnila podobu české Kdyně přelomu 19. a 20. století.

Dnes už jen stěží dokážeme plně docenit atmosféru dílen staré Kdyně. Pocit, kdy někdo držel v rukou sokolský prapor vyšívaný zlatou nití, kapesníček do klopky či jemně zdobenou halenku.

Zrychlený svět dnešní doby – a v oděvním průmyslu zvláště – zaplavený levnou sériovou výrobou, pomalu vytěšňuje z našich životů vzpomínky na staré řemeslníky a jejich rody, v nichž se um šikovných rukou dědil z otce na syna a z matky na dceru.

Naše muzeum, které bylo v době svého vzniku jedním z nejmodernějších, má však zvláštní kouzlo: dokáže vás do této doby znovu přenést. Nádherná prkenná, lehce vrzající podlaha má moc vrátit vás o desítky let zpět.

Nespěchejte z prostor muzea, které voní historií a dokáže se vás dotknout. A vy se můžete dotknout jí.

Památku Emila Tšídy jsme v lednu uctili zapálením svíčky na vrchu Ráj – v místě s krásným výhledem do krajiny, které mu bylo blízko.

*Kdyňskou historií se prošla
Bc. Jana Podskalská,
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně.*

Použité zdroje:

- VĚSTNÍK SOKOLSKÝ. EMIL TŠÍDA List Československé obce sokolské.
- Ročník 28, rok 1926. Praha: Československá obec sokolská, 1926.
- BLAŽEK, Jiří (autor) a ČTK (zdroj). Památník Emilu Tšídovi se vrátí na vrch Ráj. Plzeň: Český rozhlas, 24. září 2009.
- VĚSTNÍK SOKOLSKÝ. ODHALENÍ PAMÁTNÍKU BRATRU TŠÍDOVI. Věstník sokolský. List Svazu československého sokolstva. Roč. 29, 26. 5. 1927.
- BRATŘI TŠÍDOVÉ stáli za rozvojem Kdyně. Domažlický deník, 3. 4. 2016
- Archiv Turistického informačního centra a Muzeum příhraničí Kdyně

Sboreček hostem vánočního koncertu Janka Ledeckého

Vánoční koncerty ve Kdyni patří již dlouhodobě k vrcholům kulturního roku. Pravidelně k nám v adventním období přijíždějí renomovaná jména české popové scény – a jinak tomu nebylo ani minulý rok.

V prosinci se jeviště sokolovny proměnilo díky velkolepé scéně v nádherný hudební bar, kde vystoupil **Janek Ledecký & Band**. Hostem vánočního turné byl také M. Nostitz Quartet a vzácným hostem se stal i náš kdyňský Sboreček.

Dramaturgie koncertu byla velmi pečlivá a náročná, program citlivě kombinoval známé skladby s vánoční atmosférou. Překrásná scéna se během večera několikrát jemně proměnila a podtrhovala jedinečný zážitek z celého vystoupení.

Janek byl výborný – profesionální, energický, bylo vidět, že si koncert opravdu užívá. Doprovodná kapela byla rovněž skvělá. Publikum reagovalo bezprostředně, dlouhý potlesk byl naprosto zasloužený.

Velký úspěch měl také **M. Nostitz Quartet**. Sál poslouchal se zatajeným dechem a po doznění posledních tónů přišel potlesk, který nebral konce. Diváci je doslova nechtěli pustit z jeviště. Právě tento mimořádný ohlas nám vnukl myšlenku pozvat kvartet na samostatný koncert v rámci KPH, kde dostanou prostor představit se znovu a naplno. Při této příležitosti Vás srdečně zvou 3. září. Ve společenském sále sokolovny si můžete M. Nostitz Quartet vyslechnout.

A náš Sboreček? Děti byly úžasné. Přestože si celé vystoupení mohly s Jankem vyzkoušet pouze jednou, a to těsně před samotným koncertem, zvládly vše s obdivuhodným klidem a jistotou. Za jejich zády hrál kvartet a děti, přestože pro mnohé to byl první hudební zážitek před publikem, zpívaly s nasazením a Janek je citlivě doprovázel na kytaru. Vznikl tak silný a krásný moment – spojení zkušených hudebníků s dětskou energií a odvahou.

Byl to večer plný hudby, emocí a velkého potlesku. A my máme radost, že i náš Sboreček mohl být jeho součástí.

Právem může být na své svěřence pyšná vedoucí Sborečku **paní PaedDr. Jaroslava Václavovičová**, která při každém vánočním koncertě odvádí obrovský kus práce. Přípravy začínají dlouhé měsíce dopředu – výběr repertoáru, zkoušky, práce s dětmi, trpělivé ladění detailů. To vše je práce, která není na první pohled vidět, ale bez ní by takový výsledek nikdy nevznikl. Je za ní spousta času, energie a srdce.

Velké poděkování patří také paní ředitelce ZUŠ, Mgr. **Miladě Nejdlové**, která děti dlouhodobě doprovází na klavír a svou podporou dává celé spolupráci další krásný rozměr. Je radostí sledovat, jak se na jednom pódiu propojuje práce školy, Sborečku i profesionálních hudebníků – a potažmo i naše společná snaha připravit divákům skutečný kulturní zážitek. Děkuji všem, kteří se na tomto výjimečném večeru podíleli – účinkujícím, organizátorům i divákům, kteří vytvořili úžasnou atmosféru. Takové chvíle dávají naší práci smysl.

Kruh přátel hudby 2026

I v letošním roce pokračuje cyklus koncertů Kruhu přátel hudby. Věříme, že si na šest výjimečných programů najde cestu nejen kdyňské publikum. Do 10. dubna mají zájemci možnost zakoupit zvýhodněné předplatné za exkluzivní cenu 750 Kč. Abonentky jsou k zakoupení v pokladně infocentra, Nádražní 314.

Z programu:

Jolana Slavíková, mezzosoprán & Roxana Hädler, harfa

15. března v 19.00
společenský sál sokolovny

Jolana Slavíková patří mezi uznávané české operní pěvkyně. Ztvárnila titulní roli Evy v Myslivečkově Adamovi a Evě. Účinkovala v titulech jako Madame Butterfly či Evžen Oněgin. V posledních měsících zaznamenala výrazné úspěchy také v zahraničí, kde v Německu a Polsku opakovaně vystoupila jako Carmen.

Společně s Roxanou Hädler, harfistkou Státní opery Praha a Filharmonie Hradec Králové, připravily zajímavý program, který zahrnuje díla Leoše Janáčka, Bohuslava Martinů, Petra Ebena a dalších autorů. Roxana koncertuje nejen s předními českými orchestry, ale také jako sólistka na českých i zahraničních pódii. Spojení mezzosopránu a harfy vytváří mimořádně jemnou, barevnou a posluchačsky velmi atraktivní atmosféru.

Plzeňská filharmonie a Laura van der Heijden – špičková violoncellistka současnosti

17. dubna 2026 v 19.00
společenský sál sokolovny

Britská violoncellistka Laura van der Heijden patří k nejvýraznějším hudebníci své generace. Ve Kdyni vystoupí v rámci druhého koncertu KPH spolu s Plzeňskou filharmonií.

Laura van der Heijden na sebe mezinárodní pozornost poprvé upoutala už v patnácti letech vítězstvím v prestižní soutěži BBC Young Musician. Dnes vystupuje s předními orchestry a na významných koncertních pódii po celé Evropě.

V sezóně 2025/26 zahajuje jako rezidenční umělkyně skotský festival Lammermuir a spolupracuje s řadou renomovaných orchestrů. Vedle sólové dráhy se intenzivně věnuje i komorní hudbě a pravidelně vystupuje v prestižních sálech, jako je londýnská Wigmore Hall.

Laura se aktivně věnuje také současné hudbě – často jako první představuje publiku zcela nové skladby současných autorů. Její nahrávky získaly řadu ocenění; debutové album „1948“ bylo oceněno cenou Edison Klassiek Award i titulem Objev roku časopisu BBC Music Magazine.

Absolventka University of Cambridge a berlínské Hochschule für Musik Hanns Eisler hraje na vzácné violoncello z konce 17. století. Publikum se tak

může těšit na mimořádný hudební zážitek v podání umělkyně, která spojuje technickou brilanci s hlubokým hudebním výrazem.

Lukáš Klánský

12. května 2026 v 19.00
společenský sál sokolovny

Lukáš Klánský patří k předním českým klavíristům. Je vyhledávaným sólistou i komorním hráčem. Jako člen Lobkowicz tria získal se svými kolegy Janem Mráčkem a Ivanem Vokáčem v roce 2014 první cenu a cenu publika na soutěži Johannese Brahmsa v Pörtschachu. Od té doby tento soubor vystoupil na nejvýznamnějších festivalech v ČR (Pražské Jaro, Dvořákova Praha, Janáčkův Máj, Svatováclavské hudební slavnosti, Svátky hudby V. Hudečka), ale i na zahraničních pódii.

V roce 2018 Lukáš Klánský získal 2. cenu na Hans von Büllow Wettbewerb v oboru dirigování od klavíru. Těto specifické disciplíně se v poslední době intenzivně věnuje. S Komorní filharmonií Pardubice natáčí v dvojroli sólisty i dirigenta klavírní koncerty W. A. Mozarta.

Na klavír začal hrát v pěti letech pod vedením R. Učňové na Hudební škole hl. m. Prahy, Pražskou konzervatoř vystudoval pod vedením prof. Evy Boguniové a HAMU v Praze ve třídě svého otce, prof. Ivana Klánského. Tam také získal doktorát práci o klavírním díle J. V. H. Voříška, jehož je propagátorem. Dirigentství studoval na pražské konzervatoři ve třídě prof. M. Němcové a prof. Hynka Farkače a na HAMU ve

Kdyňská „Babička“ slaví 100 let

V únoru uplynulo sto let od chvíle, kdy do Kdyně dorazila tehdy nejmodernější hasičská stříkačka pražské firmy R. A. Smeal na podvozku a s motorem od známé české automobilky Laurin & Klement. Od té doby je neodmyslitelnou součástí historie našeho města a právem si vysloužila přezdívku „Babička“.

V plné kráse přečkala celé století především díky obětavé péči členů místního hasičského sboru. To, že ji dnes ve Kdyni stále máme, je jejich zásluhou.

třídách doc. Tomáše Koutníka a prof. Leoše Svárovského.

Lukáš Klánský pedagogicky působí na Gymnáziu a Hudební škole hlavního města v Praze a od roku 2018 také na HAMU v Praze. Přednášel na Klavírních sobotách v Brně a v rámci festivalu Gradus ad Parnassum v Ostravě. V roce 2015 vyučoval v rámci programu Erasmus na masterclassu na Hudební akademii v La Coruni.

Nostitz kvartet

3. září v 19.00
společenský sál sokolovny

Nostitz kvartet patří již tři desetiletí k významným českým komorním souborům s výraznou mezinárodní působností. Vznikl v roce 1994, členové kvartetu své umění později rozvíjeli ve Vídni pod vedením členů legendárního Alban Berg Quartett.

Soubor je laureátem prestižních mezinárodních soutěží – získal 1. cenu v Heerlen (1997), 2. cenu na soutěži Pražské jaro (1998) a 1. cenu v Cremoně (1998). Od té doby pravidelně koncertuje v Evropě, Asii i Americe a spolupracuje s řadou domácích i zahraničních sólistů.

Kvarteto tvoří houslisté Petr Bernášek a Václav Vacek, violista Pavel Hořejší, člen České filharmonie, a violoncellista Petr Šporcl. Vedle komorní činnosti působí také v předních českých orchestrech a věnují se pedagogické práci.

Od roku 1996 nese soubor jméno Nostitz se svolením hraběnky Mathilde Nostitz-Rieneck, jejíž rod patřil v 18. a 19. století k významným mecenášům umění.

Ve Kdyni jsme mohli soubor zažít již koncem loňského roku, kdy byl součástí vánočního koncertu Janka Ledeckého. Publikum hudebníky nechtělo pustit z pódia, a tak vás co nejsrději zveme na pokračování.

Mladé pódium

11. října 2026 v 19.00
společenský sál sokolovny

Už třetím rokem je součástí cyklu koncertů KPH také projekt Mladé pódium, který dává prostor nadaným žákům – současným i bývalým – Základní umělecké školy ve Kdyni.

Tyto koncerty se vyznačují přátelskou a srdečnou atmosférou, podporou publika a radostí mladých talentů ze společného setkání na jevišti. Jsou to setkání mladé generace s domácím publikem, které může sledovat hudební růst „svých“ talentů a sdílet s nimi jejich další koncertní zkušenosti. Je nám ctí pít, talent a práci žáků i učitelů kdyňské umělecké školy pravidelně podporovat.

Šťastné Vánoce

2. prosince v 19.00
sál kina

Cyklus koncertů Kruhu přátel hudby letos vyvrcholí netradičně pojatým závěrečným večerem. Návštěvníky

čeká koncert vánoční hudby a písní s uměleckým přednesem básní a textů o Vánocích.

Velký český herec a dabér Jan Šťastný svým podmanivým hlasem přednese básně a zamyšlení o radosti Vánoc i poselství všeho dobrého pro příští rok. Musica divina Praga je soubor zaměřený na autentickou interpretaci staré hudby. Vynikající tenor Ondřej Holub zazpívá vánoční kantáty a známé písně Adama Michny z Otradovic, H. Rovenského a dalších autorů. Václav Návrat a Přemysl Vacek doprovodí zpěváka a přednesou také krásné instrumentální skladby H. I. F. Bibera, J. S. Bacha a G. F. Händela. Součástí večera bude i krátké zasvěcené slovo o hudbě spojené s vánočními rituály.

Věříme, že závěr hudebního roku přenesse naše publikum do poklidného času Vánoc a naplní sál pokojnou adventní atmosférou. Pro výjimečný charakter koncertu a jeho herecké prvky se tentokrát usku- teční v komornějším prostředí kina.

Program celé sezóny spojuje zahraniční umělce s českou interpretační špičkou i zkušným komorním souborem. Vedle etablovaných osobností dává prostor také mladé generaci prostřednictvím projektu Mladé pódium. Celek tak vytváří pestrou a vyváženou sezonu, která propojuje velká hudební jména s domácím kulturním prostředím.

*Dramaturgicky připravila
a srdečně Vás zve*

*Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS*

O záchranu historického vozu se v době socialismu zasloužil Jan Váchal, který jej uchránil před odvozem do šrotu. Navázal tak na péči místních hasičů a díky jeho zásahu éra kdyňské Babičky pokračuje dodnes. Více než symbolické je, že do dnešních dnů o tento historický skvost pečují celý hasičský sbor v čele s panem Antoninem Váchalem, synem zachránce automobilu.

Necháme se překvapit, čím letošní výročí naši hasiči uctí. Vrabci na střeše štěbetají, že by to mohlo být v září – a oslava stých narozenin hasičské Babičky určitě bude stát za to.

*foto: archiv Muzea příhraničí
foto k výročí: Zdeněk Zrůst*

Domov a kraj Matěje Šlaisa

K 130. výročí narození významné osobnosti

V letošním roce uplyne 130 let od narození a zároveň 50 let od úmrtí osobnosti, která výrazně ovlivnila kulturní a historické dění na Domažlicku. Připomínáme si spoluzakladatele domažlického archivu, knihkupce, obětavého regionalistu a především člověka, který celý svůj život spojil s rodným krajem – byl jím Matěj Jiří Šlais.

Dětství a zapouštění kořenů

Narodil se 23. května 1896 Josefu a Barboře Šlaisovým v Hluboké u Kdyně. Dětství prožil malý Matěj v rodinném hospodářství v Dobříkově čp. 16. Vyrůstal v prostředí rolnické rodiny, kde práce nebyla jen povinností, ale přirozenou součástí každodenního života. Od útlého věku se podílel na chodu zemědělské usedlosti, poznával rytmus venkova i hodnotu lidské práce. Obklopen početnou rodinou, bratry a sestrami, vyrůstal v hluboké lásce ke svým rodičům.

„...když žití chod jen trochu dovolí mě touze, tu spěchám bych stisknout mohl jejich tvrdou ruku a v ty dobré oči zahledět se dlouze, dlouze...“

Právě tady, v krajině mezi Hlubokou, Dobříkovem a Kdyní, se utvářel jeho vztah k domovu a kraji drobných hospodářů, kamenitých políček, pasáček krav, nekonečných luk a údolí, bohatých lesů i pastvin rozložených na hřebenech kopců.

„...v slunečních paprscích jara bohatém kvasu, zpívají hymnu tisíců mozolných rukou, o víře v život příští a velký – srdce tu tloukou...“

Na cestě stát se knihkupcem

Školní léta prožíval Matěj Šlais jako žák obecné školy v Hluboké, měšťanskou školu vychodil ve Kdyni. Poté se vyučil knihkupcem v Domažlicích a zkušenosti, které získal u tamního knihkupce M. F. Krátkého, později plně zúročil ve svém působení ve Kdyni, v knihkupectví Jana Kuneše.

Řemeslo, kterému se vyučil, mu vtisklo celoživotní vztah ke knihám. Miloval poezii. Z básníků byl oddán dílu Jana Nerudy, rád se vracel k veršům Vítězslava Háška. Literatura pro něj nebyla pouhou zálibou; byla zdrojem poznání i vnitřního zakotvení, k němuž se po celý život vracel.

Semínka zvědavosti a lásky ke studiu, literatuře a psaní mu však zasel už jeho průvodci školními léty. S úctou a vděčností vzpomínal na své učitele – Ferdinanda Vaněruku, Jana Staubra, pana Housara či Jana Paroubka a mnohé další.

K mimořádným zážitkům jeho mládí patřilo setkání s Jaroslavem Vrchlickým, jenž trávil poslední roky života v Domažlicích a sedával na malebném náměstí, v podloubí domu, který zde stojí dodnes. Připomíná jej pamětní deska sochaře Vladimíra Brettschneidera.

Svoji pozornost směřoval také k dílu Rudolfa Mayera, jehož odkaz je s krajem spjat velmi blízce – místo jeho posledního odpočinku nalezneme v Loučimi. Jeho

památku Šlais uctil básní Na loučimském hřbitově.

„... V náš kraj milý a tichý přišel jsi raněn a znavený, po boji na brázdách národa líchy- trpkostí napojen – životem zrazený. Veliký nadějí, utužen prací ...“

Dospívání a první světová válka

Matěj Jiří Šlais dospíval v neklidné době první světové války a ani on neunikl osudu milionů mladých mužů své generace. S prvními jarními paprsky roku 1917 narukoval k plzeňským „pětatřicátníkům“ a s nimi se vydal vstříc rumunské frontě.

Z rodného kraje drobných políček a tichých luk tak vstoupil do světa zákopů, vojenské kázně a nejistoty válečných dnů. Zkušenost, která poznamenala celou jeho generaci, se nepochybně vepsala i do jeho dalšího pohledu na svět, na hodnotu domova i na cenu lidského života.

U odvodu se mu podařilo obratně předstírat srdeční potíže. Důmyslnou, byť riskantní lstí si vyvolal vysoký tlak a zrychlený puls – nadměrnou konzumací kávy a cigaret – a docílil tak zařazení mimo přímé bojové nasazení. Válečná léta prožil jako pracovník frontové prádelny a zde se dočkal vymodleného konce války, i když sám možná mnohdy nevěřil, že se jej dožije.

Pro maminku Barboru Šlaisovou byly dopisy jejích synů z války jistě těžkým čtením. Zároveň však přinášely naději – znamenaly, že jsou naživu.

„... Drahá maminko, jsem ještě živ a dosud netrefila mne žádná kulka z těch, které proti nám nepřítel vystřelil. Dlouho trva-

jící pochody a noční strážé mne značně zeslabily...S tichým pozdravem Vás libá Váš František..." (bratr Matěje)

Návrat domů

S prvními svobodnými dny se přeživší synové vraceli k rodinám. Republika byla tehdy mladá a křehká a navráťivší se vojáci byli bez proclení vyzýváni, aby vstoupili do služby a pomáhali hájit pořádek a stabilitu nového státního zřízení.

Generace, která ještě nedávno procházela útrapami světové války, tak stanula před dalším úkolem – podílet se na budování a ochraně samostatného státu. Pro mnohé to nebyla jen povinnost, ale také vědomí odpovědnosti za budoucnost země, která se teprve rodila.

Pro mladého Matěje Šlaisa byl návrat domů darem, jehož hodnotu si plně uvědomoval. Upevnil v sobě vztah k rodné hroudě, k lidem i k dědictví kraje, v němž se narodil.

Kulturní a společenská činnost

Po návratu ze služby se začal věnovat tomu, co měl nejraději. Fotografoval, psal, shromažďoval i sebemenší články a zminky o Kdyňsku a Domažlicku. Byl mimořádně aktivní ve společenském a kulturním životě, oddaný vlastivědný pracovník s výjimečnou znalostí prostředí, z něhož vzešel a do něhož se po válce vrátil. Doslova žil pro utváření svého životního prostoru.

Názorově jej výrazně ovlivnily přední osobnosti krajového regionalismu, manželé Štěpánkovi ze Kdyně. Byl jejich častým hostem a mohl tak prožít patrně nejslavnější éru města, kdy se do tohoto malebného kouta sjížděli vzácní hosté z řad mnoha oborů a profesí. U Štěpánkových doma se tehdy soustřeďoval kulturní i společenský život – nebylo významnějšího centra setkávání, rozhovorů a inspirace.

Vlastní knižkupectví a prohloubení práce pro region

Matěj Šlais si otevřel ve Kdyni knižkupectví a papírnictví (1919), fotografoval a dokumentoval ulice, domy, jejich obyvatele, mnoho fotek doprovázelo nejen regionální tisk. Vlastním nákladem vydával pohlednice, které později při výročních města sklízely velký obdiv a úspěch z řad návštěvníků výročních výstav.

Nad rámeček svoji vlastivědné činnosti psal vlastní básně. Pověštinou v nich zobrazoval pevný vztah k domovu a kraji. S hlubokou láskou popisoval krajinu i tvrdou práci rukou, které ji obhospodařovaly. Mnohé z básní byly jakýmiś modlitbami za úrodu a pospolitost, vyznáním víry i naděje v dobrý život.

„...Dej Pane, lidu všemu ze svých darů, nezapomeň na něj ve své dobrotě, odvrát mocnou rukou chvíle zmaru, buď mu strážcem velkým v božské samotě...“

Znárodnění obchodu a nové zaměstnání

Svůj obchod provozoval až do roku 1949, kdy jej musel v důsledku poválečného znárodnění a nucené likvidace soukromého podnikání uzavřít. Stejně jako mnoho dalších živnostníků té doby přišel o možnost samostatně podnikat.

Následně nastoupil jako vedoucí pracovník do státem řízeného podniku NARPA (Národní podnik reklamní a propagační služby). Tento podnik vznikl po roce 1948 sloučením a znárodněním soukromých reklamních a propagačních firem a zajišťoval výrobu tiskovin, reklamních materiálů a výstavních expozic.

Archivář a budovatel paměti kraje

Matěj Šlais dlouhodobě usiloval o zřízení muzea ve Kdyni. Přestože se tohoto cíle za svého života nedočkal, nevzdal se své snahy pracovat pro regionální paměť. Od roku 1954 se stal okresním archivářem. K tomuto místu mu výrazně pomohl Karel Váchal z Brniřova. Právě jemu se podařilo přesvědčit tehdejší představitele místní správy, aby do čela archivu jmenovali bývalého soukromníka. V dobových poměrech to byl mimořádný a ne zcela obvyklý krok.

Budování archivu na Chodském hradě

Od této chvíle se naplno a již zcela oficiálně rozběhla Šlaisova vytrvalá a cílevědomá práce na uchování historické paměti kraje prostřednictvím systematického shromažďování a ochrany písemných pramenů.

Archiváři Matěji Jiřímu Šlaisovi neunikla jediná příležitost, jak zajistit archivu důstojné prostory i potřebné zázemí. Systematicky vybavoval a zaplňoval přízemní prostory Chodského hradu nábytkem i materiály, které vyhledával, shromažďoval a odborně zpracovával.

Po celou dobu své mravenčí archivní práce seznamoval veřejnost se zajímavostmi z činnosti archivu, publikoval a aktivně šířil povědomí o významu svého pracoviště. Pořádal výstavy a soustavně věnoval svou pozornost kulturnímu dění na Kdyňsku.

S neobyčejnou láskou k rodnému kraji i ke své profesi se této systematické činnosti věnoval pět let. Ani po odchodu do důchodu nezůstal stranou – nadále působil, byť již jen brigádně, v Muzeu Chodska. Zůstal tak v blízkosti své archivářské

vášeň a zároveň si tím přivydělával k velmi skromnému důchodu.

Jeho celoživotní píle a práce pro region totiž nebyly ze strany tehdejšího režimu doceněny tak, jak by si zasloužil. Místo odpovídajícího uznání mu byla přiznána pouze nepatrná finanční částka.

Odkaz Matěje Šlaisa

Sto třicet let od jeho narození zůstává sbírka, kterou M. J. Šlais Kdyňsku věnoval, největším zdrojem poznání o našem kraji. Kdo se dnes pustí do studia historie regionu, dříve či později narazí právě na jeho práci. Šlaisův archiv nepředstavuje pouze soubor písemností, dokumentů, výstřížků a fotek.

Je svědectvím vytrvalé práce člověka, který svůj rodný kraj miloval bez okázalosti, hluboce a s plnou zodpovědností za uchování regionální paměti.

„Až žití mé v poslední chvíli stane a zem rodná ztíší každý bol, ať mir bez konce do věčnosti vane nad mým krajem, nad řetězem rodných hor. Nad vlastní, národem mým vykoupenu, nechť svornost do košatých větví sílí, nechť símě, vložené v prst krvi porosenou, ku věčnosti ozářenému dovede ji cíli. A dál, k velikosti dávno věštbou vyslovené – až v nekonečný prostor příštích věků, nechť most bratrství srdce k srdci klene a mytickým jasem září činy našich předků.“

Použité úryvky básní pocházejí z díla:

- ŠLAIS, Matěj Jiří. Domov a kraj. Knihovna Baarovy společnosti, sv. 9. 1946.
- (Z této sbírky byly použity úryvky z básni Rodiče, Na loučimském hřbitově – památce Rudolfa Mayera, Modlitba pozdního léta a v plném znění báseň Odkaz.)
- ŠLAIS, Matěj Jiří. Z rodného kraje. Knihovna Baarovy společnosti, sv. 4.
- GRYC, Stanislav. „Odkaz Matěje Šlaisa, spoluzakladatele domažlického okresního archivu.“ Západočeský sborník, sv. 4, s. 283.
- BYSTRICKÝ, V. „75 let Matěje Šlaisa.“ Archivní časopis, 1971, č. 3.
- Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně. Archivní fond Matěje Jiřího Šlaisa, karton 5 – vlastní životopis.
- Muzeum Chodska v Domažlicích. Fond M. J. Šlaisa – fotografická sbírka.

S úctou se za životem a dílem významné osobnosti M. J. Šlaisa ohlédla Bc. Jana Podskalská, ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně.

Pohádky o sto let zpátky aneb čtení v Kožíšku

Světlo ve starém domě

V jedné staré ulici, v ještě starším domě, každou zimu usedají dospělí k dlouhému stolu, aby předčítali pohádky. Komu? Přeci dětem. Tak jako kdysi – v dobách, kdy život nebyl lehký, ale přesto byl v něčem jiný. Lidé a rodiny k sobě měli blíž. Byli více spolu.

Ve světničkách nebyla elektrina, a přesto tam bylo světlo. Nejen ze svící, ale i to tiché, vnitřní – světlo, které vzniká tam, kde spolu u jednoho stolu sedí děti, rodiče i prarodiče, generace spojené příběhem a blízkostí.

Takové světlo vychází i z jednoho z nejstarších domů ve Kdyni, Domu v kožíšku. S první zimní tmou a časem adventního čekání se už 4. rokem odehrávají vzácná setkání u pohádek. V prosinci minulého roku tomu nebylo jinak.

Pohádky pod svícem

Ve známém prostředí útulného domu se opět četlo, zpívalo a hrálo. I letos dětem pohádky četli lidé, které poji vztah právě k dětskému světu, pohádkám i místu, kde žijí.

Pod svícem, kde někdy bývá největší tma a jindy zase nejvíce světla, usedli pan farář Karel Adamec, Dana Žáková a Pavel Jakšl. Jana Podskalská přišla i s dětmi, které četly dětem. Nechyběl ani pan starosta s paní místostarostkou – v Domě v kožíšku jsou to však vždy jen Oskar a Věrka.

Z Mrákova přijela čist pohádky také Martina Pincová, dcera paní Johánkové, jejíž rodina, obývající rodový statek po staletí, spoluzakládala věhlasný mrákovský soubor. Hudebnice s láskou k chodským krojům, nářečí a tradici přijela i s dceruškami Růženkou a Markétkou, které zahrály na klarinet a housličky a dojemně zahájily naše setkání svým zpěvem.

Ke kořenům

Vzácnou návštěvou byla také paní Hanka Kuželíková, dlouholetá bývalá ředitelka Mateřské školy v Dělnické ulici ve Kdyni. Ta původně usedla k našemu pohádkovému stolu jako milý host, ale nedalo nám to – zeptali jsme se jí, zda by sama jednu pohádku nepřečetla.

Tento večer totiž patřil dílu známé regionální spisovatelky Hany Štěpánkové a jejím pohádkám a příběhům z knižčky Zkazky lidem na Kdyňsku a Domažlicku. Paní Kuželíková je spisovatelčinou pravnučkou.

Byly to cenné momenty. V jednu chvíli jako by se stará chalupa, která pamatuje mnohé kdyňské rody, návštěvy, chvíle

narození i odchodů, vrátila v čase. Opravdu o sto let zpátky.

Světnička plná malých dětí i krojovaných žen, které po generace udržují tradice a folklór, krajovou paměť a vedou k účtce ke kořenům, se sešla nad dílem ženy, jež našemu kraji zasvětila celý svůj život. Kdo ví – možná se odkudsi z výšky usmívala na děti, které napínaly ouška, aby zachytily chodské nářečí, tiše špily maminkám a tatinkům a dlouho si prohlížely obrázky z knížky, kterou výtvarně doprovodil malíř Václav Malý.

Paní Kuželíková svým přednesem, vypíchaným dlouholetým čtením pohádek dětem před „školkovým“ spinkáním, navodila vzácnou, výjimečnou atmosféru. Nežůstalo jen u jedné pohádky. Bylo to moc hezké setkání nad připomínkou spisovatelčina výročí – z úst její pravnučky znovu ožily mnohé její příběhy.

Kousek z nás

Každé pohádkové čtení je jiné. Každá osobnost přináší do světničky kousek sebe.

Pan farář svým přirozeným smyslem pro humor dokáže děti rozesmát během několika vteřin, aby je vzápětí ztišil těsně před tím, než je vtáhne do příběhu, vždy moudrého a laskavého. Pro pohádku má pokaždé připravené vtipné zapojení i těch nejmenších. Ti mu pak oplácejí radostí a nekonečným povídáním.

Děti doslova visí na rtech Věrce a Oskarovi. To, co se naučili v dramaťáku Dany Žákové a ve sboru paní Václavovičové, když sami byli dětmi, dnes zúročují naplno – a lekc-
terý divadelník by jim jejich přirozenost a schopnost vtáhnout děti do děje mohl závidět. V loňském prosinci se to dokonce krásně sešlo. Dana Žáková a Pavel Jakšl doprovázeli Věrčino a Oskarovo čtení zpě-
vem a hrou na housle a kytaru a dlouho do večera zpíval celý dům. Koledy, spirituály i další písně zněly doslova celou Staro-
kdyňskou ulicí.

Hudební doprovod povznesl atmosféru i ve chvíli, kdy děti Barunka a Kryštůfek Kadlecovi četly těm nejmenším krátké Kahounovy pohádky. Malí posluchači do-
slova valili očka nad tím, jak se do malé kuchyňky vůbec mohl vejít kontrabas. Stála za ním křehká Tereška Svitáková, obklopená bratry Dominikem a Jarosla-
vem Cvekovými – Moraváky z Domažlic, jejichž věhlas se šíří krajem a trefil až za námi do Kozišku. Kontrabas děti fascino-
val, i proto si pak na něj mohly zkusit za-
hrát a vyloudit nějaký ten tón.

Protože je o pohádková čtení veliký zájem a během jediné hodiny bývají všechna prosincová místa beznadějně zarezervo-
vána, přidali jsme ještě jedno – netradiční – čtení navíc.

Sešli jsme se ještě jednou, tentokrát všichni: Karel Adamec, Barborka a Kryštof, Oskar a Věrka, Dana a Pavel. Každý z nás přečetl svou pohádku těm, na které se při jiných termínech nedostalo. Hrál se a zpívalo dlouho do tmy. Děti pouštěly lo-
dičky, odlévaly vosk do plechového hrnce, krájely jablíčka a před chalupou zapalova-
ly jednu prskavku za druhou.

Sakra, sakra, sakrajda

Dům v kozičku má ještě jedno kouzlo. Jako by někde v malé kuchyňce byl schovaný kouzelný ubrousek, který během chvíle prostře celý stůl dobrotami.

Kdepak ubrousek! To šikovné děti z ku-
chařského kroužku kdyňské základní školy napekly pro malé posluchače per-
ničky. Právem na ně může být pan asis-
tent Aleš Špalek, vedoucí kroužku, pyšný, perničky byly moc dobré a ještě k tomu krásně ozdobené.

Na stole v Domě v kozičku se vyjímal také skutečné skvosty – sakrajda, perníkový závin podle sto let starého receptu. Pekli podle něho i v kuchyni koutského zámku. Od své maminky jej zdědila paní Jaroslava Balounová z Prapoříšť a spolu s vánočkou, hebkou jako peřinka, byl tento recept na stole po celý advent.

Ráda si uchovám vzpomínku z příprav na první „koziškové“ pečení. Paní Jaroslava seděla v rohu místnosti – zatímco všude jinde panoval opravdový vánoční stres – a na klíně držela malý dřevěný mlýnek, v němž se po chvíli rozvoněl čerstvě namletý hřebíček. Mlýnek z časů její babičky, uprostřed všech příprav, působil jako z pohádky.

Pozdrav Pánbůh, děti!

Ani letos nechyběl kdyňský ponocný Ondřej Janda, který neváhá ve svém volnu přijít potěšit všechny, kdo ho vyhlížejí. A ta radost je každý rok stejná – vždy se najdou děti, které z oken vytopeného domečku vystrkují hlavy do prosincové tmy, až se jim od pusu zimou kouří. Vyhlížejí přece našeho Ondru Jandu – ponocného, který je pevnou a milou součástí nejen kdyňských adventních programů.

Když děti uvidí v dáli světýlko od lucerničky, chvíli to vypadá, že ta kouzelná chalupa spadne. Nadšení dětí nebere konce až do doby, než se ponocný postaví před okna Kozišku. V tuto chvíli dům rázem utichne, aby vyslechl ponocenský zpěv a troubení na volský roh.

Bývá to tajuplné šimrání v bříšku, když zvenčí na dveře „kdoší“ zaburácí. A pak už se ozve jen úlevné: „Pozdrav Pánbůh ve spolek, tak kohopa tu neska máme?“

Děti vědí, že teď přijde vyprávění a troubení. Sřídají se u Ondrova rohu a je to švanda veliká, zvláště když se nedaří jej pořádně rozfoukat. A co teprve ten povyk, když to zkusí nějaká odvážná maminka

nebo tatínek! Nebo takový pan farář, kterému roh napoprvé vydával zvuky skoro pekelné. Notnou chvíli trvalo, než se sám přestal smát – a než roh konečně vydal o něco lepší tón. Není totiž snadné rozeznat roh tak, aby z něho vyšlo něco kloudného.

Když se čas zastaví

Děti vědí, že když sfouknou ponocnému lucernu, můžou si něco přát. Kouzlo pohádkových čtení v Kozičku je hlavně v tom, že nikdo nikam nespěchá. I přesto, že všude vrcholí vánoční kalup, v Kozišku se zastavil čas.

Je velkým štěstím, že Dům v kozičku je takto otevřeným prostorem, kde se mohou potkávat všechny generace. Způsob, jakým je dům využíván, zaručuje, že si jej děti, které se tu usadí na klín babičkám nebo v náručí maminek a poslouchají pohádky, budou pamatovat. Pro jedinečnou atmosféru, během níž zažívají zvyky, tradice i chvíle, které možná jinde nezažijí.

Během roku Dům v kozičku navštíví stovky lidí – třeba děti ze školek, které přijíždějí i z okolí. To žádná stálá expozice nenahradí.

Díky pohádkám se památce dostává péče – bylo zajištěno vytápění, osvětlení, voda, pravidelně se v něm temperuje a větrá, v létě dům doslova rozkvétá.

Nezbývá než ještě jednou pomyslně sfouknout lucernu a přát si, aby dům i vztahy mezi lidmi kvetly – a s nimi i chuť potkávat se u těch nejobyčejnějších věcí – třeba u čtení pohádek.

Na Dům v kozičku myslí, kudy chodí, a za pohádkami se ohlíží,

*Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS.*

foto: Zdeněk Zrůst

Dva Jurášci, spousta Popelek a jeden předvánoční zázrak

Tak by se dal nazvat pohled, který se 3. prosince naskytl kolemjdoucím na náměstí ve Kdyni. Krásné lípy v centru města právem patří mezi dominanty obce. Lipové dvojřadí mu sluší v létě i v zimě – a v čase předvánočním snad ze všeho nejvíc.

Když mnohá okna zdobí větvičky a drobná světýlka, uprostřed září rozsvícený strom a ve vzduchu je cítit blížící se sváteční čas, získává náměstí neopakovatelné kouzlo. Už dávno vybízelo k tomu, abychom tento krásný prostor využili jinak než dosud.

V prosinci tedy náměstí zaplnily malé Popešky a princové, které mezi lipami vozili dva krásní koničci, Blackie a Nacho, z Foistova ranče. Vypadali, jako by pohádkovému Juráškovi z oka vypadli, a společně dotvořili pohádkovou atmosféru celého dopoledne.

Původně jsme chtěli udělat radost především školkáčkům, pro které jsme tuto možnost připravili. Když však koničci několikrát objeli náměstí, ukázalo se, že by byl časový prostor potěšit i další děti.

A vánoční zázraky se dějí, když máme ty správné spojence. Tentokrát jsme toho správného našli v zástupkyni Masarykovy základní školy Kdyně. Zkusili jsme do školy zavolat a v rychlosti vysvětlit situaci – a tím jsme spustili doslova lavinu vánoční radosti.

Paní zástupkyně Šárka Šlajsová se ukázala jako skvělá spojenkyně. Neváhala vše rychlostí blesku zařadit a během dvaceti minut začaly na náměstí přicházet i děti ze školní přípravy, prvňáčci, druháčci i třetáčci. Náměstí se rázem zaplnilo dětmi, které při úpravě ze školních lavic nestihly zavřít ani penály.

Po rynku se s dětmi mnohokrát v kočáře projel i pan starosta Oskar Hamrus, který celou akci podpořil, a spolu s paní místostarostkou Věrkou Řihovou dětem přinesli předmikulášskou nadílku. Byl jí plný koš, a sladkostmi tak přispěli k dalším úsměvům na rozzářených a zimou zčervenalých dětských tvářích.

Za celé dopoledne Blackie, Nacho a Jirka Foist povozili na dvě stovky dětí. Dopoledne pak ve Kdyni dělali radost ještě jednou, a to tehdy, kdy ke kostelu přivezli svatého Mikuláše.

Svatobarborské putování aneb adventní cesta Starou Kdyní

Kdyňský čas Vánoc patří k těm nejkrásnějším programům v roce. Jednoduše proto, že se během něj spojí celá řada lidí, kteří to cítí podobně a jsou ochotni ve svém volném čase nachystat pro ostatní pěknou atmosféru.

Dne 3. prosince, pár hodin poté, co koničci povozili spousty kdyňských i přespolních dětí na kdyňském náměstí, se konalo **Svatobarborské putování aneb adventní cesta Starou Kdyní. Díky spolupráci s panem farářem Karlem Adamcem a lidmi z farnosti mohli lidé prožít procházku s milými zastaveními.**

Setkání bylo zahájeno na krásném farním dvoře. Pan farář si připravil povídky o svatě Barboře a seznámil přítomné s jejím životem i odkazem. Mezi dětmi dokonce hned našel několik Barborek, které se slavnostně vystrojily, aby jim to při procházce věnované právě svátku svatě Barbory opravdu slušelo. Malé Barborky si od pana faráře vysloužily i třešňové větvičky, aby jim doma do Štědrého dne rozkvetly.

Na dalších zastaveních čekala na účastníky milá překvapení. U sochy svatého Jana Nepomuckého rozdával dětem sladké

odměny **svatý Ambrož (p. Pavel Kadlec)**, jinde u kapličky pod kostelem vítala přichozí **svatá Lucie (pi Šárka Šlajsová)**. Každé zastavení nabídlo krátké připomenutí daného svätce, vlídné slovo i drobnou radost, která potěšila malé i velké poutníky.

Majestátní byl příjezd svatého Mikuláše, kterého důstojně, lidsky a zároveň velmi svátečně ztvárnil **pan Bohumil Kaufner ze Starce**. Mikuláš v jeho podání, v krásném tradičním oděvu, přijížděl v kočáře taženém koňmi osvětlenou alejí ke kostelu, kde jej s nadšením vítaly děti i dospělí. Jeho přítomnost dodala celému podvečeru slavnostní ráz a podtrhla kouzlo adventního času – toho staročeského, jakého už možná mnohde pod tíhou blikajících čertovských rohů a všelijakých komerčních nadílek ubývá.

Celou dobu putování zšeřelou Kdyní zpestřovali lidem cestu **bratři Jaroslav a Dominik Cvekovi**, kteří rozdávají radost na trase mezi Moravou a Chodskem a jsou takovým milým, svěžím vzduchem v našem kraji. Pár českých lidovek, několik moravských a trochu chodských – abychom byli spravedliví – znělo ulicemi až ke kostelu a neslo se zimním podvečelem.

Tam bylo nachystáno mnoho dobrot, které upekly **rodiny farníků**. Až k vratům vonělo svařené víno a výborné doma pečené pochoutky. Pan Kaufner, coby svatý Mikuláš, dětem krásně vyprávěl poselství, které po svatém Mikuláši zůstává už po staletí. Po ukázal na hodnoty – dobrotu srdce, důležitost rodiny, pospolitosti i potřebu podat pomocnou ruku.

Po celou dobu shlížel k dětem z kočáru ve svitu lampy u kostela. Nad ním zářilo světlo z pouliční lampy téměř jako svatozář, a když k nim sestoupil, aby je obdaroval nadílkou, děti se k němu nahnuly tak, že by se býval do kostela ani nedostal. V kostele se dál vyprávělo, zpívalo i hrálo. Koničci trpělivě v aleji u hřbitova vozili zájemce o svezení a před kostelem si lidé u čaje a svařáku ještě dlouho po konci programu povídali.

Poděkování za realizaci této krásné procházky si zaslouží pan **farář Karel Adamec a lidé z farnosti**, kteří dali nápadu šanci. Stejně tak **bratři Cvekovi**, kteří dotvářeli atmosféru, či **Jirka Foist, rodilý Postřekovák z Foistova statku**, který udělal velikému množství lidí radost se svými koničky

Blackiem a Nachem. Poděkování patří také lidem, kteří dokáží pomoci, když se na poslední chvíli přihodí nečekané situace, s nimiž ani svatý Mikuláš nepočítá (nás zachránila svatá Lucie – paní Šárka Šlajsová). A mikulášská nadílka by nebyla tou pravou nadílkou, kdyby košík nepřetékal dobrotami. Svoji zásluhu na tom mají pan starosta a paní místostarostka, kteří do košíku rádi za město Kdyně přispěli.

Věřím, že jsme společně založili novou tradici a že se budeme vždy 3. prosince setkávat ve zdraví – nejprve na náměstí mezi Popelkami a princí a večer při procházce, hudbě a setkání se svatým Mikulášem u kdyněského kostela.

Za spolupráci všem obětavým lidem děkuje

*Bc. Jana Podskalskáředitelka MKS.
foto: Z. Zrůst*

A zase ta Popelka!

„Krásný dvůr, sněhem zasypaný, ale Švihov to není. Schody vysoko vystoupané, ale do nebe to ještě není, jasný pane. Kde je to?!“

Dnes už známe odpověď – nádherná půda římskokatolické fary ve Kdyni ukryvá překrásný prostor, který nabídl několika desítkám návštěvníků netradiční zážitek. Popelka, Jurášek, Tajtrlik, Dora a ostatní, všem tolik známí, se objevili právě tam – na plátně pod starou střechou.

Stačilo přivést židle ze sokolovny, spoustu svíčky a chvojí, něco dobrého upéct a uvařit, nachystat deky a přát si, aby lidé přišli.

Obětavě vše připravili lidé z farnosti a kolektiv MKS. Půda byla k nepoznání – rozzařena, voněla skořicí i dobrotami, které připravily farní rodiny. Atmosféra byla velmi milá, předvánoční a hřejivá.

Každý přiložil ruku k dílu. Pan farář zatloukal, nosil, zdobil a s ním každý, kdo měl ruce a nohy, dělal totéž – s jediným cílem: udělat lidem před Vánoci radost a umožnit jim nahlédnout do útrob staré, ale nádherné fary. Tak trochu to na farní půdě vypadalo jako u Popelky na statku. Také jsme vyhlíželi hosty. A přišli. Půda byla plná.

Vážme si toho, co naši předci postavili a udržovali, protože právě tato místa spojují dva světy, které jsou ve skutečnosti jedním. Velké poděkování patří farní radě, panu faráři a farníkům, že Popelce otevřeli dvířka na půdu a pro atmosféru vařili a pekli tak, aby se každé bráško, které se těšilo na cukroví, čaj a jiné dobroty, skutečně poradovalo.

Za úsilí, snahu a obětavost kolegům i farníkům děkujeme. Bc. Jana Podskalská, řed. MKS

Na cestě za (aspoň trochu) novým kinem

Tak by se dal nazvat proces, kterým od uplynulého léta prochází kdyňské kino. V současné chvíli je kino v provozu v omezeném režimu. Návštěvníci do budovy přicházejí bočním vchodem, protože vestibul prochází stále úpravami.

Promítat jsme po opravě kina začali hned, jak to bylo možné, tj. hned po instalaci plátna, které bylo usazeno do nového rámu. Stihli jsme tak dopřát dětem vánoční projekci a odehrát vánoční divadlo, což byl náš cíl. Bylo to, takřikajíc, tak tak, ale děti v hledišti usedly a měly to, co jsme jim slíbili.

Co je tedy hotovo?

Spousta věcí – bohužel, část z nich nikdy návštěvníci neuvidí. Všechna práce je ukryta ve zdech a takřka pod zemí – tedy hlavně ta část práce, která pokrývá první sanační etapu. V kině byla před těmito opravami vlhkost v neuvěřitelné výši, 99 procent.

Nyní má sál kina opravené jeviště, kompletně nový rám na plátno, nové plátno a od roku 2024 nový zvukový systém.

A proč tedy lidé stále chodí „bokem“?

Ve vstupní části foyeru probíhají stále opravy, abychom tyto prostory mohli využívat v důstojné podobě až do doby, kdy se podaří zajistit potřebné finance na kompletní rekonstrukci celé budovy. Bohužel to může být otázka několika dalších let. Je potřeba zůstat nohama na zemi a na realitu rekonstrukcí a oprav nahlížet střízlivým pohledem.

Jednak jsou finanční náklady skutečně vysoké – spodní hranice opravy celé budovy kina je kolem 20 milionů Kč – a jednak je zapotřebí koncepčně a systematicky dokončit to, co již bylo započato (např. Koráb), tedy projekty, které jsou nyní v procesu.

Proto jsme přistoupili k částečné stabilizaci prostor kina tak, abychom dostali skutečnosti, že kino je jednou z nevyužívanějších budov. Navštěvují jej školy a školky, probíhají zde projekce, divadla, školení apod. A to i přesto, že jeho stav byl ještě donedávna neuspokojivý.

Je to takový paradox, že kulturní prostory bývají středem života v obci, ale zároveň vždy na chvostu, co se týká oprav a modernizace. Ve Kdyni o to víc, že v podobném stavu je tu většina budov a je

pochopitelné, že přednost mají ta zařízení, kam docházejí děti apod.

Přesto se důstojnější podoby kina nevzdáme. Několik let jsme šetřili – pomohl nám v té době covid, kdy část dotace jsme ušetřili, a pak velký návštěvnícký boom v roce 2023, který trval do konce roku 2024 (posléze se už situace zase začala měnit a stabilizovat se na střední hladině) a umožnil nám pokračovat v šetření „na nové kino“.

Samozřejmě část oprav probíhá za přispění zřizovatele, za což jsme rádi, zejména proto, že nejsme jediní, kdo potřebuje finanční i technickou pomoc.

Zvolili jsme tedy takovou strategii, která umožní fungování kina v důstojné podobě do doby, než se podaří zajistit finance na technickou dokumentaci, která sama o sobě stojí mnoho peněz, a následně i prostředky na samotné opravy.

Ve vestibulu kina byly sníženy stropy pomocí sádrokartonu a vybudována sádrokartonová předstěna opatřená větracími okýnkami tak, aby sanovaná zeď nadále větrala. Zvětšili jsme prostor kuchyňky posunutím příčky, čímž vznikla prostornější místnost pro kuchyňskou linku včetně spotřebičů.

Při opravách zdi, která navazuje na prostor baru a odděluje místnosti od skladových prostor, byla objevena prkenná deska, jež překrývala hezkou cihlovou niku. Tu jsme „přiznali“, opravili a stala se pěkným detailem celého vestibulu.

Drobnou opravou prochází také prostor šatny. Vestibul bude vybaven novým kobercem a vzhlednějšími stoly a židlemi. Předpokládáme, že v průběhu dubna bychom mohli být hotovi. Prostor pro kuchyňku bude vybaven později, dle našich dalších finančních možností.

Do té doby děkujeme divákům za toleranci omezených podmínek. Vstup z boční strany budovy je složitější, protože na soukromém a zčásti obecním pozemku parkují auta, která v jarním období rozjezdí povrch, a vzniká zde bláto. Snažíme se být vždy o krok napřed, a tak využíváme starý jevištní koberec, který před každou projekcí pokládáme divákům pod nohy, aby od chodníku do kina přicházeli po něm.

Místo šatny jsou v sále věšáky a dočasně mohou diváci vstupovat s kabáty i do hlediště.

Stav kinosálu bude i v následujících měsících takový, že spodní část vnitřních zdí zůstane z důvodu vysychání obnažena. Tyto plochy jsou překryty vzdušnou netkanou textilí, aby kino nepůsobilo jako úplné staveniště.

A to nejdůležitější na závěr – cílem letošního roku je přechod na digitalizaci kina. Je to krok, k němuž vedla náročná cesta, a proto si velmi vážíme toho, že zřizovatel zohledňuje potřeby kina nejen po stránce technické, ale i technologické.

Být v dnešní době kinem, které nepoužívá digitální technologii, je jako jezdit trabantem a chtít vyhrát závody nad moderními vozy. Abychom mohli hrát novinky, získat diváky, musíme hledat různé cesty a okličky, které výrazně snižují divácký komfort, a nemůžeme například plně využít potenciál nového zvuku, protože vždycky je to něco za něco. Zkrátka novou projekční technologií jsme potřebovali už před několika lety – nyní je zapotřebí završit první etapu modernizace právě tímto krokem.

Nezbývá než si přát, aby pak lidé do kina cestu znovu našli, třeba rádi poseděli v čistém, vzdušném a prostorném vestibulu.

Na závěr poděkování. Nejprve firmám, které pro nás pracují – dalo by se říct, že jsou to známé firmy – lidé místní, dobrého jména: Zednictví Tomáš Dufek z Brniřova, Tesařství Martin Houdek z Němčic, „vodař“ pan Karel Šlais, s elektřinou vypomohl otec a syn Hambekovi, pan Jindřich Dvořák ze Kdyně, cenné rady a pomoc kolem světél poskytl pan Lukáš Samek ze Kdyně. Obrovský kus práce za sebou mají zaměstnanci kulturního střediska. Je to nekonečná mravenčí práce – abychom co nejméně přerušovali a omezovali chod kina, znovu začínají s úklidy, stěhováním, přenášením. Tu něco nachystají na jeden pořad, vzápětí přijdou dělníci, pracují a kolegové za pár dní znovu začínají. Přesto v kině hrajeme, fungují toalety i improvizovaný prostor pro prodej, byť s omezeným sortimentem občerstvení.

O stavu kina informuje a na setkání se těší Bc. Jana Podskalská, řed. MKS

Letos vaříme Korábský horský GULÁŠEK

V letošním roce připadá termín Gulášku na 20. června. Letos zkusíme změnu v místě konání – krásné prostory opravené horské chaty Koráb se svým okolím k tomu přímo vybízejí. Chata nabízí skvělé zázemí, možnost přespání, zajištění občerstvení i vlnidné prostředí pro diváky i pořadatele.

Věříme, že lidé přijdou prostředí na Koráb vyzkoušet a spolu s námi „oťuknou“, zda by do budoucna – než se podaří opravit amfiteátr pod Rýzmbarkem – nestálo za to scházet se u folkové, country a bluegrassové hudby právě tady.

Ráda bych zároveň splatila dluh veřejnosti a podala informaci o tom, proč se dosud – ač jsme to plánovali a mysleli vážně – nepodařilo zahájit údržbu areálu. Důvody jsou poměrně prozaické. Priority položené na misky vah nakonec rozhodly tak, že peníze, které jsme několik let šetřili – původně na základní opravy v kině a částečně jsme je chtěli využít také v amfiteátru – jsou prostředky těžce našetřené a při současných cenách práce i materiálů také velmi rychle utracené.

Jistě by vypadalo hezky a část veřejnosti by se možná přestala zlobit, kdybychom započali s úpravami v amfiteátru, aby se Gulášek vrátil do místa svého vzniku. Měli bychom však rozdělaná dvě místa a nemohli bychom naplno využívat ani jedno z nich. Zcela jistě by se také prodloužilo období nefunkčnosti kina a při potížích, které přináší desítky let zanedbávaný prostor přírodního hlediště a nevyřešené majetkové vztahy v tomto areálu, jsme se rozhodli jít efektivnější cestou. Některá rozhodnutí nebyvají příjemná, ale jsou nutná. V tuto chvíli proto dostalo přednost kino – jako často využívaný prostor, který během roku navštíví násobně více lidí a který slouží veřejnosti ve všech ročních obdobích.

Podrobnosti k organizaci Gulášku na Koráb ještě přineseme. Budeme se moc těšit, že publikum tomuto nápadu dá šanci a vyrazí za námi na Koráb.

Letošní program

Jsme moc rádi, že znovu Gulášek otevře kapela Dýně, která se znovu nadechla a má publiku stále co nabídnout.

Mezi dalšími účinkujícími uvítáme písničkáře Miroslava Kemela, bluegrassovou legendu kapelu Monogram, Lenku Slabou a kapelu Triola, z jižních Čech dorazí folková Mandala, country a folk v moderních aranžích přiveze Zavěšený kafe.

Lahůdkou letošního festivalku bude pocta Zuzaně Navarové s názvem **Máριο Biháři: Díky Zuzce Navarové**. Máριο Biháři vystupoval v kapele KOA (Navarová & Gutiérrez), kde mu písničky Zuzany vstoupily do života. Po jejím odchodu do muzikantského nebe předává její hudbu a poselství dál. Zuzaniny skladby jsou „malované slovy“, jak říká Máριο Biháři – a právě to Vám toto vystoupení přinese.

Rádi bychom na Korábský horský Gulášek pozvali také děti. Těšit se na ně bude Oli Hanáková s Dílničkou u trampského klubíčka a připravujeme i další doprovodný program.

Vstupné: 390 Kč, děti od 6 do 12 let sleva 50 %. Vstupenky můžete zakoupit již nyní na www.mkskdyne.cz nebo v pokladně infocentra, dětské vstupenky k zakoupení až na místě.

Každá vstupenka zakoupená v předprodeji pro nás hodně znamená. Děkujeme, že nákupem vstupenek v předprodeji pomáháte pořadatelům nebát se o osud kulturních pořadů.

Na setkání se těší Bc. Jana Podskalská a tým Modré hvězdy.

Výzva pro přátele a rodáky Kdyněska

Připravujeme Setkání přátel a rodáků Kdyněska, které se uskuteční 12. září 2026. Rádi bychom pozvali všechny, kteří mají ke Kdyni vztah – ať už zde žijí, žili, nebo se do našeho města rádi vrací.

Uvítáme, pokud se naše výzva dostane co nejdál i mezi rodáky a přátele Kdyněska, kteří dnes žijí jinde, stejně jako mezi potomky lidí narozených či spjatých se Kdyní. Budeme rádi, když se s námi lidé podělí o fotografie, vzpomínky nebo příběhy, které se ke Kdyni vážou.

Pokud plánujete na setkání přijet, prosíme, dejte nám vědět telefonicky nebo e-mailem. Pomůže nám to lépe připravit organizaci celé akce.

Časy a podrobný program budou upřesněny, již nyní ale můžeme prozradit, že program oslav bude pestrý.

Kontakt:

Muzeum příhraničí / Turistické informační centrum Kdyně

E-mail: infocentrum@kdyne.cz

Mobil: +420 608 438 118

Telefon: +420 377 534 284

Kontaktní osoby v infocentru: Hanka Levá Ivaníková a Vladka Kučerová.

Setkání rodáků připravují společně Město Kdyně, Muzeum příhraničí a MKS „Modrá hvězda“ Kdyně.

Těšíme se na společné setkání všech, které spojuje Kdyněsko.

Kdyně v centru pozornosti – web i infocentrum rostou

Web Turistického informačního centra Kdyně i samotné infocentrum zaznamenaly v posledních letech mimořádný růst. Návštěvnost webu vzrostla od roku 2022 více než 20x a tržby infocentra se během dvou let zvýšily o zhruba 64 %. Vývoj potvrzuje, že systematická práce a stabilní koncepce přináší konkrétní výsledky pro celý region.

Web Turistického informačního centra Kdyně zažívá mimořádný růst. V roce 2022 jej navštívilo 1 479 unikátních návštěvníků, o rok později už 10 366 a v roce 2024 19 114. V roce 2025 pak návštěvnost vystoupala na 33 104 návštěvníků. Během tří let tak web zaznamenal nárůst o více než 2 100 %. Návštěvnost je dnes více než dvacetinásobná oproti roku 2022, kdy jsme jej zaváděli.

Rostoucí sledovanost znamená výrazně vyšší viditelnost města v online prostoru. Web dnes slouží jako moderní vstupní brána do regionu – návštěvníci zde vyhledávají informace o kulturních akcích, turistických cílech, možnostech ubytování i praktických službách. Významně roste zájem zejména během jarních a letních měsíců, stabilní návštěvnost však vykazují i podzimní a zimní období, což svědčí o celoročním kulturním a společenském dění.

Zkušenosti z oblasti cestovního ruchu ukazují, že část online návštěvníků následně region skutečně navštíví. I pokud by fyzickou návštěvu uskutečnilo pouze 5–10 % roční návštěvnosti webu, může to představovat přibližně 1 500 až 3 000 osob ročně navíc v regionu. Takový nárůst má pozitivní dopad na místní služby, gastronomii i kulturní život.

Za tímto vývojem stojí systematická práce s obsahem, aktivní komunikace a stabilizovaná koncepce fungování infocentra. Důležitou roli hraje pravidelná aktualizace informací a každodenní péče o web, díky které mají návštěvníci k dispozici vždy aktuální a přehledné informace. Díky jasně nastavenému směru je možné pracovat dlouhodobě a cíleně.

Vyhodnocení činnosti infocentra

Výsledky jednoznačně potvrzují, že význam infocentra v posledních letech výrazně posílil. Ukazuje se, že kvalitní, dlouhodobá a koncepční práce přináší konkrétní a měřitelné dopady na rozvoj města i jeho okolí. Posiluje se nejen informační servis pro návštěvníky, ale i role infocentra jako aktivního nástroje podpory cestovního ruchu a regionální prezentace.

Uvedená data vycházejí ze statistik webového poskytovatele Galileo Corporation a z údajů o tržbách evidovaných v systémech Ticketware a Entradio.

Nárůst návštěvnosti i tržeb

Výrazný vývoj zaznamenalo infocentrum také v oblasti tržeb. Zatímco v roce 2022 činily příjmy ze vstupného do muzea a výstav přibližně 63 tisíc korun a prodej zboží dosáhl zhruba 121 tisíc korun, v následujících letech obě oblasti postupně rostly. V roce 2023 se tržby ze vstupného zvýšily na téměř 100 tisíc korun a prodej zboží překročil 147 tisíc korun.

Rok 2024 přinesl další nárůst návštěvnosti výstav, což se promítlo do rekordních tržeb ze vstupného ve výši více než 163 tisíc korun. Toto číslo odpovídá vysoké říjnové návštěvnosti výstavy Pat a Mat, na niž se sjeli lidé z celého regionu a která byla jednoznačně nejnavštěvovanější výstavou v historii. Současně se stabilně vyvíjel i prodej turistických a regionálních produktů.

V roce 2025 se struktura příjmů výrazně proměnila. Tržby ze vstupného se vrátily na běžnou hranici přibližně 70 tisíc korun,

zatímco prodej zboží zaznamenal mimořádný růst a přesáhl 272 tisíc korun. Celkové příjmy z těchto dvou oblastí tak v roce 2025 dosáhly více než 342 tisíc korun, což představuje nejvyšší hodnotu za sledované období.

Vývoj ukazuje, že infocentrum se postupně stává nejen místem pro poskytování informací a pořádání výstav, ale také aktivním turistickým bodem, kde návštěvníci vyhledávají regionální produkty a služby. Za poslední tři roky se příjmy infocentra téměř zdvojnásobily.

Veškeré údaje vycházejí ze záznamů hospodaření organizace a z účetních podkladů.

Koncepce a rozvoj Muzea příhraničí

Zásadním cílem následujícího období je zvýšit zájem a povědomí o expozici v horní části budovy infocentra – v Muzeu příhraničí. Muzeum příhraničí bylo v době svého vzniku unikátem mezi muzei tohoto typu. Bylo vybudováno s využitím tehdy nejmodernějších technologií a díky úsilí mnoha lidí.

Přestože doba pokročila a trend tvorby muzejních expozic se – stejně jako všechno kolem nás – vyvíjí velmi rychle, kdyňské muzeum i dnes stojí za návštěvu, přestože již nedosahuje nejnovějších technologických trendů a současného designu.

Možná právě proto stojí za to i v této době zabojovat o každého návštěvníka. Muzei, která „voní“, kde se můžete dotknout exponátů a projít se historií doslova ve 3D, bude ubývat.

Koncepce pro následující měsíce počítá s modernizací tištěného průvodce pro muzeum a synagogu. Součástí je také rozšíření nabídky komentovaných prohlídek. Muzeum je doslova nabitě exponáty i historií a mluvený výklad umožňuje návštěvníkům vnímat souvislosti mnohem intenzivněji. Prohlídka je díky tomu zapamatovatelnější, lidé v muzeu stráví více času a získají osobnější dojem i hlubší vazby k místu – více než při pouhém čtení textu.

Jedním z cílů letošního roku je přizvat odborníky z řad pracovníků muzeí a zahájit další práce na expozici – po stránce vizuální, grafické i kurátorské.

Započali jsme také práci na pracovních listech a zážitkových prohlídkách.

Do budoucna by stálo za to uvažovat také o pravidelném objemu finančních prostředků, které by byly určeny na rozvoj muzea po stránce sbírkové. Bylo by zapotřebí opravit půdní prostory a vybudovat zde další výstavní prostor či depozitář.

Za výsledky práce infocentra se ohlédla Bc. Jana Podskalská.

Co se děje v Muzeu příhraničí

I v letošním roce, přestože teprve nedávno začal, se v infocentru a Muzeu příhraničí již uskutečnila řada zajímavých akcí a mnoho dalších pro vás připravujeme. Těšit se můžete na pestrý program určený všem generacím – od nejmenších návštěvníků až po seniory.

Rádi vás přivítáme na společných setkáních s historií, tradicemi i současným uměním a věříme, že i letos bude muzeum místem inspirace, poznání a příjemných setkání.

Ovčí zahrádka vítá Radovana

Před svátkem Tří králů jsme byli svědky malého vánočního zázraku. Přes noc se v naší ovčí zahrádce narodila dvě jehňátka.

Osud tomu chtěl jinak a s námi zůstal jen malý Radovan. O to větší radost nám ale dělá. Roste doslova jako z vody, občas pozlobí maminku a provádí roztomilé lotroviny, jak se na správné mládětko sluší a patří. Přijít se na něj můžete podívat od pondělí do pátku, od 9.00 hod do 16.00 hod do naší muzejní ovčí zahrádky.

Galerie muzea v novém výstavním kabátku

Začátkem letošního roku jsme i my dostali krásný dárek – naše reprezentativní výstavní prostory prošly drobnou opravou, získaly novou výmalbu a byly doplněny moderním závěsným systémem, který velmi usnadňuje manipulaci s instalovanými obrazy. Proměnou prošlo také infocentrum, kde nyní najdete nový, nejen estetický, ale i plně funkční pracovní stůl opatřený horními vitrinami, pod nimiž návštěvníci najdou celou řadu suvenýrů.

Jeho součástí je také nová knihovna, díky níž vám budeme moci nabídnout ještě širší výběr publikací. A že jich tu máme opravdu mnoho!

Těšíme se na společná setkání v průběhu celého příštího roku a věříme, že se vám obnovené prostory infocentra a Muzea příhraničí budou líbit stejně jako nám.

S houslemi do muzea? Jasně!

I letos v našem muzeu pravidelně připravujeme programy pro děti z dětských skupin a mateřských škol. Víme, že ty nejmenší si možná zatím konkrétní exponáty dlouhodobě pamatovat nebudou, ale věříme, že si zapamatují, jak se u nás cítily – a právě na tom stavíme jejich budoucí vztah k muzeu, městu a jeho historii. Naším cílem je, aby se děti od mala učily pohybovat v prostředí muzeí, kultury a historie.

Velkou radost nám dělá i milá výpomoc mladého hudebníka a milovníka umění, historie a řemesel, Dominika Cveka. Je u nás sice jen dočasně, protože ho brzy čekají povinnosti v zahraničí, ale čas, který s námi tráví, se snažíme využít především pro práci s dětmi.

Oblíbenou součástí programu je zážitkové čtení pohádek na muzejní půdě. Dominik dětem často zahraje na housle, provede je muzeem a mnohé z nich tak vůbec poprvé seznámí s tímto krásným hudebním nástrojem.

Do muzea přijíždějí i děti z okolních školek, což nás nesmírně těší. Máme velkou radost, že se muzeum stává místem prvních kulturních zážitků a milých setkání.

Celoroční cyklus „Čtvrtky v muzeu“

Program „Čtvrtky v muzeu“ představuje stěžejní a dlouhodobě budovanou součást činnosti Muzea příhraničí. Nabízí pravidelná setkání v podobě besed, vernisáží i inspirativních setkání s osobnostmi regionu.

Vybrané čtvrtky jsou navíc obohaceny o tematické kurzy, vernisáže a tvůrčí dílničky nebo třeba právě probíhající kurz tkání s paní Martou Volfíkovou. Nahlédněte sami:

29. ledna 2026

Vernisáž výstavy Elišky Švecové se nesla v přátelské a slavnostní atmosféře. O hudební doprovod se postaraly děti ze kdyňské ZUŠ pod vedením paní učitelky Belfínové, které svým vystoupením celý večer krásně obohatily.

Poděkování patří také kurátorovi panu Sikovi za odborné uvedení výstavy. Návštěvníci přišli v hojném počtu a společně s krásnými obrazy, chutným občerstvením a upřímným zájmem publika o setkání s autorčinou tvorbou vytvořili velmi příjemnou atmosféru.

Pohodovou náladu navíc podtrhly nově zkrášlené prostory galerie, to vše přispělo k milému a inspirativnímu setkání všech přítomných.

Výstava potrvá do 5. března a srdečně vás na ni zveme.

12. března 2026

Srdečně vás zveme na vernisáž výstavy ilustrací Václava Siky k indonéským pohádkám, která vznikla ve spolupráci s indonéským velvyslanectvím. Odpoledne se ponese v mezinárodní atmosféře za osobní účasti ilustrátora Václava Siky a hostů z indonéského velvyslanectví.

Výstava představí ilustrace ke knize Smaragdové ostrovy spisovatelky Marie Rivai a potrvá do 30. dubna 2026. Slavnostního zahájení se ujme diplomatka indonéského velvyslanectví, paní Yuni Rizalina.

13. března 2026

Každoročně se těšíme na Mezinárodní veletrh cestovního ruchu a regionální turistiky Holiday World, který se koná v areálu PVA EXPO Praha. Tento veletrh pro nás představuje důležitou a nepostradatelnou příležitost – čerpáme zde inspiraci, získáváme nové zkušenosti a vyměňujeme si poznatky s odborníky z oblasti cestovního ruchu z celé republiky i ze zahraničí.

Současně zde aktivně prezentujeme naše město a celý region. Víme, že právě díky kontaktům a podnětům získaným na tomto veletrhu k nám turisté často zavítají a objevují krásy našeho kraje.

26. března 2026

Velikonoční zdobení perniček s Lidkou Fliegelovou

Společně s regionálně známou perníkářkou Lidkou Fliegelovou si návštěvníci vyzkouší zdobení perniček tradičními i moderními technikami. Každý si odnese svůj vlastní originální perníčkový výrobek, který může ozdobit velikonoční stůl nebo potěšit někoho blízkého jako milý dárek. Dílnička nabídne nejen praktické tipy a inspiraci od zkušené perníkářky, ale také příjemné setkání s lidovou tradicí a možnost strávit čas tvořivě s rodinou či přáteli.

Těšíme se na voňavé a sladké odpoledne plné kreativity!

1. dubna 2026

Hra se zajičkem a vajíčky pro malé školáčky

Přijďte si s námi užít velikonoční radovánky! Malí školáčky se mohou zapojit do zábavné hry se zajičkem a barevnými vajíčky, která kombinuje hru, pohyb a tvořivost. Děti si vyzkouší různé soutěže a úkoly, při nichž rozvíjejí svou obratnost, fantazii a týmového ducha. Hra je nejen veselou velikonoční zábavou, ale také krásnou příležitostí strávit čas s kamarády a poznat tradice spojené s jarem a Velikonocemi.

16. dubna 2026

Ukázka předení vlny a spřádání příze s Bc. Janou Krausovou

Přijďte si vyzkoušet tradiční řemeslo, které propojuje historii, trpělivost a kreativitu. Archeoložka Bc. Jana Krausová z muzea v Domažlicích předvede, jak se z hrubé ovčí vlny stává jemná příze připravená k tkání či pletení. Návštěvníci uvidí celý

proces, od česání a kroucení vláken až po hotovou nit, a sami si mohou zkusit první kroky spřádání. Ukázka nabízí jedinečnou možnost poznat lidovou tradici a stará řemesla, porozumět práci rukou a trpělivosti a zároveň strávit čas kreativně.

30. dubna 2026

Stavění májky a přivítání jara u společného ohně

Kdyňská májka je již tradičním jarním setkáním u hudby, ohně, opékání buřtů a přátelské atmosféry. Přijďte s námi oslavit příchod jara tradičním způsobem!

Od 15.00 hodin mohou návštěvníci v parku společně zdobit májku barevnými fáborky. Samotné stavění máje proběhne v 17.00 hodin, kdy se o její tradiční vztyčení postarají místní hasiči.

Společně tak postavíme symbol síly, plodnosti a probouzející se přírody a přivítáme teplejší dny i novou sezónu. Součástí setkání bude také společný oheň, u kterého se zahřejeme, opečeme buřty a užijeme si příjemnou komunitní atmosféru. Hudební doprovod zajistí kapely Svor a Dyně.

Květen 2026 - připravujeme

Matěj Jiří Šlais – člověk, který mnoho zanechal

V květnu se cyklus „Čtvrtky v muzeu“ zaměří na významnou místní osobnost – fotografa a archiváře Matěje Jiřího Šlaise, jehož 130. výročí narození si právě v květnu připomeneme. Svým působením se výrazně podílel na společenském, kulturním i regionálním životě a fotograficky zdokumentoval celou řadu míst našeho regionu, především Kdyně.

Setkání nabídne návštěvníkům možnost nahlédnout do historie města očima člověka, který ji po desetiletí zachycoval objektivem fotoaparátu.

4. června 2026

Vernisáž výstavy „I Vinnetou by zíral“

V červnu se návštěvníci mohou těšit na vernisáž velkolepé výstavy I Vinnetou by zíral, která nabídne jedinečný pohled na ikonickou literární postavu. Součástí expozice bude její ztvárnění v životní velikosti i řada dalších indiánských artefaktů – ať už originálních, nebo věrných kopií.

18. června 2026

Vernisáž výstavy „Nebojme se dobrodružství“

V rámci cyklu „Čtvrtky v muzeu“ výstavu následně doplní beseda věnovaná legendárnímu spisovateli příběhů pro děti

a mládež Jaroslavu Foglarovi. Setkání povede Mgr. Jiří Hlobil, výrazná osobnost kulturního života a zkušený literární dramaturg.

Návštěvníci budou mít příležitost zavzpomínat na Foglarova díla, připomenout si jeho odkaz a vliv na celé generace čtenářů a zároveň se dozvědět řadu zajímavostí z jeho života a tvorby. A kdo ví, třeba si pro vás připravíme i něco navíc.

Jaký byl rok 2025 z pohledu práce v infocentru?

Uplynulý rok byl v Turistickém informačním centru Kdyně rokem plným aktivit, setkávání a spolupráce. Infocentrum se znovu potvrdilo jako místo, které neslouží pouze k poskytování informací, ale také jako živý prostor pro sdílení nápadů, jejich spoluproduci, podporu regionu, kultury a místních tradic. Setkávali se zde místní obyvatelé, návštěvníci města, školy, spolky i jednotlivci napříč generacemi.

Podzim patřil druhému ročníku soutěže O nej dýni ve Kdyni, která navázala na úspěšnou premiéru z předchozího roku. Do soutěže se zapojilo patnáct pěstitelů a každý z vystavených výpěstků byl originálem.

Velkému zájmu se těšilo také zazimování muzejních jezečků, do něhož se zapojily místní mateřské školy. Děti se hrou formou seznámily s přírodou a životem zvířat a pro mnohé z nich šlo o první setkání s muzeem jako s živým a otevřeným prostorem.

Adventní čas byl v infocentru i muzeu naplněn tou pravou vánoční atmosférou. Všude kolem to hrálo a vonělo přicházejícími svátky. Ulice města oživil kdyňský ponocný, ve chlévě Tochorovny voněl slavný betlém – letos zase „o něco“ jiný. U nás v infocentru se lidé mohli zastavit u toho nejvoňavějšího perníkového. Nechyběl ani betlém Sikův, který nám zdobil chodbičku infocentra.

Vánoční atmosféru a čas zázraků nám do infocentra přinesla výstava dětských prací. Letos u nás vystavovala MŠ Markova a bylo na co se dívat. Navíc byla výstava přichystána s dobrým srdcem všech, kteří se na ní podíleli. Dobrovolné vstupné bylo totiž věnováno na charitativní účely, o jejichž výběru rozhodly samy děti. Výstava Zima očima dětí se líbila všem návštěvníkům.

Během roku jsme naši prodejní regionální knihovničku plnili velkým množstvím regionálních knih. Klademe důraz na to, abyste u nás našli co možná nejvíce knižních tematických novinek, publikací z regionu, podporujeme regionální spisovatele. Jen během minulého roku se u nás prodalo na 135 kusů knih.

Zájem veřejnosti vzbudila například knižní novinka věnovaná kdyňskému rodákovi Zdeňku Šmidovi, jejíž slavnostní představení se uskutečnilo v prosinci v sálku kulturního střediska.

Knihu představila paní docentka Ladislava Lederbuchová. Na programu se dále podíleli PaedDr. Blanka Hejtmánková a Mgr. Jan Anderle, kteří excelentním způsobem přednesli ukázky z publikace. Celým večerem provázela Mgr. Jiří Hlobil. Hudební doprovod a obrazy ze hry o Kozinovi připravili Dana Žáková a Pavel Jakšl.

Vznikl tak nezapomenutelný večer, jenž důstojně připomněl osobnost humoristy, spisovatele a cestovatele Zdeňka Šmída.

Knihu máme stále skladem a její zakoupení vřele doporučujeme – nabízí krásný obraz Kdyně v době autorova dětství a dospívání a přibližuje atmosféru města, která formovala jeho tvorbu. Celkově jde o unikátní pohled na tuto významnou a ve Kdyni možná ne úplně doceněnou osobnost.

Samostatnou kapitolou se stala farmářská a regionální lednice, která začala fungovat v červenci a zdá se, že nápad, jak spojit podporu regionu s chytrým způsobem jeho propagace, poskytnutím regionálních produktů turistům, se uchytil. Po celý půlrok jsme nabízeli kvalitní produkty od místních a přespolních výrobců – brambory a vejce z farmy Hájek, maso z rodinného chovu rodiny Jakoubkových z Pocinovic, med a včelí výrobky od pana Prokeše z Maxova, veliký úspěch zaznamenaly klenečské Čendovy uzeniny a pravidelně si k nám lidé chodí pro sýry pana Webera z Brniřova. Svě místo u nás mají i domácí piva převlečená do kdyňského kabátku. Ta se také stala vánočním hitem, lidé ocenili vánoční boxy ve formě limitované edice – s vánoční etiketou. Je to k nevíře, ale od 1.7. do 31.12. se prodalo 661 kusů piva s regionální etiketou. Moc nás těší, že si lidé pivo kupují – ať už turisté jako originální a praktický suvenýr, jako dárkový předmět pro své blízké, nebo jednoduše pro vlastní potěšení.

V našem infocentru funguje také Balikována, která se stala součástí chodu našeho infocentra.

Po celý uplynulý rok infocentrum nabízelo široký výběr regionální literatury, suvenýrů a ve svých prostorách uvítalo velké množství návštěvníků, turistů, školáků, výletních skupin.

Za muzeum a infocentrum Hanka Levá Ivaníková, Vladka Kučerová, Bc. Jana Podskalská

Malování krajiny
pod vedením

VÁCLAVA SIKY

06/06/2026 | 9:00 hod.

Koupaliště Hluboká

REZERVACE NUTNÁ
na tel.: 608 438 118
nebo osobně v infocentru

WWW.INFOCENTRUMKDYNE.CZ

OBCHODNÍ REFERENT

Luženice 10, 344 01 Domažlice
Tel.: 379 723 915
www.atd-elektronik.cz

ELEKTRONICKÉ SOUČÁSTKY

Firma ATD Elektronik přijme
nového pracovníka na pozici:

Obchodní referent

Hledáte novou práci?

Pokud **ANO**,
tak neváhejte a kontaktujte nás.

Jsme menší rodinná firma, která je na trhu již 30 let.
Nehrajeme si na žádné VIZE a MISE.

Nabízíme:

- velmi dobré finanční ohodnocení + 13. a 14 plat
- 5 týdnů dovolené
- příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění/ životní pojištění
- stravenky

Náplň práce:

- zpracování nabídek
- kontakt se zákazníkem
- vedení firemního marketingu

Požadujeme:

- SŠ vzdělání (technického směru výhodou)
- pečlivost a pracovní i časovou flexibilitu
- zodpovědný přístup k práci
- dobrá znalost AJ

Volejte: 379 723 915 nebo pište: p.jankovec@atd-elektronik.cz

PROFI ODĚVY MRÁKOV

AKCE NA ODĚVY A OBUV

- pracovní a volnočasové kraťasy, výběr druhů a barev
- největší sortiment pracovního a volnočasového oblečení
- velký výběr kvalitní obuvi, včetně kotníkové a typu Barefoot

ARDON®
WORKWEAR
& OUTDOOR

✉ obchod@dsp-market.cz

☎ +420 602 194 247 +420 734 750 161

STAVEBNINY KDYNE PŮJČOVNA NÁŘADÍ

Nádražní 678

DSP-MARKET

Obchod pro Vás...

AKČNÍ NABÍDKA

- desky OSB, prkna, střešní latě a palubky SECA
- skvělá, interiérová barva HET Klasik 18 kg za **635,- Kč**
- cihelné příčky a tvárnice + porobetonové Ytong a Porfix
- pytlovaný beton nejvyšší pevnosti C25/30, pytel 25 kg za **89,- Kč**

Všechny ceny uvedeny včetně DPH 21%.

☎ +420 724 070 953
+420 724 070 954
✉ kdyne@dsp-market.cz